

Edebiyat Defteri

TİLHABEŞLİ FİLOZOF -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
31 Ağustos 2023 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

YAŞAM NOTLARI

Sen bilirsin ne diyeceğimi
Yaşayacaksın inadına
Derdim ya hep,
Kazılsın sökülmemek üzere!
Yaşayacaksın bıktırırçasına
Daldan dala konan bir serçe,
Her çiçekten polen alan
Kışın yaşamadığı sanılan
Baharda vızıltılaşır
Etrafa yayılan
Bir arı gibi yaşayacaksın,
Çaktırmadan ve çalışarak!
Yaşacaksın karanlıklara inat
Aydınlığı avucunda
Umudu yarınlarda
Arayarak koşacaksın
Kimsesi olmayan yollarla!
Bir kıvılcım gibi yaşayacaksın
Hep önde gideceksin,
Işık yayılmadan
Gümbürtü koparmayacaksın,
Severek yaşayacaksın
Sevmediklerin arasında
Hem de öyle seveceksin ki,
Sevgisizler sende bulsun kendini!
Seveceksin ölesiye
Doğmamış çocuğu
Yağmurdan sonraki güneşi,
Seherde öten üveyiği
Kışın yerine geleni
Kaya dibindeki gölgeyi
Gece gülümseyen çehreni
Yani seveceksin,
Kendi kendini!
Kendini severken
Yaşamayı bileceksin
Sevgidir yaşamak dediğin
Hatırlamazsın doğduğunu
Nasıl emeklediğini bileceksin,
Emekleyerek başlar yaşamak
O günlere dön bir müddet
Gelişen bacakların
Atletik vücudun
Sempatik yüzün
Tombul tombul pazıların
Alnına dökülen perçemin
Nasıl varsa hafızanda bu gün,
Onların büyümesi gibi
Yarınlarını büyütme için
Kendini severek yaşayacaksın!
Zekice yaşamanın kuralı bu
Uyanık dur her zaman
Tilkilerin çoğaldığı bir çağda
Kurnazlık geçmesin yanından
Sansar gibi bekleme inde
Punduna getirmek değil görevin,
Koy yüreğini ortaya yere
Herkes adam gibi,
Adam görsün!

Adam gibi yaşayacaksın
Adamların tükendiği günde,
Daralsa da çemberin
Hepsini göğüsleyerek geçeceksin;
Yoksa nerde kalır yaşamak dediğin!
Yaşamak, adam gibi yürek ister
İşte o yürek, sende var, bilirsin
Sen o yüreği sevmelisin
Başkası var mı senin için
Kendine inanacaksın
Böyle biline hayat;
Umutla,
Görmediğin günler anısına
Yüreğinde hissederek
Her şeye inat
Yaşamayı becereceksin,
Durduğunda ve yürüdüğünde
Dimdik duracaksın,
Yaşadığın görülmeli
Çıldirtmalısın,
Seni yaşamdan koparanları!
Onlara inat
Umutla ve inançla
Yaşamalısın,
Yaşamadığın günleri!
Budur kendini sevenin hali
Bu enerjinin tümü sende gizli
Yaşamak için patlat kendini
Karanlıkları delerek yaşamanın
Tam zamanı şimdi!
İşte! Sen karanlıklara inat
Aydınlık taşıyan birisin
O aydınlıklar uğruna;
Ölmek için yaşayacaksın,
Sen yaşayacaksın
Yaşadığını kanıtlamak için,
Sevgisiz ve umutsuzlara...
Sevgisizler içinde
Umutla inadına
Yaşamak için yaşayacaksın,
Sen yaşamak için geldin!
Yıl:28.12.2004
Saat:01.30—02.10
Çengelköy/İst.
(E.KEKEÇ)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/434866/yasam-notlari.html>

HASRET

Karanlık bastığında
Yalnızlık şarkılarım
Bir bir döküldü dilime!
Her yıldız kaydığında
Bir baykuş seslendi
Acılı yüreğime!
Ayrılıklar tanımadı
Hiçbir hasret
Hasretimin üstüne!
Senden ayrılalı
Kör oldum
Kezzab döküldü gözlerime!
Rüzgâr taşıdı
Hayalet gölgeni
Ay vurduğunda yüzüme!..
Uykusuzluk tan'a
Gözyaşlarım içime
Gök ağladı halime!
Ortak ettim rüyaları
Kimsesiz akşamlara
Dert kattı dertlerimin üstüne!
Hayallerim nerede
Kaldı her şey gecelerde,
Buzdan yorgan çekildi üzerime!
Yıl:07.02.2004
Saat.12.30—16.00
Kadıköy(parça parça yazıldı
İst.
Erol Kekeç)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/435021/hasret.html>

SOLDURMA BU KALBI

Senden yana hep söyleyeceğim,
Patlamış goncalarla sana geleceğim
Anneye hasret çocuk nasıl yanarsa
İçimde bir yerim öyle yanar sana!
Senden yana hep söyleyeceğim,
Yüreğimle yüreğine gireceğim
Arılar polen için nasıl gezerse
Her çiçekte izini süreceğim!
Senden yana hep söyleyeceğim,
Sen güneş ben zaman peşinden geleceğim
Aşkın narından üfledin bana
Bu yangını sende söndüreceğim!
Senden yana hep söyleyeceğim,
Kayan yıldızlarda taşınır hücrelerim
İnci mercan değil, bunlar benim yüreğim
Aşkım dökülür ellerine sökülse yüreğim!
Senden yana hep söyleyeceğim,
Sensiz bu denizlerde neyle gözlerim
Sahrada kum gibi yanar her yerim
Bir ateş ki sensiz savrulur küllerim!
Senden yana hep söyleyeceğim.
Eledim eledim kalan senin sevgin
Gökle yer öpüşse kesilmez nefesim
Senin aşkın olsun son nefesim!

Yıl:03.06.2007

Saat:01.10--01.40

Çengelköy/İst.

(EROL KEKEÇ)

NOT:İLAHİ VE BEŞERİ AŞK İÇ İÇE,SON NEFESTEKİ AŞKIN KİME OLACAĞINI HATIRLATMA BABINDA YAZDIM...SAYGI VE SELAMLAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/435282/soldurma-bu-kalbi.html>

SON NEFESİM

Senden yana hep söyleyeceğim,
Patlamış goncalarla sana geleceğim
Anneye hasret çocuk nasıl yanarsa
İçimde bir yerim öyle yanar sana!
Senden yana hep söyleyeceğim,
Yüreğimle yüreğine gireceğim
Arılar polen için nasıl gezerse
Her çiçekte izini süreceğim!
Senden yana hep söyleyeceğim,
Sen güneş ben zaman peşinden geleceğim
Aşkın narından üfledin bana
Bu yangını sende söndüreceğim!
Senden yana hep söyleyeceğim,
Kayan yıldızlarda taşınır hücrelerim
İnci mercan değil, bunlar benim yüreğim
Aşkım dökülür ellerine sökülse yüreğim!
Senden yana hep söyleyeceğim,
Sensiz bu denizlerde neyler gözlerim
Sahrada kum gibi yanar her yerim
Bir ateş ki sensiz savrulur küllerim!
Senden yana hep söyleyeceğim.
Eledim eledim kalan senin sevgin
Gökle yer öpüşse kesilmez nefesim
Senin aşkın olsun son nefesim!

Yıl:03.06.2007

Saat:01.10--01.40

Çengelköy/İst.

(EROL KEKEÇ)

NOT:İLAHİ VE BEŞERİ AŞK İÇ İÇE,SON NEFESTEKİ AŞKIN KİME OLACAĞINI HATIRLATMA BABINDA YAZDIM...SAYGI VE SELAMLAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/435689/son-nefesim.html>

ASLANDAN ÇAKALLARA NASİHAT(!!!!!!!!!!!!)

Bir varmış bir yokmuş,
Eski zaman içinde
Kalbur saman içinde,
Develer tellal iken
Eşekler hamal iken
Pireler berber iken,
Cinler cirit oynar iken
Ben dedemin beşiğini
Tıngır mıngır salları iken,
Burdan vurduk kılıcı
Mısırdan çıktı bir ucu
Atmışaltı halle
Firik pirinci
Yedik içtik
karnımız doymadı
Yüzümüz gülmedi;
Altı ay gece
Altı ay gündüz
Yol gittik
Bir arkamıza baktık ki,
Bir arpa boyu yol gitmişik;
Masal olup masallarda olmayan
Bir dağın yamacında durduk
Durduk durmasına da
Bir de baktık ki,
Karşımızda yan gelip yatmış
Korkusuz bir aslan
Gözleri yıldır yıldır,
Uzaktan bizleri gözlüyor;
Hiç böyle görmemiştik aslanı
Çaktırmadan okuyalım dedik
Alnında yazılanları
Grubumuzdan biri,
Hemen öne atıldı
Ben hayvanların dilinden iyi anlarım,
Yıllarca avcılık yaptım dağlarda
Aldırmayın onun yatmasına
Dalsa avlar etrafına
Vakitsiz kükremez boşboşuna
İnde yavrusu dermansız kalsa,
Uğramaz çakalların sofrasına,
Yanlışlıkla kartal düşse pençesine
Rüzgarıyla yollar gökyüzüne...
Bizim gibi zavallı sürülere
Birşeyler anlatıyor galiba
Sırtımızdaki yükleri görünce,
Acıyarak bakıyor yüzümüze
Onun dilini tercüme edeyim sizlere:
Hey ahmak oğlu ahmaklar!
Ben de özenirdim sizin gibilere
Neden insan olmadım diye,
Kafamı az mı vurdum,
Derelere tepelere
Günlerce kanlarım aktı derelere;
Boşunaymış yerinmem desene
Nedir sırtınızdakiler böyle,
Hiç yiyecek yok mu sizin elde?
Takatsız gelip düşmüşsünüz önüme,
Yerimden kalkarsam namerdim işte

Aslanın şerefi denk mi sizlere,
Çabuk gidin geldiğiniz yere
Yoksa bir anda pençem iner üstünüze,
Sizinle uğraşmak yakışmaz benim gibilere,
Yaradanın rızkı gelir önüme
Ben de alır götürürüm inime
Oynaya söyleye götürürüz
Yavrularıyla birlikte,
Böyle kuruldu kainattaki denge,
Yaratıp hedefi gösteren rabbe
Ne kadar şükretsem yerinde
İyi ki yaşatmadı beni sırtımda yükle,
O yükün altında inleye inleye
Saldırırdım gözümü kırpmadan herkese,
Yığdıkça yığardım dağlara tepelere
Sonra çakalları dikerdim nöbete
Yaşamak dert olurdu içime
O zaman ne zevk kalırdı dilimde
Manyakça sürünürdüm işte böyle,
Dağlarda onurlu kral olmak yerine
Sizin gibi köstebek olurdum elbette
Yazıklar olsun ademin nesline,
Atanız demedi mi?
Nefsimize zulmettik diye
Doyumsuzluktan inmedi mi cennetten yere,
Ders alsaydınız ondan bir kere
Görürmüydüm sizi bu halde,
Yazıklar olsun size yazıklar!!
Selamımı söyleyin gittiğiniz yere
Görünmesinler bizim gözümüze,
Alın şu mektubu okuyun herkese
Akıllı olduğunuzu söyledi Allah bize,
Akıl varsa sizin gibilerde
Adalet olurdu yaşadınız yerde,
Bir bakın düşünürsünüz belki,
Benim kral olduğum ülkeye
Bir av gelse sınırlarım içine
Kurda kuşa dağıtılır herkese,
Siz gelip nifak ekiyorsunuz içimize
Sizinle bozuldu kainattaki denge
Şu iyice beyninize kaydedile,
Terazinin bir kefesi ayrılmış bize
O kefeye dikkat edilmezse,
Birlikte gideriz gideceğimiz yere,
Dağların kralı böyle buyurdu size
Bu fermanı okumazsanız tüm cinslerinize,
Unutmayın ki,iki pençem peşinizde...
Uğurlar ola gidin güle güle,
Rahatımı bozmayın ısınıyorum güneşte
Vakti gelince çıkarım av etmeye...
Grubumuzdaki kişi ne de anlarmış
Aslanın yiğitçe dediklerini
Masallara konu olmayan
Bu hakikatı sizlere anlatmakta
bizlere kaldı,
Masalımızda burada noktalandı....
YIL:08.02.2005
Saat:01.30-02.40
ÇENGELKÖY/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/435844/aslandan-cakallara-nasihah.html>

AŞK CELLADI!!

Bir ömür yazısı
Aşk cellâdının elinde
Mahkûm olsam ne,
Kurumuş çiçekler dalında
Yosun bağlamış sular
Bakışlar çatallanmış
Çıkınım açılmış
Bir soğan birde tuz
Ekmeğim çalınmış;
Keskin kılıç
Onun elinde
Bunun elinde
Aşk cellâdı vursun başımı,
Ne fark eder!
Bir ömür yazısı
Alnıma vurulmuş
Mahkûm damgası
Anlatsam ne
Anlatmasam ne
Elbet bilir
Bu işin ustası;
Eğri ile doğruyu
Hak ile batılı
Hakka karışmış hileyi
Anlar mı bu terazinin
Kalaylı kefesi,
Varsın ayırsın bedenimi
İşte o aşk bedevisi!

Yıl:28.03.2007
Saat:18.40---18.50
Çengelköy/İst.
(EROL KEKEÇ)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/435957/ask-celladi.html>

SEVMİYİ SEVDİM!

Gecenin karanlığı çöktüğünde
Güneşten sonra,
Yıldızlardan kopan
Meteor taşları altında
Selamlaşıp baktığında bana
Senin o bakışlarını sevdim!
Yorulmadan gidip geldiğin,
Kurbağa sesleri arasındaki
Hasta yollarını sevdim,
Dona kaldığında meyveler ağaçta,
Onları incitmeden kopardığın
O narin parmaklarını sevdim!
Tomurcuklanmış çiçekleri
Kimse koparmasın diye
Cam kavanozlarda özenle sakladığın;
O titiz davranışlarını sevdim!
Ülke coğrafyasının acılarını,
Yüzlerinde çizgi çizgi anlatan
Zavallı anaların gözlerinden akıttığı,
Damla damla dökülen yaşların
Ana kaynağı, senin o yüreğini sevdim!
Tüm kolları vahşice budansa da
Kesilen kollar daha haşin göverir
Verimli toprakta yaşadıkça, dediğin
Umut dolu sözlerini sevdim!
Sen bensiz ne yaparsın,
Düşündüğümde seni
Bırakmak istemiyorum bu halde
Düşene vuran eller kırılsın,
Hayat felsefem budur benim,
İşte senin hayat felsefeni sevdim!
Seni sevmeyi sevdim...
Dokunaklı okuyuşlarını
Saf temiz yüreğini,
Ahmakça olmayan
Sevgi dolu gözlerini
Yüreğindeki heyecanını
Heyecanının verdiği sıcaklığı sevdim!
Yirmi altı marttaki hazırlığı,
Yirmi sekiz mayıstaki durgunluğu
Gecenin mehtabındaki gölgeni
Yorulmayan aşkını sevdim!
Aşkın bir adı da yorulmamaktır
Senin yorulmadan sürekli yürümeni
Yürüdükçe çoğalan sevgini sevdim!
Buğday başağı gibi
Bire on veren
Almasa da karşılıksız sevmeyi beceren
Koyu karanlıkta bir kıvılcım gibi,
İnsanlığa bir anıt olan
Senin gönlündeki patlamaya hazır,
Tüm sevgileri sevdim!
Ben seni sevmeyi sevdim!

Yıl:30.01.2004

Saat:10.15—10.40

Kadıköy/İst.

(EROL KEKEÇ)

Not:Eşime ithaf olunur!....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/436095/sevmeyi-sevdim.html>

SEDEF KOKUSU (ANTAKYA)

Bu şehir ovada
Aslanlar yatağında,
Haritanın güneyi
Dağlardan aşırı
Kuşlar tünemez
Bol olur yeli!
Irgatlar pamuklara
Leylekler ayıklara
Beyazlar bir başka...
Çingilar çıkar yazları
Hararet kavurur
Ovayı bayırı,
Teksas şapkalı
Pamuk sucuları
Omzunda kürek
Lösleye lösleye
Bata çıka çamura
Çevirir suları!
Bu şehir güneyde
Ağıtlar gömülü iliğinde
Asi bir suyu var
Tam orta yerinde;
Esatın babası
Birden kesince suları
Lağımlar kokutur
Dört bir yanı;
Böğürtlen dikenleri
Sivrisinek yuvaları,
Güneş aşınca dağları
Tıngırdar köylü çocukları
Elinde havlu
Bir oyanı bir bu yanı
Vururda kollar bacakları,
Her tarla başında
Bir cibinlik kurulur akşamları;
Bu şehir çok ötede;
Tam fecir vaktinde
Güzel bir seda gelir
İçli yüreklere
Dar sokaklardan
Tıtır tıtır dökülür
İnsanlar salât etmeye...
Bu şehir 1939'da
Bir el verdi
Ankara'daki meclise
Verdi vermesine de
Bu el yetmedi efendisine
Bir başka el
Doldu içine...
Dereler karıştı
Bulandı çevre
Güpegündüz orta yerde,
Bende kırıldım
Gitmiyorum o şehre,
Uzun çarşıdaki
Sedef dükkânı
Sedef gibi kokar
İçerimde!
Bu şehir varya

Bağımlılık var
Havasında suyunda,
Köşkerin elindeki bizi
Delip geçse avuç içimizi,
Bakır kazana atılan
Kalaydan çıkan
Pis duman kokusu
Kavursa da boğazımızı
Yine de bir başka
O şehrin tadı!
Caddeler sokaklar
Cıvı cıvı,
Düğün şenlik havasında
Selam aleyküm
Mahamet ağa
Sevgisinin içinde
Olur mu hiç, hile hurda,
Kasap Ahmedin
Gözler önünde
Kestiği budu
Evire çevire
Zırhla doğrayıp
Özenle yaptığı tepsi
O şehirden başka
Nerde var ki!
BU şehir taa güneyde
Künefenin doğduğu yerde;
Akşam olur Arap kızları
Kol kola dolanır sokakları
Kimse görmez onları
BU şehir çok beride
Kel Dağa varmadan önce
Sempiyer hemen tepesinde
Harbiye şelaleleri
Güney kesiminde
Habibi Necar gibi biri,
Yüreğinin tam içinde;
Orda birisi var
İçin için ağlar
O gözyaşları
Ancak anamdan akar!
Asi susuzluktan
Yoksa ne yapar...
Ben o şehirdenim işte
O şehre mersiyeler değil
Methiyeler dizeceğim
Her taşına
Bir gül dikeceğim!
Yıl:19.04.2006
Saat:24.00—24.50
Çengelköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/436285/sedef-kokusu-antakya.html>

HASRETİN GÖLGESİNDE!

Kendime hasret yaşadım
Bebeklik zararını patlatarak
Hayata ilk adımlarımı atarken,
Kıbrıs savaşında buldum kendimi;
Yakınlarımızdan bazıları
Hasret çığlıkları arasında
Geride eşler ve çocuklar bırakarak
Vatan için yolculuk vardı savaşa
Ben o yıllarda,
Düşünen adam edasıyla,
Her şeyi takıyordum kafama
Takıyordum takmasına da,
Oyun olunca koşuyordum çamurlara
Beş yaşına basmışım bu yıllarda
Hayatın yükü omuzlarımda,
Bazen oğlakların ardında
Yorulursam hayvan kovalarım
Ekin tarlalarında;
Gözüm daha yeni açılıyordu
Tanışmadığım bu koca hayata...
Sazlardan yapılmış karanlık evde
Az mı diz çöktüm babamın yanına
Üç beş dua öğrenmek için merakla;
Babam dürüst adamdı,
Kimseye boyun eğmezdi
Ekmeği için taşları delerdi;
Tabi bu ara 411 fiyat motorla
Taşları taşıyarak tarla çıkardığımız günleri
Anılar arasında hatırladıkça
Çocukluğumu silemiyorum hafızamda...
Benim babam dağ başında
Yalnız adam kaftanıyla
Yorulmamak için çıkmıştı yollara,
Geceleri sürek yapar
Gündüzleri hayatı anlatırdı bizlere,
O da iyi görememiş bu günleri
O görseydi beni bu halde şimdi
İnanamaz oğluna kahrolur giderdi;
Çocukken söz vermiştim
Onu incitmeyeceğime,
O incinmesin yattığı yerde...
Oğlum çok doğrusun ama
Yufka bir yüreğin var
Dikkatli ol bu acıma,
Acınacak hale getirmesin seni;
Diye öğütlerde bulunurken
İlkokul yoktu hayatımda,
Abartmıyorum,ben hayatın çocuğu,
Hayata yenilirken anladım bunu...
Er meydanı bu yenmekte yenilmekte var,
Yenilsemde yaşıyorum inadına herşeye,
Yaşarken yaşamadıklarına yanıyorum!
Babamın nasihatlerine asılırken
Arada bir irdeleydim ya!
Oğlum karşıdaki söyler dini gibi
Sende inanırsın imanın gibi,
Evet hep doğru söyledi babam
Biz inandık imanımız gibi,
Ama karşıdakinin bir çok dini vardı

Babam bunları bilemedi,
O aydınlıkta yaşamayı severdi
Bana da hep aydınlıkları öğütledi
Çıkmadım babamın nasihatından dışarı
Aydınlık kladı içimin her yanı;
Bir ipte oynayan bu kadar cambazı
Bilemedi babam ama yanılmadı
Türlü türlü hali olan bu kadar varlığı
Düşünerek neden yaşamalıydı;
Demek biliyordu,
Paranoyak eylemin saçmalığını...
Benim babam mert adamdı
Civarda cömertliğini herkes bilirdi,
Uçan kuş bahçesine tünerdi
Kürt Kadir sepeti doldurur giderdi,
Davacılara hazırlanan çaylar
Benim elimden geçerde,
Kuru ekmek yesekte
Yumurtlayan bir tavuk
Gelen misafire kesilirdi,
Tahtın üstü düğün yeriydi
Benim babam böyle biriydi
Düşmanlar barışır giderdi,
Her sözü Kanuni osmaniden derindi;
O da başkları için kendini yedi
Biz baba oğul kendimizi yaşamadık ki,
Kalktığımızda başkları
Yattığımızda başkları
Böyle gitti o güzelim yıllar...
Dönüp baktığımda geriye
Hey ahmak oğlu ahmak diyorum kendime,
Nedir bu sırtındaki heybe
Ne var sana ait heybenin içinde,
Sen taşıyorsun ama,
Başkları koydu üstüne,
Dürüstlük dürüstlük diye diye
Ömrüm gelip dayandı kabire;
Babam bıraktı onu bana hediye
Kırmadım onu bu günlere geldim ezile ezile,
Oysa ben küçükken başladım düşünmeye
O gün karar verseydim büyümeye
Dürüst olmazdım inadına herşeye
Hayatımdaki yaşamadığım yılları görünce
Kahroluyorum kendi kendime,
Babam intaharı öğütlemiş bizlere
Dürüstlüğün bedeli buysa,
İstemiyorum onu alın sizlere
Başıma gelenlere göğüs gere gere
Sabrederek geldim bu günlere,
Kahrolası ahlaksızlığın gölgesinde
Dürüstlüğün postunu kim nede!
Yemin ediyorum herkese,
Kahbeliğin olduğu yerde
Kurt gibi saldırmazsam onların üstüne,
Utaç duyarım bu halime,
İnsan gibi davrananlar içinde
Sansar gibi davranırsam namerdim işte,
Bundan sonraki felsefem böyle biline
Yoksa hasret giderim kendi kendime!...

Yıl:10.01.2005

Saat:00.30-01.30

Yer:Çengelköy/İst

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/436476/hasretin-golgesinde.html>

YALNIZLIK TÜRKSÜ!!!

Yoruldu Allah'ım çok yoruldu
Bu dünya zindan oldu boğulup kaldım
Bir yaprak gibi sarardım soldum
Dermansız ayaklarım kalkmıyor kolum
Yalnızım Allah'ım çok yalnızım!
Anlaşılmaz çileler nedir bu halim
Susamış dudaklarım görmüyor gözlerim
Yaban ellerde yalnız bir divaneyim
İndir Rahmetini sen Kerimsin Kerim
Yalnızım Allah'ım çok yalnızım!
Ne yapıp nerelere gideyim
Her adımda karşıma çıkan kaderim
Bağrıma ateş bağlayıp eridim
Herkes gülerken nedir bu kederim
Yalnızım Allah'ım çok yalnızım!
Adım adım çalmadık kapı koymadım
Gece gündüz kaldırımları saydım
Uçan kuştan bir haber yokladım
Bu halimi senden başka kime açayım
Yalnızım Allah'ım çok yalnızım!
Kahrımdan tırnaklarımla yeri kazdım
Ahmaklar içinde dilime düğüm çaldım
Nedem ki gülsün bu talihsiz kaderim
Yuvamdaki bu baykuşu nere savayım
Yalnızım Allah'ım çok yalnızım!
Yoruldu Allah'ım çok yoruldu
Yerden göğe tüm sana dualarım
Yusuf gibi kuyudur zindanım
İçin için Yakup gibi ağlarım
Yağmurdan sonra Güneşe nede muhtacım
Yalnızım Allah'ım çok yalnızım!
Kurudu beynim yanmıyor kalbim
Deve dikenini gibi yerlere serildim
Hayvanları bu kullara tercih ederim
Allah'ım bunlar mı yüce dediklerin
Yalnızım Allah'ım çok yalnızım!
Karanlıkları taşımaz oldu umudum
Sevdasız yaprak gibi kurudum
Canıma can kattı yavrularım
Onlar değil, sende benim umudum
Yalnızım Allah'ım çok yalnızım!
Yoruldu Allah'ım çok yoruldu bedenim
Rahmetini anlamak için kuşdili öğrendim
Yalnız koyma beni Süleyman'ı beklerim
Karınca gibi uyanık ve diri nöbetim
Ey sevgili! Hudhuttan iyi haber beklerim,
Ezildim Allah'ım çok ezildim
Senin rahmetini çok özledim
Rahmetine susamış bir garip neferim
Nedir Allah'ım bu çileli halim...
Yalnızım Allah'ım çok yalnızım!
Yıl:04.01.2005
Saat:19.40—20.15
Kuzguncuk/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/436579/yalnizlik-turkusu.html>

SEVGİNİN DİLİ!

Zamanda yolculuk bizimkisi,
Bir güz mevsimi ilhamımız
Bir masada iki bardak çay,
Bakışlar gizemli ve mahmur
Bulgur bulgur yanaklarda ter,
Dostum diye başlar ilk aşkımız!
Bir soğuk eser kapı aralığından
Sımsıcak kan dökülür damardan,
O gün sakladık aşkımızı şubattan
Yılda bir güne sığdırılmaz ki bu küheylan...
Beyaz gelinliğiyle süslenmiş gecede
Belki tutunamadık birlikte el ele
Gel gör ki sevgi dolu yüreğimizde
Nazara gelmeyelim tüm bakışlar üzerimizde,
Zamanda yolculuk bizimkisi,
Korkak ve ürkek bir güvercin gibi
İnadına gezeriz tüm iklimleri
Yüreğimiz doğal bilmeyiz naylon sevgileri,
Zamansız açsa da bahar çiçekleri
Bu yürek koklamaz solan demetleri
Güldeki dikenler olsa da bülbülün çilesi,
Kim anlar Bülbülle Güldeki muhabbeti!...
yıl:14 şubat 2007
saat:23.10-23.25
Çengelköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/436733/sevginin-dili.html>

SEVGİ GETİRİYORUM

Sevgiye susadım
Çağlayanlar gölgesinde
Bir nehir gibi aktı
Yüreğim hasretle...
Sevgiye susadım!
Gönlümün ilacı
Tek yoldaşım
Mehtapsız gecelere
Şarkılar söyledim
Sensiz kendime...
Sevgiye susadım
Solmuş menekşe
Buruşmuş nergislerle
Nöbet tuttum içerde!
Sevgiye susadım
Yoruldum bu denizde
Berdi yılanı gibi
Zehirin karıştı iliğime
Bir dala kurduğumuz yuva
Uçup gitti bir rüzgârla!
Sevgiye susadım
Gülüşler yalan
Hesaplar yanlış
Gardiyanlar iş başında
Umudum hüzünlü bahara...
Sevgiye susadım
Böğürtlen bakışlı
Elma yanaklı
Uzan yakama
Bak bitler çoğaldı arkama,
Aynalarda yabancı bana
Veda sevgisiz yaşama!
Sevgiye susadım
Gecenin yalnızlığını
Sıkıca alıyorum koynuma
Deredeki kurbağa
Toprağa inen cemre
Yanmıyor acıma...
Sevgiye susadım
Gölgesiz zamana
Kavuşmak aşkıyla
Bir mektup yolla
Gelecek bayrama,
İğde kokusunu unutma
Bir dal koy zarfa
Kaya yosunu gibi göverecek
Gözümdeki yaşla...
Bu sevinçleri
Çıkınlayıp gömleğime
Geleceğim gelecek yıla,
Bekle sevdiğim!
Sevgiye susadığım bu yerden
Sevgi getiriyorum sizlere!
Yıl:14.01.2005
Saat:21.00—21.20
Kuzguncuk/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/436858/sevgi-getiriyorum.html>

SANADIR BU SEVDA

Ölüm açılıp saçılmasın öyle
Yakama ilikledim düğmelerle
Gök geçerken durdu üzerimde
Sahra güneşiyle el ele...
Soğukta kuruyan gövdeme
Bir damla su geldi Güneşle
Dön gel sanadır bu sevda
Bu gün bir gül kurudu avuçlarımda!
Beyaza bürünen gece
Can kattı kurumuş gövdeme
Sevda masalım yazıldı göğ
Güneş okudu gözlerine!
Eylemde kelimeler kafamda
Bitap düşmüş ölüm asılı yakamda
Rahme atılmış tüm yeni tohumlarda
Sen göverdin güneşin göbeğinde!
Yıl:05.05.2004
Saat:14.00—14.20
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/436968/sanadir-bu-sevda.html>

MELANKOLİ

Melankoli nöbetlerimdeyim yine,
Yıldızlar kararır döküldü,
Gün ortası elimde kalem
Güneşten bir eser yok gibi;
Hani o dostlar birer birer gitti
Ana bacı kardaş,
Arkadaş,dost yoldaş
pusu kurmuş eşkiya gibi
Mevziye çoktan konmuş...
Melankoliyim dedim ya,
Kimse sormasın bana
Olduğum gibi yazıyorum okusana;
Nedir her köşe başı
Bir otobüs durağı,
Bu şehirde otobüsler
Hala ulaşımında mı
Oysa transit geçtim bu durakları
Bana değişim olduğunu söylemişlerdi
Yoksa değişmeyen sadece ben mi!
Melankoliyim işte,
Var mı derdimin çaresi
Bakın doğada benim gibi
Karanlık kapladı her yerini
Ama sabah uyanır dilber gibi,
Melankoli değilse ne peki....
Yıl:13.04.2007
Saat:12.45-13.00
Çengelköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/437083/melankoli.html>

BİR DAMLA SU

Dünü gömdüm derinlere,
Bugünü sorun bana
Yarın kimbilir nerede,
Düne ahlar çekip
Yarınlarda yaşayanlara
Takıldıkça her adımda
Bugüne mersiye yazmamak
Elde mi dökülüp geliyor işte!
Güne çıktığımda ne varsa,
Selam ediyorum hepsine
Onlardan biriyim bende;
Hesap ediyorum kendi kendime
Düğümliyorum bugüne,
Yarınları kovalıyorum gözümde,
Değil mi içler acısı
İnsan olmak nerde kaldı peki,
Onurlu haysiyetli yaşamı
Kurabilir miyim bu halime;
Çatışmalarla dolu bu yüreği
Dindirmiyor hiçbir görünürdeki,
Sırlıklam rahmet eli
İslatırsa tüm bedenimi
O zaman belki o zaman,
Sakinleşir bu doyumsuz bedevi;
Bu günün anısına aldım kalemi
İçimdeki kelimelerin hepsi,
Savrulup gitti bir yaprak gibi!
Kelimeler terkedince beni
Ben ne söyleyebilirim ki,
Bir damla suyum sizin gibi,
Bazen sel olur çoşarım
Çoğu zaman da aşındırırım yerimi!
Yıl:10.02.2006
Saat:22.00-22.15
Çengelköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/437224/bir-damla-su.html>

BU ŞEHİR!!!

Bu Şehirden yar olmaz,
Girilmez her gönüle biraz
Taht kurmuş yüreğime bir kurnaz,
Parçalansa bedeni bir damla aşk sızmaz;

Kararlıyım uzun yola çıkmaya
Gardiyanlar takıldı peşime,
Her sokakta bir nöbetçi beklese
Hüküm giydim,kalamam artık seninle!

Kış yaz demeden avundun benimle,
Takıldı uçurtmam bahçenizdeki tellere
Nazarın umudumu bıraktı ellere
Çıktım yüreğinden dönmem geriye...

Bizim yolculuk gönülden gönüle
İncitmeden akar sevdamız inceden inceye
Kaynağından gelen sevgi,taşır umudu yüreğimize,
Bizim Őehrimiz sevgi,tüm gardiyanlar bu Şehre...

Yıl:07.01.2004
Saat:15.10-15.57
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/437381/bu-sehir.html>

KIRLARDA SENİNLE

Güneş doğmadan
Uyanırsak,
Bil ki o gün
Mutluluğumuzun
Sonu olmayacak;
Gün doğumunda
Tutunduk el ele,
Koşar adımlarla
Koyulduk kırlara
Hasreti verdik yele
Güneşle başladık
Güne...
Bir kelebek kondu
Tam göğsüne,
Sen bana
Ne anlaşılır
Bundan dediğinde,
Uzaklaştım bir anda
Kırlarda seninle
Söyleyecek daha çok,
Şarkımız var diye!
Boynu bükük gelincik
Bir türlü çıkamıyordu,
Tırtılın kurduğu ağdan!
Ezmemek için
Dakikada bir sığırdıydın,
Her dokunuşta
Bende uçuyordum,
Islak çimenlerde
Kösele ayakkabımla,
Yürümekte zorlanıyordum
Yeniden verdik el ele
Bakıştık göz göze
Lastik gibi çektik
Birbirimizi,
Ters istikamete
Kaydı ayaklarım
Düştüğümde yere,
Bayıldım bakışlarından,
Hatırladın mı?
Senin bir öpüşünle
Yeniden ayıldığımı!...

Yıl:08.01.2004
Saat:10.35-10.45
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/437632/kirlarda-seninle.html>

SEVGİLİNİN DİLİYLE!!!

Ben bu alemde
Göçersem,
Olur ya!
Sevdiğimle karşılaşmadan önce,
Durdu kaldı
Yorulduğunda keni ayaklarında,
Anlatacakları
Düğümlendi boğazında
Yapayalnız
Bir kalabalık ortasında
Susturuldu,
Ama yanarak geçti buradan,
Dönmemek üzere,
Gitti aramızdan;
Aydınlığa özlem duyan,
Bir babanın
Solmayacak,
Bir fidanı olarak
Göçüyorum ben,
Derdi!
Aleme tuğyana,
Kahrından...
Hani ya!
Sorarlarsa beni
Böyle anlatırsın
Kendi dilinden...
Yıl:15.12.1999
Saat:23.30-23.45
Elazığ
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/437747/sevgilinin-diliyle.html>

BUZU YORGAN YAPTIM SANA!

Hasretin bağrında sen vardın,
Bir kış günü yanar yüreğim
Dağların olunmazları seni almış
Göçmen kuşlar gibi kanadın kırık
Uçabilirmiydin o kırık kanatla;
Mahmur gözlerin bir bir okudu,
Kalbinin sesi olmaz dedi
Oysa sen bir gidelim kırmayalım,
Dostlarımızın elinden olsun ölüm
Gelecekse Dağlarda Azrail,
Biz her şeye hazırız gülüm,
Dimdik çıktık Dağlara
Eğilerek gider miyiz öbür yana,
Fırıldaklık yok lugatımızda
Üç günlük dünya bandırır mı
Darul bekayı arayan konağı,
O konakta huzur dolu,
Huzurun sahibi alırsa
Karşısına bu kulu....
Bu kul mahcup olmaz mı
Sorarsa kendisi için ne yaptığımı
İşte biz onun için yaşıyoruz dostlar
Birleştirmeye çalışıyoruz
Birlik içinde herkesi,
Biz bir faniyiz herkes bunu bilmeli
İşte geldik gidiyoruz
Sizleri Allah'a emanet ederek
Terki diyar eyliyorum buraları...
Sen gittin de bir soğuk esiyor
Kapı aralığından soğuk mu soğuk
Ben de buzdan yorgan çektim üzerime
Bir görebilseydin sıcak mı sıcak,
O sıcak yataktan sımsıcak,
Duygular patlıyor görölmeye muhtaç
Bir kaldır kafanı bu yana bak...
Yıl:27.03.2009
Saat:23.45-23.57
Yer:Çengelköy/İst
EROL KEKEÇ
NOT:Rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu anısına yazılmıştır....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/437865/buzu-yorgan-yaptim-sana.html>

BİR ÇİZGİDİR ÖLÜM!

En mutlu günlerde,
Konuşur ölüm
Arzular tırmanırken zirveye
Susar hayat!
Bilinmeyen,
Bir samyelidir ölüm,
Kıştan sonraki
Hayatın baharında
Gençliğin sözlüğünde
Yoktur ölüm;
İhtiyarların alnındaki
Çizgilerden kaçır hayat,
Yağmur damlacıklarına
Suskun bakışlar,
Rüzgarın esintisindeki
Ölüme hasret...
Bulutların üzerinde
Uçuşan hayaller,
Güneşin doğumuna
Ayarlanmış mevsimler,
Bir annenin
Karnında taşıdığı
Tomurcuklar,
Akan sulara
Yürüyen düşler
Kucağında büyür,
Umudun,
Ölüm!....
yıl:25.12.1999
saat:21.30-21.45
yer:Elazığ
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438000/bir-cizgidir-olum.html>

SİLGİLER SİLMİYOR!!!

Yana yakıla topladığım
Savruldu gitti emeklerim
Ah ulan ah!
Kahpe dünyanın uşakları
Kaya gibi katı ruhlarınızı
Çok sevimli çehrenizi
Kütükte dirhem dirhem doğrasam
Gitmez Vallahi yüreğimdeki acı...
Ah ulan Ah!
Getiremiyorum geçen yılları
Ömrüm elinizde buz gibi eridi
Sermayesi çalınan tacir gibi
Karıştırıyorum eski defterleri
Her sayfada ihanet izleri
Sılgiler silmiyor bu lekeleri
Bir ömür daha yokki,
Yok, sayam bu hüznün ve kederleri...
Ah ulan Ah!
Şarap yapıp kanlarınızı
Duble duble dağıtsam akşamları
Zevkle içip kuduranları
Almasa meyhanenin koltukları
Dindirmez Vallahi yüreğimdeki acıları...
Ah ulan ah!
Tarihin aşağılık yobazları
Utanır yazmaktan böylesi yamyamları
Ne gözleri doyar ne de karınları
Nerde bir garip varsa parçalar dişleri
Vahşi kapitalizmin yan ürünleri...
Ah ulan ah!
Az mı soluksuz gittim o yolları
Karlar erirken yollar uzadı
Bir rüya görür gibi
Yaşattınız bana bunları
Karunu batırır gibi
Size de insin Allah'ın azabı...
Ah ulan ah!
Zulmünüzü yaşatan megafonları
Bilinmez yere sokacağım günleri
Göreceksiniz,
Şenlik olsa da hayatınızın bu günleri...
Nasıl anlatsam bu kan emici vampirleri
Gece gündüz beslediğim gülleri
Çiçekleri koparıp yollara bıraktılar dikenleri
Gelen tepeledi giden tepeledi
Onca emek verdiğim yıllar oldu çakırdikeni...
Ah ulan ah!
Nereye kadar gider bunun nihayeti
Bir çocuk çıkarda kırarsa girdiğim çemberi
Ona okuyacağım sakladığım hikâyeleri
Herkes elbise görse de kralın üzerindikileri
Büyüttüğüm çocuk söyleyecek sizlere
Çıplak kralın tılsımındaki ürkekliği
Hey gidi yeraltı tacirleri
Lağım içlerimi sizin ticaret yeri
Aydınlığı sevmiyorsunuz gözlerinizden belli
Bulursanız boynu bükük birini
Köstebek gibi götürürsünüz elindekini...
Ah ulan ah!

Sizi gidi mezar soyguncuları
Zamanınızı boşa harcamayın akşamları
Amudu düşerken nal boğazınıza tıkanı
Boş mezar bulun yaşamanız zorlaştı
Bilgin olanınız okusun gözümdeki noktayı
Ölmüş koyuna derisini yüzmek elem verir mi?
Gözümdeki ölümsüzlük
Enseleyecek sizleri
O gün çok yakın
Müjdeliyor her şeyin Rabbi
Aklınız varsa gözetlersiniz bir geriyi
Hangi zalimin zulmü payidar ki...
Biz sadece ıslah edicileriz demediniz mi?
Oysa bozguncular sizin mektepte yetişti
Doğuyor işte adaletin güneşi
Mektebinizin taşları
Bir bir sökülecek fecir vakti,
O gün göreceksiniz elimdeki zülfü karı
Yalvarmanın anlamı yok hak ettiniz bunları
Vurunca tuz gibi dağıtacağım omuzdaki kafaları
Orada da gülmek benim hakkım olmalı
Göremeyeceksiniz kanlarınızda yaptığım dansları
Dayandığım Allah anlatıyor bu müjdeli anları
O gün bir bir sokacağım uygun yere o megafonları!
Yıl:(24–25):01,2005
Saat:23.30—24.30
Çengelköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438242/silgiler-silmiyor.html>

GÜLMEK HERKESİN HAKKI

Gülümseyen çocuklara
Hasret kaldım yine,
Dumanlı dağlarda
Nergis derlediğim
Çok sıcak günler
Kaldı gerilerde!
Alaca karanlıkta
Putlar şehrinde
Ellerim cebimde
Anlaşılmayan dilde
Bir ısıklık üfürdüğümde
Sevgiye susamış
Acılı çocuklara
Takıldım yine!
Bu şehir dile gelse
Söyledikleri
Düğümünler dilde,
Akşamın alaca karanlığında
Boğazdan geçen gemilerde
Çarıkları su içinde
Kenarlara itilmiş
Acılı çocuklar gördüğümde,
Tutmaz olur ellerim
Düşer yanlara!
Hasret kaldım bir gülüşe
Aynı toprak üzerinde
Yaşayan insanlarda
Bu farklılıkları görünce,
Bir eğlencenin gecesinde
Binlerce dolar elde
Savrulurken ötekilere
Ne yapayım,
Yoksa bir şey bende
Tiksinerek bakıyorum sizlere
Gülmeye hasret bebelere
Bu acıyı çektiren vahamete
Baksanız sizde bir kere
Acılar inmesede
Benim gibi yüreğinize
Belki merhamet gelir iliğimize!
Hasret kaldım işte bir gülüşe
Doğudan Güneye
Kıl çadırlar içinde
On çocuklu bir nine
Gelini doğumda gidende
Diz çökmüş tencere dibine
Acılar buğulanmış gözüne
Bir lokma ekmeğe
Karın doyurma diye
Sevinip güldüğünde
Dumanlar iner üzerime!
Hasret kaldım bir gülücüğe
Dertli babanın elinde
Yok ki bir şey
Ne yapsın bebelere
Mikrop düştüğünde yere,
Çocuklar korunmalı titizlikle
Bu babanın cebine
Girmiş mi hiç ikramiye

Nane çayı varsa evde
Anne koymalı bir demliğe
Beyaz önlüklü efe
Ne gezer bu elde!
Hasret gideceğim herhalde
Siner mi bunlar içime
Başı kesik tavuk gibi
Parpazlıyorum yerimde
Ölüm varsa bu işin içinde
Ne diyeceğimi
Bilemiyorum sizlere!
Acılar çekilen yerde
Her gün patlıyorsa
Şampanyalar elde,
Hasret gitmemi istesenez de
Acı çeken tüm bebeklere
Yılmadan anlatacağım
Savurduklarınızı bir gecede...
Bu yaşa kadar ne varsa elimde
Olanıyla harcadım herkese!
Tüm bu dengesizlikleri
Gaddarca yapılanları
Adaletin güneşiyle
Sermek için yere...
Yoksa hasret giderim
Güzel bir gülüşe
Adalet gelmeseyse
Bu yere!
Yıl:07.01.2005
Saat:17.10—17.50
Kuzguncuk/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438380/gulmek-herkesin-hakki.html>

GÖZÜMDEKİ IŞIKLA

Safa Merve arası yerim
Merveye yüreğimi verdim
Deryada uçar bazen görünürüm
Baharda şahlanır coşarım
Gönlümden gelen o ezgim,
Besteler ellerim söyler yüreğim!
Sıcak kumlarda gezdim
Merve de ferahlayıp serinledim
Kendiliğinden döküldü bu ezgim
Deryada martı gibi uçtu yüreğim
Baharda aktı göz yaşlarım
Bu benim bahtıma yazılan ezgim...
Tane tane döküldü yapraklarım,
Eskimiş sevdaları ben neylerim
Hoplatır yüreğimi yeni ezgim
Kalk bari yare gidelim,
Derya çıldırsada ben geçirim
Aldırmaz fırtınalara o saf ezgim!
Deryada yürüdüm, merve de yüzdüm
Baharda kuruyup kışın filizlendim
Güzün canlandı, yazın döküldü ezgim
Anlayan yüreklere çizildi resmim
Hayal olsada bu benim sevdalarım
Loş karanlıkta döner ezgiye dudaklarım!..
Ezgiye ayrılmış yüreğimde bir yerim
Nedir bu bestelerden çektiklerim,
Deryada uçtu kayboldu hayallerim
Martıların kanadında bu ezgiyi gizledim
Viran olmuş beynim ve hayallerim,
Gözlerimdeki ışıkla bu ezgiyi besteledim....

.....
29.04.2004
KADIKÖY/İST.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438542/gozumdeki-isikla.html>

KADERİME VURGUN!!

Sararmış bir yaprak gibi,
Alınyazım kaderime vurgun
Uslanmaz bir küheylan
Dünyalar arşınlasa her an,
Karanlık kaplasa meydan
Ne yapsa etse,bir yazıya kurban;
Bir bir saydım soluklarımı
Bilmem kırmızı gül açar mı,
O tomurcuklar yüreğimde kalır mı
Soluklarım solmadan,hayatım,
Alınyazıma konar mı...?
Uçurtmamı savurma rüzgar,
Umutlarım uçurtmamda uçar
Bir turna süzülse mavi gökte,
Suluklarım o yana şaklar!
Hey gidi günler hey,
Yarım kaldı avucumda oyunlar
Küçük yavrular alınma bakar
Bir buse konsa yanağına
Sevinçten semaya uçar...;
Bir selam geldi uzaklardan
Yarenler hep gitmiş bu menzilden
Koklasam mı koklamasam mı?
Bu çiçekler gideceğimiz yerden!...
Ağlama sevdiceğim ağlama,
Yaraları bağladım bahtıma,
Bıraktım tomurcukları sana
Güllerim açmadan,sakin koklama!...
Yıl:06.04.2009
Saat:15.10-15.20
Başakşehir/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438660/kaderime-vurgun.html>

LALE SÜMBÜL!!!

Sevdim mi sonuna kadar,
Eminim sendeki sevdalar
Ve dedi bendeki de bu kadar,
Anlamlı suskun bakışlar
Lal olur konuşmaz güzelim dudaklar;...

Sevginin yoktur bir hududu
Gayrı bırakAmam bu umudu
Ellerin bir bir alır,
Üzerimdeki bulutu...

Vardır her yürekte bir grur
Raks eden aşkların yolu budur,
Ayrılış yok saat birden durur
Duru aşklar karanlıkta kudurur...

Lale sümbül hep güzeldir
Açılır Güneşin altında bir bir
Leyla ve mejnun gibi kör olduk biz,
Sevgiyle yoğruldu hep içimiz....

Yıl:29.12.2003
Yer:10.50-11.00
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438841/lale-sumbul.html>

YÜREĞİMDEN AYRILINCA!

Bakışların,
Yüreğimden ayrılınca,
Ben hülyaların
Üst basamağında gezinirken;
Sen bir köşede
Derin düşünceler içinde
Bir kor gibi sönmeye yüz tutmuş,
Yüzün kaybolmuş
Saçların darmadağınık,
Sararan Güneş altında
Ilgıt ılgıt esen bir yel
Çöllerden gelen sıcaklık
Sıcaklık kattı,
Yarım kalan aşkımıza!!!
Bakışların,
Yüreğimden ayrılınca
Çıktım sahillere
Islık çala çala
Yürüdüm kumlarda
Kurumuş karpuz kabukları,
Yengeç kemikleri
Küçük taşlar
Savruldu gitti attığımda
Denizin üstüne;
Yarım kalan
Sevdamız geldi aklıma,
Eteklerinin savruluşunu
İzledim,
O kimsesiz burunda!
Terliklerini saklamıştım,
Onları ararken,
İnce kumlara vardın
Tutup elinden
Çektim seni,
Sonra tepeden tırnağa
İslatıp
Gömdüm kumlara,
Oturup karşına
Birkaç taş fırlattım
Beş tane büyüğünü seçip
Beş taş
Oynamaya çağırdım,
Bu isteğimi
Terslediğin o gün,
Yüreğinden çıktığımı
Biliyorum;
Bakışların
Yüreğimden ayrılınca,
Tutunamadım
Hiçbir dalda!
Atlasam mı sulara
Kaybolup gitsem mi
Denizlere,
Adım sanım kalmasın
Ulaşamayasın bana
Hiçbir yerde,
Albümlere bakarak
Tazelensin acıların,
Bakışların

Yüregime dönerse,
Suyun yüzüne vursun
Cesedim...!

Yıl:21.01.2004
Saat:17.10-17.25
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438950/yuregimden-ayrilineca.html>

KÜHEYLANIM!

Atımı bağladım meşe ağacına
Çok yollar adımladı altımda
Oturdum gölgeye,ağıtlar yaktım yaranıma
Ağlayarak atım yetişti imdadıma,
Sevenim var mı bilmem ama,
Asla şüphem yok atımın sevdiğine
Çünkü,onun gözbebeği yansıdı yüreğime...

karanlıkta fener oldu gözleri
Atılan kurşunlara hep göğüs gerdi
Sularda yüzdü,kayaları bir bir atladı
Benim atım sahibine çok benzerdi
Geriye dönüşü zilletten bilirdi,
Ziganadan Toroslara iki günde geldi
Hiç dinlenecek vakti olmadı!
Bir eğer vardı atımın sırtında
Hediye aldım onu Kafkaslarda
O şahitti Küheylanımın cesaretine,
Hiç soğumadı ter onun üzerinde
Ben onun sırtındayken ikinci vakitlerinde,
Sabah seferine çıkardık gün batmadan önce
Hep iki günde ulaşırdık gideceğimiz yere!!!!

Bir defasında arkadan saldırdılar bize,
Küheylanım dört nala kalktı gelmedi dize,
İhanetlerin en iğrenci yetişti peşimize
Bir süvari eşkiya çakılmış tepemize
Aldırmadı o,yelkindi iki ayak üstüne
Şahlandı küheylanım umut denizine,
Şafakta vardık Gülek geçidine!!!

Yıl:09.01.2004
Saat:16.40-17.10
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/439057/kuheylanim.html>

BÜYÜKLENMEDEN BÜYÜYECEKSİN!!!

Pusu kurmayacaksın sansar gibi
Diz çökerek vakti bekleyeceksin
Çakallar doluşursa kartalın üstüne
Aslan gibi kükreyerek savacaksın!..

Düşürülmüşse göklerin kara kartalı
Gağanla su taşımalsın imdadına
Küçük görmeyeceksin yaptığın işi
Değerlendirilmesi kara kartala kalmalı!..

Karanlıkta aramalsın aydınlığı
Yaşamın vazgeçilmez kuralı bu
Bulunca aydınlığı savacaksın karanlığı
Taşırsan geçmişi yanarsın diri diri!...

Sıkışmayacaksın patlamaya hazır volkan gibi
Bungul bungul kaynayacaksın su gibi
Ferahlık ver aleme unut kendini
Hayatın bundan başka tadı varmı ki!...

Büyüklenmeden büyük yaşayacaksın
Erkek hindi gibi dik dik kubarmadan
Hayatını vermeyeceksin bakımını yaptıklarına
Turna gibi uçmalısın göğün yedinci katına!...

Aşındıracaksın bastığın toprağı
Aşındırmak ,aşkınlığın değişmez kuralı
Yakacaksın yaklaştığın canlıları
Afyonsuz yaşam hayatın olmalı!...

Kovulmalı mektebinden keşkeler
Keşkeler yarınını yakıp yıkarlar
Düne elveda edip bu güne gel
Yarın yok ki işte bu gün var!...

Bir çocuk gibi delice yaşayacaksın
Diz ve karın arasına sıkışmışcasına
Sonsuzluğun perdesini arayacak gözlerin
Yılanın boğazını tutar gibi,zamanı yakalayacaksın!..

Hayallerin kudursun depreşirken
Kanatlan git çakıldığı yerden
Değişimde ferahlık olduğunu anla sen
Unutma!büyük yaşayacaksın büyüklenmeden!....

Yıl:10.06.2004
Saat:12.10---13.00
Kadıköy/iST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/439330/buyuklenmeden-buyuyeceksin.html>

YILDIRMAZ ACILAR!

Yaşlı bir kadın yaşardı vahşi tepelerde
Şu gördüğünüz devletler kurulmadan önce
Parçalandı tepeler kaldı bir başına
Direndi yiğitçe gelecek tüm tehlikelere,
Güneşin yönünü değiştirdi zalimler sinsice
Bir ışık aradı tırnaklarıyla gecenin içinde
Gece de aldandı takıldı çoğunluğun peşine
Çekti Konfüçyüs'ü uzaklardan kendine
Acılı feryadını yazarken bir kayanın üzerine
Kuşlar sevince bürünmüş gökyüzünde
Işık gelmiş tepelere Konfüçyüs'ün yüreğiyle!
Hafifledi karanlıklar yaşlı kadının gözünde,
Dost yüreği bakıyor yüreğinin içine
Ey ana! Neden ağlarsın bu halin ne?
Çırpınmak yakışmaz senin gibi birine
Yıkılsa gök parça parça üzerine
Bu dünya için değmez böyle dövünmeye,
Ey oğul! Yaralar dolu yüreğimin içinde
Vahşi bir hayvan parçaladı babamı yıllar önce,
Onun acısı duman gibi dururken üzerimde
Kocam bir gün parçalandı aslanın pençelerinde,
Onun acısıyla sabırdan kalkan giydim üzerime
İnaşaAllah acılar bir bir silindi yüreğimde
Derken sarsıldım yavrumun acısıyla yine,
Vahşi hayvanlar parçalayıp sermişlerdi yere
O günden sonra ağıtlar durmuyor gözlerimde!
Ey ana! Peki, neden beklersin bu elde
Ama zalim hükümetler yok ki bu tepelerde
Parçalansa da yüreğim gitmem zalim ellere(hükümetlere)!...

Yıl:08.05.2004

Saat:08.50—0930

Kadıköy/İst.

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/439452/yildirmaz-acilar.html>

DURMUYOR ZAMAN!!!

Yerden yükselen
Ufukta bir duman,
Görünmüyor hiçbir yan
Gözlerinin buğusundan...
Güneşte parıldaayan
İçimden akıp kayan
Yüreğime sığmayan
Hep senin sevdan...
İlk insan topraktan
Karılmış harcıımızdan
Damarlarımda dolaşan
Sevgimiz sevdadan...
Aynalarda yalan
Durmuyor zaman
Var mı gençlikten kalan,
O güzelim sevdadan...
Sarkan saçlarından,
Tomurcuklar patlayan
Sen değil mi o insan?
Bana sevdalanıp yanan...
Geldin bana uzaklardan
Yürüdün sarp yamaçlardan,
Dayandın dizlerine durmadan
Peki neden söndü o sevdan...
Bilmez misin karanlık her yan
Karanlıkta gelir uluma çakallardan
Gider sevda, sevgisiz yüreğinden,
Peki neden geldin, beni anlamadan?...
Yıl:29.04.2004
Saat:16.15-16.25
Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/439679/durmuyor-zaman.html>

DİKENLİ TELLİ OKULUMUZ!

Bir okul var uzaklarda,
Etrafı dikenli tellerle kaplı
Köyün doyumsuz çamurları
Çocukluğumu onun kucağına attı,
Yedi yaşımın küçük tomurcukları,
Bu okulda bir bir patladı
Gariban fakir köylü çocukları,
Ana hasretiyle gözler yolları...
Aşağı deredeki kurbağa uğultuları
Alıp götürür küçük umutları
Yemekhanedeki aşçı başları
Azrail gibi korkutur körpe yavruları
Dile gelse bu okulun duvarları
Bir adam gibi anlatır eski anıları...
İbrahim e.s.r adında bir adamı
Devlet bu çocukların başına yolladı
İsmail k.l.ç diye bir Müdür muavini
Değneğiyle çocukların başını yarardı,
O yılların bedduası var hayatlarda
Rüstem G...r..l.r sansar gibi pusuda
Misket oynayan zavallı çocukları
Gözünü kırpmadan hunharca hırpalardı;
Şakir Albayrak gibi muhterem hocamı
Devlet Mardin!e sürgüne yolladı,
Duydum ki,Hakkın yüce Rahmeti
Bir gün alıp götürmüş böyle birini
Bilmem ki bu okulu nasıl yazıp çizmeli
Namaza giderken önümüzü keserdi
Bir grup sağcı serseri,
Ey Allahsız komünistler! Burası Allah'ın evi
Kaybettirip izimizi telden girerdik içeri
Sağcı Müdür İbrahim Ce....s..r un dönemi
Küçük tomurcukları ezip geçti...
Bir gün Bünyamin;Kenan ve Beni
Odasında saatlerce sorgulayıp dinledi
Bir şey bulamayınca ağzımızı burnumuzu ezdi,
O zaman ki müdür muavini Sadık B..k..m..z..i,
Üstümüze salar tepkimizi ölçerdi,
Sadık B.k..m..z.. de onlardan biriydi
Ama gönlümüzü almasını çok iyi bilirdi,
Hem döverdi arkasından bizi teselli ederdi.
O okulda neleri neleri görmedik ki,
Düşünceleri uymasa da adam gibi Ahmet Güleç'i
Biz rahmetle anıyoruz şimdi...
Bu okul çok uzaklarda,
Domuz çanı vardı dersliğin tavanında
Elektrikler çok kesilirdi o yıllarda
Domuz çanı hemen yetişirdi imdadımıza...
Güller arasında uyuya kalan çocuklara
Köpek ya da kedi olurdu deva,
Güneş süzülürken ufukta
Kükreler dururdu başımızda bir hoca,
Etüt başladı zil duyulmadı mı oraya
Apar topar uyanırız bir anda
Topuklarımız etüt için sınıflara
Kimimiz kitaplara, kimimiz sıralara
Bırakırız kendimizi deliksiz uykulara...
Bu okul çok uzaklarda,
1981 ile 2006 yılları var aramızda

Nuri Yal...ç.n.'dan miras kaldı sandığım bana,
Boya yaparak başladım o gün çalışmaya
Para olmasa hangi kızlar takılırdı arkama
Bir aşk için gider mi insan disipline,
Melek için ben katlandım hepsine,
Ayrıldık 30 haziran 1981'de
O kaldı orada ben gittim kayseriye
Postacı bir mektup getirdi elime,
İlk satırda karşıma çıkan tekerleme,
"Uzun bir yol var aramızda,
Bir ucunda sen bir ucunda ben,
Bir ateş yanıyor bağrımda,
Ateşi sen dumanı ben."
Ve nihayet noktalanıyordu şu ibareyle,
"Bir mektup gönderiyorum,
Sana olan özlemimi gidermek için
Ve bir mektup bekliyorum,
Senden gelecek sevgi için..."
Bu aşk olmasaydı bizde,
Nasıl dökülürdü mısralar dizelere
Okul dedik ya okul işte,
Biz böyle okuduk feleğin çemberinde
Yılmadık dayandık geldik bu günlere,
İlk aşkımız o gün filizlendi içimizde,
Yolumuz hiç kesişmedi bir daha Melek'le
Gül bahçesinde derlediğimiz sevgimizi;
Kaptırmadık hiçbir serseriye,
Bu okul çok uzaklarda,
Aşk ve sevginin tadı kaldı damağımızda
Çocuk olsaydık bizde bu günlerde,
23 Nisanı doya doya yaşadık,
Dikenli teller içinde...
Yıl:23.04.2006
Yer: Çengelköy/İST
EROL Kekeç
NOT:23 Nisan çocuklarına atfen yazılmıştır... Onlara ithaf olunur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/439818/dikenli-telli-okulumuz.html>

YORULMUŞ GÖZLERİMİZ!

Sevdiğim yüzünü çevir de bir bak,
O göz aradığını asla bulamayacak
Direksiz donatılan masmavi gökte
Yorgunluktan bitap düşmüş gözlerin,
Hayretler eşliğinde çığlıklar basacak!...
Bu Güneş kararır mı bir gün,
Yıldızlar sararıp dökülür mü o gün
Dağlar yürütülür mü dersin,
Acayip bir şaşkınlık hava kararmış,
Tandır feveran edip bağırır,
Sevdiğim gözlerin hala ne arar durur!...
Vahş mi vahşi hayvanlar nerde;
Orman yalnızlığa gömülmüş
Çakallar yok nöbet yerinde
Kuyruğu inmiş aslanın,
Kral da hesap ödeme derdin de!
Bak sevdiğim senin gözlerin hala arar durur,
Ne arar neden bu kadar kudurur,
Gördün mü sular kaynıyor fokur fokur,
Diri diri toprağa gömülen kız
Hangi sırada hesaba durur;...
Ey sevdiğim!
Bak geldik ve işte gidiyoruz biz,
O sevdiklerimiz kaldı bizsiz
Yüreklerimiz savruldu sevdasız
Aramaktan bitap düşen gözlerimiz,
Bir damla yaşla canlanır mı dersin,
Bunu biz nerden biliriz,
Yaradan aşkına bak savruldu küllerimiz...

Yıl:15.04.2009

Saat:11.12-11.20

Yer:Başakşehir/İST

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/440076/yorulmus-gozlerimiz.html>

ALİŞTİK BİZ!!!

Dolandım durdum
Ayaklarım dermansız
Yollarda çok yoruldu
Aşındırdım dağları
Bulutlara bıraktım
Yağacak yağmurları,
Memleketin her yanı
Soludu karanlıkları
Yıllardır bekledi
Bir damla yağmuru
Her gelen tepeledi
Sevdamız uçup gitti
Savrulan yaprak gibi
Rüzgâr taşıdı bizi!
Gidenleri uğurladık
Gelenlere çok kandık
Biz ahmak topluluk
Hep sırtımızdan vurulduk,
Kargaları bülbül sandık
Ötüşleri karışsa da
Renkleri anlamadık
Bitecek değil bu çile
Kargalarla bülbüller iç içe
Kim koydu bunları
Aynı kafese;
Yankılandı kulağımızda
Aynı seda!
Nedir bu çektiklerimiz
Burası bizim memleketimiz
Geldiler ve gittiler
Düşüncelerini bir bir ektiler
Doğacak her fikre
Bizi kurban ettiler!
Gözleri dönmüş bunların
Yüreklerindeki kara yüzlerinde
Gökyüzünde bulutlar
Parça parça,
Ağlamaz gök
Gelmeyince bulutlar
Bir araya...
Kalır toprakları sulamak
Bizim kanlara!
Nede olsa alıştık biz
Gideni uğurlarken
Geleni alkışlamaya!

Yıl:06.02.2004
Saat:11.25—11.35
Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/440200/alistik-biz.html>

BENİM BABAM!!!

Yetmişli yılların başında
Biçerdöverler yokken
Urfa Harran ovasında
Buğday tarlaları
Sapsarı kesildiğine
Babam binermiş
Frensiz lülüfer traktöre
Patozu takarmış peşine
Bir çırpıda varırmış
Harran eline,
Yüzü gözü toz sap içinde
Her yaz gidip gelmiş
Bir ekmek peşinde...
O gün akan terle
Helal rızk gelmiş
Körpe yavrularının midesine;
Benim babam
Böyle katlanmış gecelere
Kaynamış sular inmiş
Temmuzda hücrelerine
Benim babam bir taneydi
Kimse su dökemezdi
Onun eline,
Adamların tükendiği günde
Adam olmanın
Kitabını yazdı yüreğimize...
Bir gün telefonum çaldı
Sabahın yedisinde
Acılı haber
Erken yetişti pencereme
Anam ağıtlı bir halde
Oğlum bir haberim var sana,
Baban şu an hastanede
Durma çabuk gel eve,
Dizlerim tutmaz oldu
Kaldım olduğum yerde,
Bir anda irkildim
Geldim kendime
Anne bir şey mi oldu
Babama dediğimde
Annem soğuk bir dokunuşla
Kardeşine haber vermeyi unutma
Bir an evvel gelin memlekete
Çat telefon kapandı yüzüme
Anladım ki çekildi perde
Yıldızlar döküldü pençe pençe
Vakit tamamlanmış
Can dayanmış kemiğe
Çaremi çırpınma dövünme
Çok dua ettim yüce Rabbime
Metanet verdi dizlerime...
Hayat bambaşkaydı o gün
Sekiz saat gittim otobüste
Nihayet vardım bizim ele
İlk karşıma çıkan abime,
Söyle ne oldu dediğimde
Bakakaldı gözümün içine
Sonra oturdu olduğu yere,
Babam babam dedi

Birkaç defa;
Tuttum kollarını elimle
Ne oldu babama
Söyle Allah aşkına
Birden boşandı
Yaşlar yüzüne;
Anladım ki babam
Çoktan gitmiş Rabbine
Kuşlar uçmuyor gökyüzüne
Yazları patoza giden adam
Veda etmiş Harran eline,
Toplandı aile fertleri
Dizimin dibine
Bir çift sözüm oldu
Onların hepsine,
Her canlı ölecektir mutlaka
Babam da canlı olduğuna göre
Oda gitti geldiği yere,
Bağırarak ağlamak
Olacaksa fayda
Gelin birlikte bağıralım
Çıkıp sokağa,
Bu veciz hatırlatma
Döndürdü herkesi hayata
O günden sonra
Güneş yeniden doğdu
Bizim sisli ocağa...
Güneş doğdu doğmasına da
Gecenin karanlığına
Gömülenler oldu daha sonra,
O gündür bu gündür
Hep babam gelir rüyalarım,
Galiba çok kızmış çocuklarına
Yoksa neden gelir hep yanıma
Ey baba!
Rahman ve Rahimden
Rahmet diliyorum sana
Çok yorulduk
Halımıza bir baksana
Belki ruhun dolaşıyor aramızda
Biz bundan habersiz yaşasak ta,
Hakkını helal et çocuklarına
Yoksa karanlıklar,
Hiç gitmeyecek uzaklara!
Yıl:27.04.2006
Saat:01.00—01.25
Çengelköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/440471/benim-babam.html>

BU GECE!!!

yürüyorum çılgınca
geceye inat
düştüm yollara,
ışıklar sönmüş
gölgeler kayıp
daliyorum sessizce,
kuşlar uyanmadan
horozlar ötmeden
çıkayım diyorum
bu hain sınırdan...
yürüyorum aldırmadan
soğuk bir rüzgar
yalıyor alnımdan,
toprak ıslak
kararan taşlar
yüreğim hopluyor
yerinde çırpınırken,
bitmiyor bu yol
genişliyor sınırlar
açılmıyor adımlarım
uykusuzluk başıma bela
hiç uyuyamıyorum
eski rüyalarım
geliyor aklıma,
kafayı bir vurunca
dalar giderdim,
sınırsız mekanlara...
bu hayaller beynimde
avunuyorum onlarla
çıktığım bu yolda...
gece bitti gibi
varamadım hala
ne yapayım
güneşi hiç doğmamış
kabullenerek gidiyorum,
bu gece biterse
o zaman işte o zaman!
çok hayıflanırım
sadece bu olsa
neler gitmez ki
hayıflarımla birlikte...
yürüyorum işte
hemde öyle yürüyorum ki
yağız atlar dört nala kalksa
savrulan tozumla
boğulur kalır yerinde,
ölesiye yürüyorum
kimse görmedi beni
hangi gecede
çıktığımı yollara,
yol yordam bilmem ben
açkısız kapılardan
döküp saçmadan
dalarım birden...
yürüyorum işte
hemde öyle yürüyorum ki
anatomim de değişti
farketmiyor kimse
nasıl gittiğimi...

çıkındaki azığım
o da tükendi
sermayem eridi eridi
hala aşamadım bu sınırı
doğarsa güneş
hepten biter elimdeki,
yorulsamda evet yorulsamda
bu gece
geçmeliyim buraları
iflaz eden tacir gibi
yoksa biterim bende Vallahi,
şaşmayın bana
gülmeyin halime
ne yapayım
eritmeden elimdeki buzları,
geçmeliyim bu dereleri
yoksa perişen olurum
tek sermayem,
işte bu elimdeki.....

yıl:02.03.2005
saat:00.20-00.50
Çengelköy/ist
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/440664/bu-gece.html>

BİLİNMEZ DENKLEM!!!

Kırağı mı kar mı
Bilinmez hiç
Bilinenlerle kuruldu
Denklem
Bilinmeyenleri çözmek için!
Bilinenler bir iki
Bilinmeyenler yanında ne ki
Sonsuz kar zerrecikleri
Nasıl bilinebilir ki,
Hepsini bilinmeyenlere
Eklemeli,...
Gökyüzü duman
Yerküre kaygan
Bilinenleri ne tarafa koysan
Bilinmeyenlere kayar denklem
iki bilinenle
Sonsuz bilinmeyene gitmek
Çok da kolay olmasa gerek!
Her zerre kar,
Bir bilinen
Bilinenler bir araya
Gelince,
Kalmaz bilinmeyen...
Gökyüzü döşendi
Beyaz perdelerle
Perdeler çekilse de
Güneş gelmeyince
Cümle alem
Kalır orta yerde!...
Sual edilmez sebebine,
Beyaz giysilerini
Giymiş her yan
Ağaçlardan sarkan
Beyaz kaplan,
Bilinenleri avlayınca!
Herkesin donduğu kardan,
O zaman anlaşılır
kar,
her yan...

yıl:22.01.2004
saat:12.40-12.50
kadıköy/ist.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/440866/bilinmez-denklem.html>

CENNETE YOLCULUK!!

Bu günde gelip geçer
Mevlam neylerse güzel eyler,
Martılar geceye yorgun girer
Baharda sular çağlayıp gider...

Bu günde gelip geçer
Sonunda yollar Allah'a gider,
Varlık yokluk hepsi bir kader
Tevhit eri İbrahim gibi gider...

Bu günde gelip geçer
Karunu batıran eller,
Mirsattır herşeyi gözler
İşte tek umut o eller!...

Bu günde gelip geçer
Davullar zurnalar çalınır birer birer,
Sevdamız ölüme dek sürer
Cennete ancak sabredenler girer...

Bu günde gelip geçer
Su kalır köpük gider,
Gönüller bahçede gül derer
O yere gitmesin mi bu gönüller!...

Bu günde gelip geçer
Süleymanın emrinde cinler,
Dilerse herşeyi önüne serer
Nar da nur da ondan iner...

Bu günde gelip geçer
Rüzgarla gelir müjdeli haber;
Katılaşıp kararmışsa yürekler
Rahmet eli gelip gider!...

Bu günde gelip geçer
Yarınlar bu güne gebeler,
İlahın isteklerinse eğer
Cennette yerin ne gezer!...

Yıl:05.06.2007
Saat:!7.00-17.25
Yer:Çengelköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/441020/cennete-yolculuk.html>

KONUŞAN ADAM!!!

Yazın yürüdün mü
Yazıda bayırda,
Su çevirdin mi tavalara,
Kürek omuzunda
Çamura batmış ayaklarla...
Kurumuş tıkanan boğazına
Güneşin altında kaynamış
Sular indi mi damla damla...
Nerede savurdun yılları
Ağaçlar üzerindeki kamışlarla
Gölgelendin mi haymada
Umutların bekledi mi güzü
Bir lokma ekmek uğruna,
Geceleri aldın mı koynuna
Pamuk harallarını yatakta...
Heba olan yılların ardına
Bir naat yazdın mı kayalara,
Öğrendin mi sabrı
Bulanık dereye attığın oltada,
Kuzuların büyümesi için
Horoz ötüşüyle çıktın mı?
Şafaktaki soğuk rüzgâra...
Karıldı mıhamurun acılarıyla
Salyangoz topladın mı akşamları
Dolunay ışığıyla çayırlarda...
Yılanın boğazına tıkanıp mı ellerin
Bir cücüğü yemesin diye,
Yalnız oturdun mu öbürde
Soğuk bir kayabaşına...
Güneşin batışını gözledin mi?
Kırmızımsı ufka veda ederken,
Gece yarısı baykuş öterken
Merakla sordun mu babana,
Hastalık uğradımı yanına
Serdiler mi bir yatak altına,
Neden iyileşmiyorum baba
Diye merakla aradın mı deva
Kışın hastalık gitmez mi,
Hiç çıkmayacak mıyım dışarı
Baharda gelir Allah'ın ilacı
Böyle konuşmalar oldu mu?
Babanla aranızda...
Yoksa acılar dokunmadı mı?
Köpek bağlı kapılara...
Şafak sökende açtın mı?
Uyku dolu gözlerini sabaha,
Vızlayarak sıtma yayan,
Hiç ayrılmayan tabibler
Enjektörle kan almak için
Kondumu örtülme koluna...
Silah omuzda acımasızca
Eşkiyalar dayandı mı?
Bir tekmeyle açılan
Gıcırdayan tahta kapıya...
Soludun mu avuç avuç
Boram boram kokan toprağı...
Kala diktin mi uzun taşlarla
Vurdun mu onurla onlara
Badanaj yapan motorların

Çıkardığı oyuklarda
Daldın mı deliksiz uykulara,
Güzel günlere varmak umuduyla,
İğnelik böceklerini çaktırmadan
Yakaladın mı iki kanadından...
Ya kelebek uçurdun mu?
Uzaktaki hayallerini
Getirmek aşkıyla...
Neden susuyorsun
Konuş Allah aşkına,
Kırıldım sana
Durmuyorum yanında
Ben çaldım ben söyledim
Durup baktın alnıma
Olmaz ki böyle konuşma...
O yakada hayat bir başka
Bu rehavet uğramaz oralara
Bir buharanın altında
Birbirine değer insanlar
Omuz omuza...
Bir tezek atılınca ocağa
Sıcaklık değer avuçlara
Onlara sorarsan
Bu hayatın tadı bir başka
Yaşama gözünü açtığında
O dere bu dere
Gitti geldi tarlalara
Sorsan biliyor mu?
Ne var başka yerde
Yamyamlar sarmış çepeçevre
Devlet dert yüklemiş beline
Gelsede almaz kimse içine
O yakadan geldim işte
Gülmez mi insan misafire
Devleti Ali Osmanide
Eller uzanırdı o yere
Doktor Vali Ebe
Birlikte giderdi el ele
Hele bakın demorasiye
Devlet yüklenmiş kediye
Çırnak gösteriyor millete
Milli gelir dedikleri neyse
Bölüşürüldüğünde herkese
Dört binler gelecekmiş ceplere
Bir ekmek gelmedi bizim ele,
Peki devlet nerede
Görmeseydim sizi bu halde
Zeval gelmesin diye devlete
Dua edecektim Rabbime...
Apsyle dertler bizim ele
Dolarlar savruldu ötekilere
Bir bakın terminolojiye
Orada sosyallik ne
Adalette yazıyor belkide
Hukukta var H harfinde
Kurt koyunlara şah edilse
Acaba yapar mı böyle!
Herhalde şükreder haline
Elindekine göz dikersiniz diye
Bir daha uğramaz bu ülkeye...
Bir deli söylerse
Benim gibi sizlere,
Bir nokta koyun
Düşünün gündüz ve gece
Yoksa Güneş doğmaz
Bir daha üstünüze!

Yıl:26-27.01.2005
Saat:0.20-01.50
Çengelköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/441271/konusan-adam.html>

FECİRDEKİ ADAM!

Bekle sevdiğim!
Gözündeki yaşları
Silmeye geleceğim...
Kumrular tünemeden
Çiçekler patlamadan
İlk cemre düşmeden
Sessizce geleceğim!
Bekle sevdiğim!
Dağınık saçlarını
Açtığında kapını
Dumanları sisleri
Dağıtmak için geleceğim...
Bekle sevdiğim!
Kırılan umutlarını
Ürkek yüreğini
Soğuk rüyalarını
Donuk bakışlarını
Diriltmek için geleceğim...
Bekle sevdiğim!
Kurumuş bağları
Sararmış portakalları
Dinmeyen yağışları
Toplamak için geleceğim...
Bekle sevdiğim!
Kırık ranzaları
Eskimiş minderleri
Delinmiş yastıkları
Çaktırmadan geceleri
Atmak için geleceğim...
Bekle sevdiğim!
Duvardaki ağları
Kara köstebekleri
Çalınmayan kapıyı
Geçmediğin yolları
Parçalamak için geleceğim...
Bekle sevdiğim!
Ölü akvaryumu
Bozulmuş saati
Tozlanmış kitapları
Yorulmuş aşkını
Yaşatmak için geleceğim...
Bekle sevdiğim!
Kafandaki acıları
Gitmeyen akşamları
Ağıtlı yaşamı
Saksıdaki toprağı
Değiştirmek için geleceğim...
Bekle sevdiğim!
Rahatsız eden damlaları
Banyodaki göstermeyen aynayı
Patlamış ampulleri
Çekmeyen antenleri
Onarmak için geleceğim...
Bekle sevdiğim!
Sabah ola hayrola
Arpaya karışmış buğdayı
Sap içindeki samanı
Kaderindeki cilveleri
Gitmeyen hüznüleri

Doğru ile eğriyi
Hakka karışmış hileyi
Düzeltmek için geleceğim...
Bekle sevdiğim bekle!
Ansızın bir seher vaktinde
Eski günleri
Savurarak yele,
Gelir dururum karşına...
Bekle sevdiğim!
Kışa teslim iliklerime
Güneşin sıcakđı geldiğinde
Bir Nur gibi
Yeniden doğacağım
Işık girmeyen pencere...
Bekle sevdiğim!
Kara günler
Gitmek üzere
Koyu karanlıktan sonra
Fecir doğar gönüllere...
Sen beni,
Doğan fecirlerde bekle
Bekle sevdiğim
Geliyorum işte!
Yıl:16.01.2005
Saat:14.00—14.40
Kuzguncuk/İst.
Erol KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/441386/fecirdeki-adam.html>

BEN DEDEMİN TORUNUYUM!!!

Kürt Dağının eteklerinde
Kazmalarla yapılan sekilere
Bir zeytin döşenmiş nasırlı ellerle
Dedem Yemen savaşından dönende,
Bir bir atlamış kelle koltukta
Çakır dikenleri üstünde
Günlerce uykuya dalmış
Zeytin ağaçları dibinde
Oraları anlatırken ağlarmış içten içe,
Tam dokuz yıl savaşmış Yemen çöllerinde
Karanlık çöktüğünde Arap ellerine
Arkadan vurmuşlar araplar hep birlikte
Dedem acılı yüreğiyle çıkmış yollara
Çakır dikenini ayağına saplandığında
Arapların çaldığı botları gelmiş aklına
Dedem o acıları taşıırken yüreğinde
Dikenler çarık olmuş çıplak ayağına,
Zeytin ağacının koyu gölgesinde
Bir an dinlenip gelmiş kendine
Cephanelikteki mermi gibi tane tane
Zeytinler saplanmış fravunun göğsüne
Fravundan kaçan Musa!...
Çömelmiş zeytinin dibine
Kendine gelecek her hayra
Muhtaç olduğunu söylemiş Rabbine....
Kader ortağı olmuş Musa dedeme,
Dedemde yönelmiş her şeyin sahibine
Hakkın rahmeti inmiş zeytin dibine
Dedemi ulaştırmış kendi eline,
Hacı Burhan gece geldiğinde evine
Bir genç bıyıkları yeni terlemiş onsekizinde
Yatıyor aynı evde nenemle birlikte
Bunu görünce acılarla kıvranmış yerinde
Nerden bilecek dedem,gittiğinde
Dokuz yaşındaki çocuğun geldiğini onsekizine
Sabır ve metyanetle dalmış içeriye
Yabancı dağ eşkıyası gibi gelmiş neneme
Seni asla alamam! Yiğidim yemende
Dokuz yıldır hasret kaldım sesine
O vatan için savaşıyor birlikte Kemalle!
Düşmana yiğitçe direniyor Yemen çöllerinde
Bu yavrumu bağrımda büyüttüm kuru ekmekle
Yiğidimin bayrağını yere düşürmesin diye
Deşme acımızı saviş git geldiğin yere!...
Dedem, şükrederek sarılır fidan boylu erine
Belindeki iri benle tanıtır kendini neneme,
Nenem Burhanım diyerek sarılır dedeme!
Düşman girerse bizim memelekete
Allah'ın izni ile çarpışırım yine,
Gözümü kırpmadan tam yirmi sene...
Vatan kutsaldır bizim yüreğimizde
Evlad'ı iyamızdan ayrı kalsakta
Çiğnetmeyiz onurumuzu kimseye
Hedefimiz insanca yaşamak yeryüzünde
Çakır dikenini saplansada iliğimize
Bu bacak feda olsun ülkemize
Ben Hacı Burhan! Vasiyetim size
Parçalansa bedeniniz yüz kere
Vakarlı yaşamak yakışır benim neslime,

Ben böyle bir dedenin torunuyum işte,
Eğilmez asla başım hiç kimseye
Vasiyete uyarım ben tüm hücrelerimle
Parçalansa da bedenim bin kere
Ruhum tutsak olmaz hainlere
Dedem gibi bende,
Giderim bir gün Hakkın yanına,
Rahmeti inmiş Hakkın, nüzetimdeki zeytin dalına!...

Yıl:05.06.2004

Saat:09.10----10.30

Kadıköy/İst

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/441652/ben-dedemin-torunuyum.html>

GARİB BİR YOLCU!!!

Garip bir yolcuym,
Hanların hepsini gördüm
Divane âşıklar gibi
Hem çalıp hem söyledim!
Garip bir yolcuym
Yollar arşınlamak adım
Gece gündüz demeden
Hem durdum hem yol aldım...
Garip bir yolcuym
Âdemle bu yola başladım
Kızgın kumlarda Mecnun gibi
Leylamı aradım Mevlamı buldum!
Garip bir yolcuym
Çocuk gibi hep oyunlarım
Ayaklarım koştu ben yoruldum
Neyleyim işte gidiyorum;
Garip bir yolcuym
Çatışmaya Kabil'le başladım
Yanar yanar kaderime ağlarım
Nedem, yollar benim kaderim!
Garip bir yolcuym
Hani benim aşkım,
Yoksa aşkım sevdami kurşunlarım
Sevdasız bu yaşamı ben ne yaparım!
Garip bir yolcuym
Hilalle güler umutlarım
Güneşle patlar goncalarım
Bir yağmurla açar yanaklarım,
Garip bir yolcuym
İnsanlıktır mektebim
Akılla başlar felsefeyle uçarım
Gümrah saçımla rüzgârda coşarım!
Garip bir yolcuym
Dağa taşta doymaz hayranlığım
İnsan görünce durmaz kaçarım
Yolcuym işte sizi ne yapayım,
Garip bir yolcuym
Toprakla karılmış hamurum
Sahneler kara beyaza konarım
Kelebek gibi hafif arı gibi kansızım
Ne yapam buraları ben oralıyım!
Garip bir yolcuym
Nehir nehir aktı kanlarım
Sabırla kayaları deler akarım
Burada yok orada kaynağım!
Garip bir yolcuym
Söylemem Behlül gibi analarım
Yüreğime ateş dağlarım
Burası değil yerim yurdum
Nedem sizleri yanar yanar ağlarım
Gözyaşımla nehir olup çağlarım!
Garip bir yolcuym
İşte geldim gidiyorum
Rüzgârda savruldu küllerim
Oraya yanar yüreğim
Sevgilimin ateşiyle tel tel eridim
Ben seni çok özledim,
İndir rahmetini ey sevdiğim!
Ben seni çok özledim

Kavuşmak için gün gün eridim
Ben seni çok özledim!
Yıl:03.01.2005
Saat:19.40--20.05
Kuzguncuk/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/441901/garib-bir-yolcu.html>

DOSTA DOSTÇA!!!

Senden görüşmeyeli neler oldu
Ey dost nasıl söylesem ki,
Turnalar uçmaz oldu göğümde
Yıldızlar bir bir avucumdan kaydı,
Selvi dalları toptan kırıldı
Güneşin ancak yankısını görebildim;
Martılar yorgun bakışlarıyla beni gözledi,
Minibüsler transit geçti yanımdan
Beklediğim duraklar birden boşaldı,
Yalnız gezdim çamur yolları
Dudaklarım hep mırıldandı,
Yasak düşünceler kafamda
Bastığım zeminler kayıp gitti
Sigaralar tek yoldaşımdı
O da düştü birden elimden,
Mecalsiz kaldım bu acunda
Kimse anlamadı beni,
Yüreğimdeki dinmeyen ateşle
Gözlerim görmez oldu
Nasıl bakılırsa cam arkasından
O bile çok iyiydi benim halimden,
Algılarım çatal çatal çoğaldı
Psikiyatrilere derman olamadı halime;
Ey dost! Sanma ki unuttum seni
Rüyalarım beni anlattı
Anlatamadım ben kendimi,
Atıldım korunaksız vahşi denizlere
Herkes alkış tuttu yüzüme,
Hiç çalınmaz oldu kapım
Hasret kaldım telefon ziline
Telefoncular sırtını dönüyordu
Belki kontör sorarım diye,
Daha neler oldu neler,
Senelerce görüşmedim kimseyle
Şükür diyorum bu günlere
Beterin beteri gelirse ya!
Demekten başka ne var elimde,
Ey dost sen bilirsin beni
Nasıl birden silinip gitti
Böyle biri değildi ama nasıl oldu,
Acaba acaba diye kurduğun senaryoları
Etrafındaki parazitler yarattı...
Kim bilir daha, görmeyeli neler oldu neler
Düğümlendi sana yollar birer birer,
Ama bildiğim bir şey var
O da kötü biri olduğumu bilmeniz,
Bunun aksi için dil dökmeye ne var
Ama varsın böyle bilsin insanlar,
Benimde öyle yapacağımı bekliyorlar
Oysa ben dertlerden kule yaptım
Onun hem mimarı hem ustasıyım,
Mimara nasıl proje yapıldığı sorulur mu?
İçimde gizledim o tılsımlı ustalığı
Olur ki başkaları da bir gün
Bu işe yönelmesin diye...
Ey dost ama ben unutmadım seni
Biliyor musun yürekteki mekanizmayı
Dalgayla yoklar biri diğerini
Yoklamadı benim yüreğim hiçbir yüreği

Parazit atıklar girdi aramıza
O parazitleri tek tek kovmak için
Uyumuyorum hiç geceleri
Tüm benliğimle arıyorum
Her şeyin sahibi mutlak Hükümdarı,
Onun egemen olduğu yerde
Başka kime eman derim ki,
Ey dost belki anlamıyorsun beni
Ne de laflar döktürüyor değil mi?
Diyebilirsin bıyık altından,
Ama şunu bilki;
Bu biçare adamın kalemi
Yerinden oynamaz Vallahi laf için,
Demiyor mu yüce yaratıcı
Andolsun kaleme ve yazdıklarına
İşte bu elimdeki kalemin,
O kalem olması için
Rabbime hep dua ediyorum geceleri
Ondan olsa gerek,
Olduğum gibi anlatıyorum kendimi!
Ey dost inan bana inan,
Hiçbir zaman unutmadım seni
Böylece psikolojim bozulup gitti,
Eskiden susmayan bir dilim vardı
O da Musa'nın diline benzedi
Harun gibi kardeşim yok ki
Size söylesin başımdakileri,
Ey dost biliyor musun?
Özlem duyduğum günlerden
Beni anlatan bir resim kaldı
O da cebimle göğsüm arasına sıkıştı,
Kalp atışlarımdaki ritimsizlik
Onu çok etkilemiş olmalı ki
Aynadaki benle o küsmüş gibi
Onun için kimlikleri de attım
Tanınmayan bu çehremi
Künyeme bakarak tanımasınlar diye;
Ey dost ama ben unutmadım seni!
Ola ki bir gün kavuşuruz belki,
O gün konuşmayacağım kesiyorum dilimi
İçinde sakladığın tüm soruları
Unutma şimdiden hazırla ki
Alnımdan okursun belki cevapları,
Nasıl söylesem anlıyorsun değil mi?
Anlamasanda sıkma tatlı canını
Bu dostunda anlaşılacak ne kaldı ki
Bir gün olsun dışımdakiler ısıtmadı içimi
Ama yinede sordum herkesi,
Birde kuşdili öğrendim görmeyeli
Süleyman gibi her dilden anlıyorum şimdi
Ama çözemediğim bir dil kaldı,
O dili bir anlasaydım ya!
Belki ben olurum en bahtiyar kişi,
Çok çok zorlandım ama anlayamadım
Anlamadım diye çok kızdım,
Sokrat getireydi o baldıran zehirini
Gözümü kırpmadan bende içecektim.
Ey dost sen yine de takma kafana,
Eğer soracak olursan,
Kim bu anlamadığın kişi diye
İşte o adam bu satırlardaki,
Yani ben çözemedim kendi kendimi
Çözebilseydim o tılsımları ve düğümleri
Hiç durmadan aralıksız bağıracaktım
O bağırmağı da elimden aldılar
Bir gece ansızın yanıma yaklaştılar

Kimsin diye sormadan,
Bakışlarıyla yüreğimi çaldılar
Peki, çalınan bu yürek artık ne söyler
Söylese de kendi çalar kendi dinler,
Nasıl anlatsam ki bilemiyorum,
Öyle bir yolda yürüdüm ki
Yolun her noktasına asılı
Sollama yasağı levhası
Eski dostsun sen bilirsin beni,
Nasıl hızlı yaşadım yılları
Peki, ne olur o hızlı adamın
Bu levhalar karşısındaki tavrı.
Yok, etmeyi denedim kendi kendimi
Olmadı kafam beynim birbirine girdi,
O günden sonra bıraktım gaza basmayı
Yanımdan hiç ayrılmayan anı defteri
Bir anda silinip gidiverdi;
Silinen bir beyinle çözebilir miyim dilimi
Ey dost! Söyle biliyorsun belki
Seni unutmadığıma göre
Her halde var bir formülü,
O denkleme geçirirsem elime,
Mutlaka çözeceğim bir gün kendimi!...

Yıl:17.02.2005
Saat:24.00—01
Çengelköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/442098/dosta-dostca.html>

SİYABEND!!!

Süphan dağında
Bir pınara,
Dayadım ağzımı
Yaslandım kayalara
Ağrıdı başım
Takıldı bakışlarım
Dumanlı dağlara;
Hasan Keyf,
Çok uzaklarda
lezzeti hala damağımda
Bir gün kuzu çevirmiştik
Kırık körü başında,
Ramo anlatırdı oraları
Aniden Batmandan
Haber yolladı,
Çıktım Antep'ten
Dolanı dolanı
Başımda kara sevda dumanı,
Benzim bir anda
Sarardı soldu,
Hasan Keyfe vardım
Kimse yoktu,
Topladım odunları
Yaktım ateşi,
Çömeldim dizlerime
Gözledim yolları
Ramo getirdi,
Bir araba dolusu,
Hayattan bıkmış
Duygusuz insanları
Ortak yanımız yoktu,
Bıraktım onları;
Kuzu çevirirken
Arada bir savurdum lafları,
Siyabent'ten selam geldi
Hace'ye mutlaka uğra dedi
O gündür bu gündür
Ömrüm hep yollarda geçti...
Ondandır,
Süphan Dağı'nın bendeki yeri
Yorulmadım,
Taşdım sahibine emaneti;
Siyabent çok cesur biriydi
Onun sevgisi
Hace'nin yüreğini deldi
Görmesem de onu,
O tanıdı beni
Ondan öğrendim
Sevginin değerini,
Herkes anlatırdı
Fehat ile Şirini
Hace ile Siyabent'i
Kimse bilmezdi
Oysa onların aşkına
Süphan Dağı şahitti,
Onların sevgisini
Bir geyik emzirdi,
Ben de bir geyik bulam diye,
Süphan'a getirdim yüreğimi!!!!

Yıl:09.01.2004
Saat:13.50-14.20
Yer:Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/442361/siyabend.html>

AĞLAMA GÖNÜL!!!

Dünyanın çilesi mi bu,
Bıktım bu insanlardan;
Postları farklı içindekiler aynı
Ne kadar doğru söylemiş Marx,
Madde beyinleri belirler diye...
Herkes madde peşinde
Demek beyinler o büyüklükte,
Madde olmadan yaşanmadığını bilirim;
Maddenin yaşamak için gerekli olduğunu,
Çok daha iyi bilirim,
Maddeyi kazanmak için,
Yaşayan insanlar içinde
Hiçbir şey bilmediğimi söyleyebilirim!...
Aldanma bunlara ey gönül! dedim,
Hep takıldın serüvenlere!
Bunların cilalı maketler olduğunu
Yaşarken anlattım sana,
Oysa ben çektim,sen yoruldun gene!
Nedir bu çile?
Kahbe dünyanın her yanı hile,
Kime selam dedisek bir kere,
Kazıklandık arkadan bin kere
Sağı,solu ve dincisi hep madde peşinde,
Maddeleşmiş yürekler
Ne gezer fakir içinde,
Aldanır gönül,yine fakirliğinden
Parçalanır maddenin pisliğinden,
Akar gider tüm sevgiler yüreğinden,
Suçsuz zavallının da tutmaz artık elinden,
Kahbe dünya!
Nedir bu gönlün çektiği senin elinden,
Ağla ağla dur ey gönül!
Garibim senin halin nedir?
Bir gün tüm sular yeniden durulur,
Gülmek sana ağlamak onlara kalır!...

Yıl:15.01.2004

Saat:12.40-12.50

Yer:Kadıköy/İst.

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/442472/aglama-gonul.html>

SELAM YOLLASA...!

Küçücüktüm,
Minnacık ayaklarımla
Hep koşardım,
Çimende çamurda
Bir ark vardı
Evimizin önünde,
Pırıl pırıl sular
Akardı bahçemize,
Dört kardeşlik
O yıllarda...
Küçüğümle ben
Hep babamızın yanında,
Yarışırdık bir sevgi için
Tarlalarda bayırda,
O giderdi keçilere
Ben kalırdım gerilerde,
Dayanamazdım yenilmeye
Onu sererdim yere,
Yoruldu anam
İkimizden de!...
Yolladı babam
Bizi yatılı bir mektebe,
Hasret kaldık
Köydeki güzelliklere,
Kol kanat olduk
Orada bibirimize,
Ana sıcağından
Baba sevgisinden uzakta,
Çekilmez oldu hayat
Acılar indi,
Küçücük yüreğimize!...
O ara anamda
Hasretten yanarmış bize
Babam arada bir,
Uğrardı yanımıza;
İki kuruş para geldiğinde
Hemen indirirdik cebimize,
Paylaşmak duygusu
O günlerden bize hediye...
Ayrılmaz ikiliydik
Biz her yerde,
İmrenirdi insanlar
Bizim halimize,
Nazar olsa gerek
Sızılar indi dizimize,
Çok çabuk solardık
Sinsi bakışlarla
Anam anlardı hemen
Çınlamalar geldiğinde kulağına,
Bu dertlerle bıraktık,
Çocukluğumuzu gerilerde!...
Genç olduk okuduk
Gittik üniversitelere
Son görüştüğümüzde,
Samsun sigarası onun elinde
Tabi seneler geçmişti
Babam da ölmüştü doksan dörtte
Babam ölünce,
Kaldık hepimiz orta yerde...

On çocuk bırakmıştı
Babam gerilerde,
Dağıldık hepimiz
Kum tanecikleri gibi tepelere,
Ama biz çok bağlıydık
Onunla birbirimize,
Mayasıydık herşeyin
Aile fertleri bizim elimizde,
İkimizde çok yorulduk
Bu günlerde...
İçimde bir fikir,
Onu gönderdi yaban ellere
Kader işte;
Yüzümüze gülmedi bir kere,
Dürüstlüğümüzün kurbanı olduk
Her yerde,
Birbirimize hasret kaldık
Tam on sene;...
Yüreklerimiz bir olsa da
Bedenlerimiz ayrı yerde,
Kafamda yasak düşüncelerle
Ben İstanbul sokaklarında
O ise,
Zalimlerin punduna getirdiği yerde,
Hasret kalmış masmavi göğe,
Oysa biz iki kişiydik
Yola çıktığımızda
Zalim eller,
Bizi attı gurbet ele
O şimdi İtalya zindanlarında,
Ben de taşıyorum
Tüm acıyı yüreğimde,
Selam yollasa
Kuşlarla keşke bir kere,
Biz yeniden döneriz,
Küçüklüğümüzdeki günlere!...
O zaman Güneş,
Yeniden doğar üstümüze...

Yıl:08.01.2004
Saat:13.40-14.20
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/442584/selam-yollasa.html>

ARKAİK GÜLÜŞLER!!!

Bozuk bir plak gibi çalıyor
Nedir bu anlaşılmayan arkaik gülüşler
Doluşur sokaklara gemiden boşalan kalabalıklar
Göz göze kalır gövertede aşka susamışlar!...
Geceden gizli bir tanık yüreğinden ağlar...

Sevdayı kurşunlayan id-olik tutkular
Sabırsız elleriyle tomurcuğu kopardılar
Amuda yaslanan sevda uzaklarda yatar,
Hüzün harmanından savrulan rüzgar,
Sevda öleli yüreği bir ısırgan tırmalar!...

Toprağa değmeden söylendi türküler
Yankılandı vadiler,inim inim inler gökler
Süzüldü yıldızlar tekmi aldılar,
Sevdanın ölüm yılında çalındı bandolar,
Merasim var,sevda yürekleri dağlar!...

Geçit vermeyen sarp kayalıklar
Sevda ile aramıza uzanıp yatmışlar
Neylesin yıldızlar,gökler ve türküler,
Sevdayı vuranlar öte yanda konaklamışlar,
Geçit vermese de kayalar,yüreğimiz sevdadan yanar!...

Yıl:11.05.2004
Saat:11.30-1150
Yer:Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/442878/arkaik-gulusler.html>

SEVGİDEN GELSİN!!!

Uzun soluklu bir yaşam
Gördüklerine kanma dayan,
Hissettiklerin inan bana ayan!
Söylemem bunları hepsi armağan...

Pelerinle dolaştın sokaklarda sen,
Sen değil mi kırmızıya bürünüp gelen
Vücüdün söylüyor, habersiz senden
Bakışların bir türlü uzaklaşmıyor benden,...

Hesapsız aşka daldın sen,
Çünkü aşkın kaynağı ben
Ama aşk gizlenmez ki sevgiden
Saygıyı sevgiye katarak gel sen...

Umutların yeni filizlenmişken,
Dal derinlere gelsin içinden,
Sevgisiz aşk gitsin yüreğinden
Bir aşk gelsin yüreğine sevgi bahçesinden!

Sevgisiz olmaz ki hiç gülüm
Sevgisiz aşkı ben neylerim,
Alemin prensesi sen, prensi benim
Çıkalım dağlara doyasıya eğlenelim.....!

Yıl:22.04.2004
Saat:16.00-16.15
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443115/sevgiden-gelsin.html>

YEVMELE KİYAMETİ (O GÜN)!

Gezegende bir gezinti,
Gözler yorgunluktan bitap düştü,
Yıldızlar kararıp döküldü
Can boğaza gelip dayandı
Güneş dürüldükçe dürüldü,
Dağlar yürütüldü
Denizler kaynatıldı,
Çare bulan yok mu?
İçimizden bir çağırıcı
Avazı çıktığı kadar bağırdı...
Hayır,hayır!
Bu gün toplanma günü
İnsanlar bölük bölük geldi,
Dizler dövündü delindi
Rahman'a yolculuk belirdi;
Ağlamak bugün çare mi,
Yaşatmadık mı sizleri
Oysa siz bir sarhoş gibi,
Bırakmadınız elinizdekileri
Ebedi kalacakmış gibi,
Yediniz kendi kendinizi
Bu gün gideceğiniz sevk yeri
Sadece allah'ın indi,
Gülün eğlenin haydi
Bu gün hasat devşirme günü;
Dünya çok uzaklarda kaldı
Atıyordunuz görmeden atan avcılar gibi,
Tüm atışlar boşa gitti,
Keşke keşke çırpınışları
Toprak olsaydım iniltileri,
Cehennemın görünen alevleri
Cennetin tadındaki lezzeti,
İman etme yeri değil ki,
Şahit olan deriler
Yırtınan yürekler,
Söz geçmeyen beyinler,
Hani onlar bizimdi
Ne dersek onu dinlerdi,
Bu hal ne peki!...
İnsan başıboş kalacağını sandı
O gün çok geç dedi,
Ahiret bilmem gelir mi ki,
Dünya için ölmeyecek gibi
Çalış çalış avutma kendini,
Ne yaman muhanet eli
Yoksa o eller yer bitirir bizi,
Hakikaten yediler yüreğimizi
Yüreksiz bu bedeni
Allah'a getirdin değil mi;
Yedi alem gökleri donatan Rabbi
Unuttuğun günden beri,
Biz de unuttuk seni...
Varsa unutmayan dostların
Çağır gelsin onların hepsi
Belki onlar giderir bu dehşeti,
Ama şunu bil ki hepsi fani
Fanilerle kıyaslanır mı Baki,
Allah kullara demedi mi,
Ey Ademin nesli!

Şeytani dost edinmeyin ki,
Kuşatsın sizi Nusret eli,
O el ki Allah'ın eli
Kuşatır dünya aleml,
Bunu anlamayan nefsi,
Uyarsan ne fark eder ki...
Şeytan çağırır gel gel deyi,
Şeytanla el sıkışan nesli
Hesaba çekmesin mi
Din günün sahibi!...
Ey nefis bunları anla haydi,
Sen istemesen de sabretmeyi
Ben yaradana sattım bu yüreği,
Bu yürekte çarpar mı başka sevgi,
O gün Mevlam rüsvay etmesin bizi
Bir gün anlayacaksın bu söylediklerimi,
İstersen sen bu gün anla beni,
O gün Rahman sevgiyle kucaklasın seni...

Yıl:11.06.2007

Saat:11.20-11.40

Yer:Çengelköy/İst

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443220/yevmel-kiyameti-o-gun.html>

ÇENGELDEN SİRKECİYE!!!

Sultan Murat'tan aşağıya
Patika izlerden
Sabah saat beşte
Düşerdik yollara,
Ayaklarımızda çizme
Vardığımızda Çengel'e
Koyardık çizmeleri torbalara
Bırakırdık tanıdık bir bakkala
Ayakkabıları giyer
Koşardık iskeleye...
Gemi yanaşırdı altı onbeşte
Biz hemen çıkardık güverteye
Nuriye Hanım teyze
Hemen sevinirdi bizi görünce,
Börekler pastalar yapardı evinde
Güle söyleye götürürdük birlikte
Martılar uyuya kalırdı gecede
Biz boğazı geçiyorduk gemide,
Ortaköy'de yeniler eklenirdi içimize
Dalgalar sert olsa da
Güneş vururdu yüzümüze,
Boğazın sabah sakinliğinde
Yıllarca gidip geldik Sirkeci'ye,
O yıllarda İstanbul umuttu bizlere!
Tüm şarkılar o günlerde
Döküldü dizelere...
Biz çizmeler giyerdik,
İstanbul'un tepelerinde
Ama çok saygılıydık
Nuri Bey amca ve
Nuriye Hanım teyzelere,
Herşey uçtu bir anda
Geldik ikibin dörtlere
O kültürden bu güne,
Gelenler işte orta yerde!...

Yıl:09.01.2004

Saat:10.35-10.50

Yer:Kadıköy/İst.

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443329/cengelden-sirkeciye.html>

DALGALAR VURDU!!!

Bir sahilde bulup Onu,
Takıldılar peşine
Döndü geriye çattı kaşlarını
Biliyordu takipte olduğunu,
Dalgalar vurdu olan gücüyle
Yaladı ayaklarını Emer gibi kanı;

Leş kurtlar gibi çullandılar,
Ayaklarına basıp kırdılar,
Kahkahalar eşliğinde
Kumlara yatırdılar;
Dalgalar vurdu olan gücüyle
Yaladı ayaklarını emer gibi kanı;

Kondu beyaz kanatlı martı
Durdurdu damla damla akan kanı
Uçtu gitti Onun yüreği
Uzandı boylu boyunca kumlara cesedi,
Dalgalar vurdu olan gücüyle
Yaladı ayaklarını emer gibi kanı;

Cengaver bir ruhu vardı,
Yalpalayan ayaklara
Ruhunu kurban verdi
Kanı kumsalda hala dipdiri,
Dalgalar vurdu olan gücüyle
Yaladı ayaklarını emer gibi kanı;

Yelkenlere kondu kemikleri,
Bir bir gezdirildi denizleri
Kumlara karıştı akan kanları,
Dağılmadan cesedi orada kaldı!
Dalgalar vurdu olan gücüyle
Yaladı ayağını emer gibi kanı...!

Yıl:20.01.2004
Saat:13.20-13.30
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443513/dalgalar-vurdu.html>

SİTEM!!!

Gülmez mi
Bir defa,
Kader bize...
Somurttu,
Hayat boyu
Yüzümüze...
Sille tokat
Ne varsa,
Çarptı yüzümüze...
Çizildi
Çember gibi,
İçine koydu bizi...
Bahtımız kara
Ne var ki ormanda,
Ayıdan başka...
Sitemim var
Yaradana,
Bahtıma çıkart
Nurdan damla,
Hep gül bize
Gelmeyelim dize
Ayıların içinde
Gül dikelim inlere!...

Yıl:29.01.2004
Saat:14.10-14.17
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443618/sitem.html>

ÇELTİK SAKALARI!!!

[Görmeye değer onları
Her biri birer çeltik sakası
Mart ayı ve sonrası
Tarla bayır ne varsa
Doldurmuşlar dört bir yanı
Sanki bir sığırcık sürürsü!
Kimisi su çevirir,
Korkusuzca girmiş gölün içine;
İşi bilenler önlük bağlamış beline
Önlüğe doldurduğu çeltikleri
Avuç avuç serper,
Suların gittiği yere...
Daha bu işin başındaki telaşları
Umuttur bir başka olur havaları
Başlarındaki beyaz puşuları
Leyleklere benzetir onları,
Baharda başlar kavgaları
Sıcaklarda bir başka olur halleri
Sakalar bir lokma ekmek uğruna
Nasıl da sallar eldeki orakları;
Bir bir vurulur çeltiklerin başları
Pirinci yiyenler nerden bilir
Nasıldır bunun yetişmesi...
Susuz kalırsa bir balık gibi
Sapsarı kesilir yaprakları
Bunları bilmeyen çeltik sakaları,
Atılır çeltikten dışarı;
Yaz aylarının ortaları
Güzel bir yeşillik sarar
Suların ulaştığı her yanı,
Sıcaklık kavururken tepeleri
Yanıbaşındaki çeltik bayırları
Yeşil gelinliğiyle büyüler bakanları
Azap olsa da sivrisinek tıngırtıları
Bundan zevk alır çeltik sakaları!...
Arada bir kapatır geverleri
Toplar bıyıklı karabalıkları,
Cırcır böceği ve kurbağa sesleri arasında
Kolayca sindirir pişmiş balıkları,
Öylece bırakır ocakta ateşi
İşi öğrenmiş sivrisinek gelmezmiş dumandan beri,
Bunu bilen çeltik sakası
Sermiş dikensiz bir yere şiltesini
Koymuş üzerine döşegini,
Yan gelip yatmış böğrünün üstüne
Başına dayanak tutmuş bir elini
Çift yastık belinde duvar gibi,
Gözleri kovalıyor gökyüzündeki yıldızları!...
Bunlar birer çeltik sakası,
Gündüz bunaldığı sıcakları
Unutmuş gitmiş gece yarısı,
Sonra demlemiş tek başına demli çayı
Tütün kesesinden çıkarmış bir ciğara kağıdı
Doldurmuş içine çöplü tütünleri
Diliyle güzel bir yağlamış kağıdı,
Hiçbir ciğarada bulamazmış bu tadı
Çakarmış birden çakmağı
Dumanlar savurmuş tüm ızdırapları
Onların hayatı bir hayat ki,

Gözlerinde yok kimsenin emeği
Küçük bir şey olsa da ellerindeki
Huzurlu kalkar sabahları dipdiri!...

Yıl:29.06.2006

Saat:21.40-22.20

Yer:Çengelköy/İst.

EROL KEKEÇİ]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443814/celtik-sakalari.html>

KOCA ÇINAR

Ersin de Şu dağların karı
Soralım bir sılayı anayı
Özledim köydeki bir çayı
Bu gurbet yaktı bağrı!...

Gurbette yok insanın hatırı
Herkes bizi mantar sandı
Budandı Uluçınarın dalları
Bu gurbet yaktı bağrı!...

Koca çınar gözler baharı
Boğazda kurudu boğazı
Gök ağlar acı acı
Bu gurbet yaktı bağrı!...

Geze geze gözlerim karardı
Çalmadık kapı kalmadı
Künyem kayboldu sinem daraldı
Bu gurbet yaktı bağrı!...

Dost yokmuş kendimden gayrı
Bunu bilmek beni dağladı
Gündüzüm gecem birbirine karıştı,
Bu gurbet yaktı bağrı!...

Seherde görürsem ayı,
Terk ederim burayı
Üzdüler bu Kocaçınarı
Özledim özledim doğal havayı
bu gurbet yaktı bağrı!...

Yıl:04.06.2007
Saat:18.10-18.25
Yer:Çengelköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443971/koca-cinar.html>

ULAN NİHAT!!!

Oğlum Nihat!
Sen var ya,
Hakkâkten nankör birisin,
Yemekte beni ne kızdırırdın
Bir çayı bensiz içmezdin oğlum
Ne oldu,
Karanlıklara mı gömüldün?
İhanetleri sende doğruladın
Rüzgâra verdim o muhabbeti
Geçti gitti tarih devi
Çektirdiğimiz o resimleri
Sakladım göz bebeği gibi
Hala unutamıyorum
Geçmişteki günleri!
Onların hatırına yazacağım,
Aramızdakileri,
Kebanlı foto gediği
Nasıl da götürdün içeri
Çığırtkanlıkları onu ezdirtmişti
Sinirlenerek birbirimize çıktık dışarı,
Artık hiçbir şey ilgilendirmiyor beni
Hatta sana karışsalar dahi,
Dediğin o günleri nere atmalı,
Mart seksen sekizde
Devrim Ortaokulunda
On kişi çullanmıştı sana
Tekvandoculuğunda onlara
Birer tekme savursan da
Benzetmişlerdi seni,
Kendi aralarında,
Pansiyonun önündeki
Merdivenlere ulaştığında
Yine ben çıktım
Senin karşına
Oturup Senaryolar kurduk
Sekizinci koğuşta
Kafanda kin doldurmuşsun
İftardan sonra
Ömer'le buluşacaktın
Birlikte çıktık
Kulübenin yanına,
Nasihatler yağdırdı
Fırfır baba
Ne olacaktı senin halin,
Ömer'le seni aldım
İki koluma
Bir manevra yaptık
Beritan önünde
Savdık onu güzelliikle,
Yine kaldık birlikte
Koştuk hemen Özak'a
Pansiyon kapanmadan önce
Bir çay yudumlamaya...
O günde bir aydınlık serptik
Koyu karanlığa,
Ama anlatamadık bunları
Malatyalı Yusuf'a
Ne adamdı be O,
Kimse görmezdi

Ne zaman yattığını
Kalkarken çaktırmadan uçardı!
Üniversiteye hazırlık
Onda bir hobiydi
Sende kafa bulup
Çektin yorganı...
Vatandaş Rıza
Dediğimiz Dursun'u,
Beyin hücreleri ayrılmış Biçer'i
Koğuşun mevlithanı Kaçar'ı
Molla gürcani lakaplı Baki'yi
Benim yeğen
Dokuzuyla ünlü Tahsin'i
Maden boğası şişirilmiş İrfan'ı
Baskilin sessiz serçesi Namık'ı
Dönemin Anıstayn'ı Bozan'ı
Kızarıp pancara dönen Çetin'i
Çok sevdiğim filozof Döger'i
Yorganın altında
Hayal kuran Muhtesin'i
Sivas elinin süt bebeği Şahin'i
Büyük İskender'in torunu
Küçük İskender'i,
Yemek yerken enerji tüketen
İnce Memed'i
Hızı cinlerden hızlı Alıcıyı,
Seyda Murtaza'nın
Gözbebeği Salih'i
Gece yolculuğunda
Kader ortağım Kazar'ı,
Benim gönüldaşım
Ve dostum Beroje'yi
Sekizinci kovuşta
Daha neleri neleri bırakmadık ki,
Oğlum Nihat hatırla bunları...
İnek Şaban'ın
Hababam sınıfını
Bizim sekizinci kovuş,
Sınıfta bıraktı
Ne günlerdi değil mi?
Oğlum Nihat!
Sen öyle bir adamsın ki,
Ahmet Yıldırım
Senden ne çekti,
Bedenci elinden illallah etti,
Boykot günü, Alıcı
Kazarla gezdi sınıfları
Ama iyi kandırdı seni
Disipline, müdür çağırdı beni
Dayattı bana senin ismini,
Perde arkasında
Tabiki biz çevirdik işi...
Fakat kimse bilmiyordu bizi
Yine de herkes
Gözünü ikimize dikti,
Filozof Yusuf da az değildi
Birde Karakoçanlı Cengiz vardı
O da işi hep alttan götürürdü...
Oğlum Nihat sen var ya sen
O günden bugüne neredesin sen,
Hatırladın mı?
Site işhanının arkasında
Bizim tarihi çay evi vardı
Palulu Mahmut ağa
Bizi orada tanıdı
Yetmiş yaşında

Çapkın bir yanı vardı,
Bir gün Harput ta
Güzel kızlarla eğlenelim dedi
Bizde gülüp geçtik hani,
Neyse,
Ya beyaz çeşmenin oradaki deli
Ne biçim bir adamdı
Tartışmalarda az mı?
Bize dil döktürdü
Ne tartışırdık be
Zaten sana
Kimse laf geçiremezdi
Hala deliliğin üstünde mi oğlum,
Sen biçim adamsın be
Adam bir kere olsun,
Gitmez mi o günlere!
Ne yapacaksın o günleri
Bir kilo toz bir otobos,
Deyip dalıyor musun?
Yoksa karanlıklara,
Yok be oğlum, senin işin değil bunlar,
Ama kumrular aklını başından aldı galiba
Unutulduk gittik bir anda
Ulan Nihat,
Ben unutulacak adam mıyım be oğlum,
Yıllar geçti senden sonra,
Bir Nihat daha karşıma çıktı
Ama tüm sevdami çalıp kaçtı
Sen neden düşürdün bunlara beni
Hiç sende utanma yok mu?
Oğlum Nihat sen var ya sen,
Son defa gelmiştin
Bize Almanya'dan
O gündür bu gündür
Bittim kahrımdan
Bıktım ulan albümlere bakmaktan
Çıkarttım Fenerbahçe gömleğini sırtından
Ne cimri adammış diyorsun
Belki içinden
Yanlış anlama oğlum,
Beni biliyorsun zaten
Gönül ne kahve ister ne kahvehane
Gönül muhabbet ister kahve bahane
Fener gömleği nedir oğlum,
Beni belki hatırlarsın diye
Sana biraz söylendim dilimden
Umarım beni anlarsın halimden
Yoksa bir daha geçmem senin semtinden...

Yıl:(10–11).01,2004
Saat:(2.40–12.50;13.00–13.30)
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/444307/ulan-nihat.html>

NE OLDU BİZE!!!

Feryadım dilidir zamanın,
Ağlasa bir insan
Konuşur mısralarım;
Tarihin
Her köprüsünden geçen,
Ortasında yaşamın
Açılır göz kapaklarım,...
Kalemim günahıdır
Suskunluğumun,
Dokundu göz yaşlarına
Bir ananın,
Ortalığı aydınlatır
Sıçrayan kanlarım,
Ah çilekeş insanları!
Ülkemin,
Sonu yaklaştı
Karanlığın
Sahibine geldik
sabahın;
İçim aydınlanıyor
Umutlanıyorum yeniden,
Toplumsal dönüşümün
Yasasıdır her insan
Bir çiçek nasıl,
Açılıyorsa kendiliğinden,
Öyle uyanır
Uykudan insan...
Tarihin karanlık
Bataklığından,
Kalkmazsam ayağa ben,
Utanırım insan olmaktan
Çağa damgasını vuran,
Kahbe yalanla
Kükreyerek,
Çarpışmazsak yeniden,
Baharında yaşamın
Üstümüze iner akşam!...
Yıl:25.12.1999
saat:22.00-22.30
yer:Elazığ
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/444470/ne-oldu-bize.html>

KAHBE DÜNYA!!!

Kahbe dünya
İsyanlardayım işte!
Zalimleri kucaklayan seni
Nereme sığdırayım ki,
Koma ardına elinden geleni
Masum yavruları
Parçaladığın günleri
Papatya çiçeği gibi
Bir bir saydım geceleri,
Unutmadım sendeki
Sinsi kahbelikleri!
Kahbe dünya kahbe dünya,
Vicdanın hani
Yutmadın mı civanları
Sakladın bir ana gibi,
Gönül eğleyen mendeburları...
Unutma ensedeki gizli eli,
Zalimlerin tüm derdi
Bize acı vermek mi!...
Yalan dünya yalan dünya
Yalan olacağın günleri
İple nasıl çektiğimi
Sana nasıl anlatırım ki,
Köhnemiş tenlerini
Kararmış çehreni
Hantal bedenini
Sevdiklerin ne de yerdi,
O dosların varya
İşte onlar seni tüketti
Kahbesin ulan kahbe!
Döneklikten başka
Ne büyüttün ki,
Bağrındaki yamyam sürüleri,
Garibin elindekileri
Amuduyla çalıp gitti
Ey kahbe dünya!
Sözlerine nasıl güvenmeli
Midemizdeki besinleri
Solucan gibi somuranları
Nasıl alkışladığını
Biz unutmadık ki,
Nankörsün ulan nankör...
Ellerimizin içini
Derlediğimiz dikenlerin
Delip geçtiğini,
İsyan ederek mi söylemeli,
Kahbesin işte...
Hiçbir ninnin
Artık etkilemez beni,
Kendimi bildim bileli
Çarıksız gezdim üzerini,
Zalimlerin balyozları
Ezdi geçti tepemizi,
Kahbe dünya, zalimsin işte!
Belli tümünüzün mektebi
Sen zalim değilsen,
Bu zalimlerle işin ne peki!...
Ben anlamıyorum seni,
Bize çektirdiğin

Dertlerin hepsi,
Çok feci...
Unutma ki,
Gözetliyor seni
Herşeyin sahibi,
Bırak bu hainlikleri
Kurduğun her tuzağı,
Bir bir sökecek
Mazlumun ALLAH'II!...
BİZ MAZLUMLARIN AYAKLARI
Ustaca parçalayacak
Zalim domuzları,
Ey kahbe dünyanın
Doyumsuz uşakları,
Siz anlayamazsınız
Gözümüzdeki parıltıları!...

Yıl:02.01.2005
Saat:22.50-23.05
Yer:Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/444583/kahbe-dunya.html>

DİYAR BU DİYAR!!!

Bir diyar olsun!
Gülücükler solmasın,
Gökyüzünde uçurtmalar
Saksıda tomurcuklar
Irmağında balıklar olsun...
Bir diyar olsun!
Herkesin evi olsun
Bir elin parmakları gibi,
İnsanlar kardeş olsun,
Gelecekse ölüm
Ancak kaderden olsun;
Bir diyar olsun!
Çok sesli bireyler olsun
Özgürlüğün çocuğu sevgi
Her yürekte banadursun...
Bir diyar olsun!
Ekinler başağa dursun
Pınarlar kaynasın
Yoncalar çoğalsın
Arılar kovana konsun...
Bir diyar olsun!
Kelebekler sonsuza uçsun,
Mahbus damları yıkılsın
Kimsesiz çocuklar ağlamasın
Hak ve adalet yerini bulsun...
Bir diyar olsun!
Önyargılar olmasın,
Karanlıklar bombalansın
Aydınlıkta konuşulsun
Hayatın bir adı olsun...
Bir diyar olsun!
Doğusu batısı bir olsun
Analar ağlamasın
Gelinler yas bağlamasın
Sönen bir ocak olmasın...
Bir diyar olsun!
Yamyamlar kapıda durmasın,
Devlet baba olsun
Toprak ana olsun
Merhameti bol olsun...
Bir diyar olsun!
Memleketin başı baş olsun
Kayarsa bir yıldız
Acıyı yüreğinde duysun
Lan-ı olmayan
Bir adam olsun...

Yıl:29.03.2007

Saat:15.50-16.10

Yer:Çengelköy/İst

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/444714/diyar-bu-diyar.html>

SOKAKTA BİRİSİ!!!

Hey küskün çocuk
Neden ağlarsın
Niçin moralin bozuk
Nereden gelirsin
Nereye yolculuk
Burada hiç garip yok,
Dön git köyüne
Buralar vahşi
Zaman buruk
Sokaklar dolu
Acıma yok
Hey küskün çocuk!
Mermerdeki yarık
Aynadaki buhar
Karşıdaki bank
Yeşil ışık
Sana yaşamak yok!
Yalnızlık hikâyeleri
Anlatılırdı akşamları,
Dedeler Nineler
Yalan oldu...
Pembe hülyalar
Renkli geceler
Açılmayan goncalar
Sarhoş sokalar
Dön git geldiğin yere
Barınma yok sana!
Hey küskün çocuk!
Var mı sende umut
Bu caddeler boş
Yollar kaygan
Yutucu deniz
Akşamlar kara
Gündüzler sahte
Aldırma bunlara
Umudunu bırakma
Bu sokaklara!
Hey küskün çocuk!
Aldırma bunlara
Sahici yaşam
Geldiğin yerde,
Çiğli çimenlerde
Tepelen günlerce...
Toprağın kokusunda
Büyümüş otlara
Uzan boylu boyunca...
Nasırlı elleriyle
Ürkek ürkek okşayan
Babanın göğsüne
Daya başını unutma;
Çamurlu yollarda
Şelek vurmuş beline
Helkeler kolunda
Soğuktan donmuş elleriyle
Anan sarıldığında
Unutma git sarıl boynuna,
İnsan sarılmaz mı anasına!
Gül kokan patika yollarda
Bahçe duvarını çitileyen iğde

Unutulur mu umutlu yüreklerde!
Gözlerin çakmak çakmak
Umutların taptaze
Sen hey küskün çocuk!
Dön git ananın kucağına
Buralarda yer yok sana...
Boynu bükük geldim
Bende buralara
Acıdan başka
Bir tat tattırmadılar
Bu garip dostuna!
Hey küskün çocuk!
Kuşların cıvıltıları
Toprağın yumuşaklığı
Ananın kucağı
Babanın yüreği
Seni bekliyor
Çok uzaklarda
Dön git tüm umudunla
Onlara!
Yıl:06.01.2005
Saat:18.15—18.40
Kuzguncuk/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/444827/sokakta-birisi.html>

BUHURDANLAR YANSIN!!!

Ağlasam göl olur mu yaşlarım
Ahımı işitir misiniz derinlerde
Divane serseriyim geçmişime
Ne günler savurdum yele
Görmezseniz özlenirmiyim sizce
Ne halaylar çektik el ele
Kararan gecelerim taş üstünde
Muhabbet kuramadım kendime!
Ağlasam sel olur mu yaşlarım,
Bahtıma ateş dağladım
Sis ve selva üstüne
Çiçekler soldu elimde,
Ne yaman süzülürdüm gözlerde
Avucumda oynadığım bilyelerle
Gül derlediğim o günlere
Takıldım bir bakış hasretle!
Ağlasam tutar mısınız?
Gözyaşlarımı gözünüzle,
Yorgun parmaklarım takıldı
Mum ışığında sert yere;
Getirin masum çocukları
Dokunsunlar küçük parmaklarıyla
Burnumdaki eski çerçeveye,
Yaşlılar doluşsun etrafıma
Görerek baksınlar alnıma
Kutsasınlar yayılanları etrafıma,
Buhurdanlar yansın başımda
Misk kokuları dağılsın sobayla;
Hayat dolu kızlar gülümsesin
Masmavi berrak göğçe,
Ölümün gelini halaylar eşliğinde
Tebessümler dağıtıyor yüzüme...
Ağlasam sesim gelir mi?
Dumanlar çöken iliğimize
Bizarım gidiyorum gurbete
Dertlerin türlü türlü sineme
Taht kurup kökleşti hücrelerime
Kelebek gibi hafif tenime
Reva mı bu acılı mersiye...
Saldırdı akbabalar pençeleriyle
Garip geldim, garip gidiyorum işte...
Ağlasam görünmez yaşlarım
Odunlaşmış yüzlere,
Ahlarım yükseldi çoktan göğçe,
Hesapların görüldüğü günde
Yapacak bir şeyim yok sizlere
Sevdiklerim ahu figan etse de
Garip geldim garip gidiyorum Rabbime!
Yıl:14.01.2005
Saat:15.40—16.00
Kuzguncuk/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/444930/buhurdanlar-yansin.html>

DÜNYA MALIN!!!

Ölüm var gardaş ölüm,
Sanma ki alam benim
Ölüm var gardaş ölüm,
Gelipte hiç gitmeyen kim!
Ölüm var gardaş ölüm,
Soldu gölgede gülüm
Ölüm var gardaş ölüm,
Sustu ağzım ve dilim
ölüm var gardaş ölüm,
Bu evrende kral benim
Ölüm var gardaş ölüm,
Çürüdü benimde kemiklerim
Ölüm var gardaş ölüm,
Doymuyor kara toprağım
Ölüm var gardaş ölüm,
Nedeyim dünya malın!
Ölüm var gardaş ölüm,
Gitti adem ve Muhammedim
Ölüm var gardaş ölüm,
Rahman'dır benim tek sevgilim!
Ölüm var gardaş ölüm,
Dünü atıp bu günde kalayım
Ölüm var gardaş ölüm,
Kimseye kalmaz yerim!
Ölüm var gardaş ölüm,
Gençlik gitti sitemkarım
Ölüm var gardaş ölüm,
Büküldü bel tevbekarım!
Ölüm var gardaş ölüm,
Viran olmuş bedenim
Ölüm var gardaş ölüm,
Huzuru ala'da ben nederim!....

.....
.....

10.02.2004
İSTANBUL
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/445233/dunya-malin.html>

KALBİME GÖMECEĞİM!!!

Uzunca bir zaman,
Yavrucak yok aramızda
Issızca bir dağ yamacında
Saçları alnından dökülürken
Vurdular hainler onu arkadan...
Elleri boş değildi,
Umutları yeni filizlenmişti
Fikirleri kılıç keskinliğinde
Anlaşmak için tırmanıyordu
Çukurca derelerden yamaçlara
Aldılar Onu da çaktırmadan;
Uyan yavrucak uyan!
Senin destanını yazmayacağım
Sevgini kalbimde taşıyacağım
Ellerimle emekleyeceğim yolunu,
Adını mermilerime kaydedeceğim
Silahın artık uyumayacak
Ardından ağlayanların olmayacak,
Dereler kanını dört bir yana taşıyacak,
Rüzgar sıcak nefesini çokça dağıtacak
Bülbüller kalan türkünü çağırarak
Anan saçıyla bağlamanın telini yapacak
Güzel kızlar yayladaki pınara uğramayacak,
Pınarın kaynağı senin destanını haykırarak!...
Adlarını anmayacağım haremilerin
Vurguncu talancı hilebazların,
Yoruldukça dizlerime dayanarak direneceğim
Kavuşuncaya dek sana,koşacağım
Gözün arkanda kalmasın oğlum,
Baban kaldı geride göz yaşları çokça
Göğsünü siper yaparak bekliyor mezarın başında...

Yıl:24.04.1994

Saat:24.10 gece

Yer:Elazığ

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/445340/kalbime-gomecegim.html>

SEVDAMIZ YAĞMASIN!!!

Selam söyleyin Turnalara,
Geçit vermesin yolculara
Aşkımız yüklendi kervanlara
Satılmak için taşındı pazarlara!

Selam söyleyin Turnalara,
Aşkımızı uçursun havalara
Göklerden gelsin alanlara
İmrensin alem Turnalara!

Selam söyleyin Turnalara
Yönelsinler gökteki yıldızlara,
Yıldızlarda hayran böylesi aşklara
Vermeyin bizim aşktan kargalara,...

Selam söyleyin Turnalara,
Aşkımız tünese bulutlara
Bitmeyen katık olsun yağmurlara
Yağmasın sevdamız kargalara!...

Yıl:12.05.2004
Saat:17.20-17.35
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/445654/sevdamiz-yagmasin.html>

ELLERİN!!!

Ellerin ellerin ve parmakların
Zambak gibi açar yüreğin,
Görünür ufukta aç kurtlar
İner üstümüze gökten bulutlar!...

El ele verince dağılır duman
Rakseder aşkımız,kimseye kalmaz meydan
Olacak ateşimizden göğe çıkan duman,
La demedikçe buluşuruz her zaman!...

Yavaşlar zaman,yüreğinden sızan
Üveyik sevdası beni derinden yakan
Camlar buharlanmış arkasında ben,
Ezilmiş yüreğim seni beklemekten

Kalmaz kimseye bu hüznü alem
Ebedi kalır bu alemde sevdası olan
Korkmayız biz aya karşı uluyan çakallardan,
Ensemizde hissederiz ölümün sesini taa derinden
Çabuklaşırız bu sevda ile yaşarken...

Elma yanakların çok şeyler söyler
Anlar ve akar gönlünden bir his
Şehla bakışlardan belli sendeki iz,
İrağı yakın eder küçük bir esiş,
Kıpırdar gönlümdeki sevdalar bir bir!

Neyleyim uzaktan bakışmaları
Oturup bir kıyıda koklaşmalı
Lale sümbül bir bir patlamalı,
Açmadan bizim eller ona uzanmalı
Canlanır o zaman sevda kıvılcımları
Kapama gözlerini bak bana doğru,
Parçalasın içimizdeki tüm tılsımları!...

Yıl:21.04.2004
Saat:18.00-18.30
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/445802/ellerin.html>

HASAN ABİ!

Vay Hasan abi vay!
Ne çabuk geçti yıllar
Senden sonra,
Bir dağ gibi otururdun
Örsün başında,
Kaçak yıllarda
Kafanda şapka,
Kilis'in çıkışında
Polisler dolmuş,
Akpınar Tura
Sen oturmuşsun
Baştan sayılırsa
Yedinci koltuğa!
Arandığın halde
Bakmamışlar suratına
O gün sen
Başkalaşmışsın bir anda
Köye geldiğinde
Babama,
Ammi biliyor musun?
Bu gün ne geldi başıma...
Anladım ammi anladım,
Vallah'i Allah var
Yeni girdi hayatıma
Onların gözlerini
Allah bağlamasa,
Alıp götürürlerdi
Beni yanlarında;
Ama bu gün bir başka
Allah'ın koruması
İndi başıma...
VAy Hasan abi Vay!
Neden beğenmedin buraları
Bırakıp gittin bizleri...
Bir kış mevsiminde
Ortaokul üçüncü sınıfta
Arkadaşlarımda çizme,
Bense cıbıldak helde,
Elazığ'ın çamur sokaklarında
Dönüp dolaşırken,
Donan ayaklarımı
Bir kahvenin sobasında,
Kurutup dönerdim
Okul pansiyonuna,
Yine bir gün aynı saatte
Pansiyona ulaştığımda
Nöbetçi koşarak,
Geldi yanıma;
Al bu senin
Mutlaka uğra
Yarın potaneye...
Galiba,
Bir koli gelmiş sana,
Sevincimden uçtum
Ayaklarım değmedi yere;
İple çektim sonraki günü
İlk ders,
Hocamdan izin alıp,
Koştum postaneye

Aldım paketi elim,
Baktım içine,
Bir bot gelmiş
Hasan abiden hediye!
O bot üşütmedi
Ayaklarımı senelerce,
Isınan ayaklarımla
Sevinç geldi yüzüme,
O günden sonra
Gülücükler dağıttım herkese,
Vay hasan abi vay!
Neden bıraktın böyle beni
Senin açtığın gülücükleri
Senden sonra çok gördüler,
Soldurdular hepsini döktüler yere,
Ben de kırıldım bir kere
Artık gülmüyorum kimseye,
Sen olsaydın şimdi,
Belki ortak olurdun derdime;
Vay Hasan abi vay!
Dönüp bakmıyorum Kilis'e
Davulcu ve zurnacı
Az mı çalıp söyledi
Son nefesinde bile
Gülerek gittin,
Sen eğlenmeyi severdin
Kıyak kafayla
BAzen uçup giderdin,
O halde bile
Cipe atlayıp
Bağları gezerdin...
Ben çok seviyorum sizleri
Artık kimse ayırmasın bizleri,
Nedir bu dedi kodu,
Anlamıyorum nedir bunların derdi,
Hepsi burda Güdemeni yeşili,
Bizimkiler niye uzaklaşıp gitti,
Benim bildiğim HACı Burhan'ın nesli
Böyle birbirini yememeli,...
Vah Hasan abi vah!
Yok artık senin gibi biri
Peki ben kiminle paylaşırım
İçimdeki dertleri,
Akrabalar bir garip ki
KÖtü günde
Kimse görmez halimizi
İyi günde olurlar
Kapımızın eşiği;
Oysa sen,
En kötü günümde
Aramıştın beni;
O yüzümde açılan sevinci
Yattığın yerden kalksan şimdi
Bulamazsın Vallah'i...
Vay Hasan Abi vay!
Boş ver sen şimdi buları,
Oradaki yerin nasıl
Beğendin mi?

Yıl:24.04.2006
Saat:23.40-24.30
Yer:Çengelköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

SEN DE GEL!!

Aldanma gün doğarken akan ağıltılara,
Mutluluğu vuranlar doldu cihana
Yavrum kapa gözlerini aılmasın karanlığa
Rahimde kal isyan et bataklığa!...

Günlerin bitti anne karnında,
Gönlüm varmıyor seni orada tutmaya
Gökkubbe yıkılsa da koca dünyaya
Senin de hakkın gelmek bu zindana!...

Doğduğuunda cendereler vurulsa da
umudunu taşı sonsuzluk ummanına
Tüm tohumlar saklanmış umuduna
Taarruzla karşı dur,cihanın karanlığına!...

İsterim aşıklar ieklensin avucunda
Mutluluğu vuranlar susuz kalsın l ortasında
korkma didin,hayatın bağlı yorulmaya
Sen yoruldukça aydınlık dolsun karanlığa!...

Yıl:08.05.2004
Saat:14.50-15.20
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/446128/sen-de-gel.html>

NEYLESİN!!!

Aşkıml isyanlarda benim,
Baykuşlar neyler derdimi,
Viran olmuş naçiz bedenim
Baykuşlar neyler derdimi...

Sevdamı soldurma benim
Baykuşlar neyler derdimi,
Duman oldu hayallerim
Baykuşlar neyler derdimi...

Gönlümü yaktı ellerim
Baykuşlar neyler derdimi,
Yalan oldu sevdiklerim
Baykuşlar neyler derdimi...

Yanar yanar hep ağlarım
Baykuşlar neyler derdimi,
Gülmek bana haram haram
Baykuşlar neyler derdimi...

Kimdir benim Aziz dostum
Baykuşlar neyler derdimi,
Haber var haber var haber!
Baykuşlar neyler derdimi;

Gitti yüreğimden canım
Baykuşlar neyler derdim.,
Sevdiğim bekliyor beni
Baykuşlar neylesin beni...

Yıl:23.04.2004
Saat:15.00-15.30
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/446240/neylesin.html>

GÖVEREN UMUT!!!

Uzunca bir zaman
Çıkmayın sahneye,
Yazılmamış senaryosu
Mehtaplı gecelere;
Vursalar seni,
Dal budak üstünde,
Akıtma göz yaşlarını;
Anlarlar sonra yetimliğini,
Emekleye dur ellerinle
Konaklama hiçbir istasyonda,
Dağlara anlat acılarını
Gamlarını sal sulara,
Ah çekme derinden;
Kıs sesini şarkılarının
Gösterme nasrını ellerinin,
Bakarsın alevlenmiştir
Senin fenerin;
Tazelenmiştir umutların
Doruğa çıktığında dertlerin!...
Yıl:26.07.1994
Saat:19.40-19.50
Yer:Elazığ
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/446347/goveren-umut.html>

YÜREK İŞÇİLERİ!!!

Yüreklerinde kor soğudu
Elleri taş gibi nasırlı
Umut dolu bakışları
Atladı serseri mayınları
Onlar yürek işçileri!...

Çarık görmez ayakları
Toprağı sular kanları
İşte ülke coğrafyası
Alınlara çizilmiş acıları
Onlar kader emekçileri!...

Ahları parçaladı kayaları
Hayalleri kaydırıldı yıldızları
Acılarla karıldı hamurları
Güneşten ışık çaldı gözleri
Onlar yürek seyisleri!...

Zor zaman erleri,
Bir bir sayılır kemikleri
Dalgaları gökte uçurtmaları
Daracık yerde bedenleri,
Onlar umut emekçileri!...

Yıl:05.05.2004
Saat:12.30-13.15
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/446588/yurek-iscileri.html>

ÇAYCI !!!

Çaycı nedir bu çile,
Tepsi elinde geziyorsun yine;
Şafakta kalkmışsın belkide,
Bir lokma ekmek uğruna
Değer mi bu dertlere,
Buradan gelip geçtiğimde
Gel muhabbet kuralım seninle!...
Çaycı bayatladı çaylar demlikte,
Bir bardak çay ver içelim keyifle
Çay olmadan ciğara gitmiyor ciğere
Ciğara çayla izdivaca girince
Böyle soluk yüzler görünür işte;
Çaycı akşam eve girdiğinde
Dertlerde eve gider mi seninle,
Rüzgarla savuramıyorsan kapının önüne,
Sevmedim bu işi öyleyse;
Zaten büküldü boynum dertlerle...
Sen de dert yok diye oturdum kürsiye
Çayda güzel gider bu saatte,
Otur bir çay içelim birlikte
Belki efkarımız dağılır göğe!...
Çay olmasa elimizde,
Yaşamak zor olur bu günlerde
Zaten seneler gibi geçiyor saatlerde,
Çaycı kalk getir o demlenmiş çayı,
Yoksa gitmeyecek içimizdeki acı
Bu acılar içimizi dışımızı yaktı;
Sanırım acılar ikimizin ortak kaderi
O halde doldur o demli çayları,
Bu muhabbeti iyice koyulaştıralım haydi
Belki dağılır efkarımız akşamları,
Zindanda geçirdiğim nice yılları
Unutmak için,doldur bu çayları!...
Çaycı var mı sende gönül alıcı,
Varsa yak şu ciğaramı
Uçursun kafamızdaki dumanları,
Sende git kokla küçük yavrularını
Zaten yine geldi akşam karanlıkları;
Alıp gideceğim,ben de bu belalı başımı
Geride kalan tüm acılı yıllarımı
Unutmak için yakacağım kalan ciğaramı!...
Yıl:06.01.2005
Saat:16.30-17.00
Yer:Kuzguncuk/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/446728/cayci.html>

TARİHİ YOLCULUK !!!

Nice kervanlar gelip geçti
Her oymak bu sudan içti,
Nehirler dolusu gelen selleri
Dağ taş nasıl önleyebilirdi;
Çılgın serseri vahşileri
Bu eller sinesinde gizledi,
Mayınlar dolusu bu ülkeyi
Santim santim parçaladı elleri;
Garipler yatağı sarp vadiyi
Delip geçer mi kartal pençeleri,
Sen değil misin buranın neferi
Nereden çıktı bu leş sürüleri,
Çiğne geç aldırma zalim güçleri,
Bir bir patlat gizli mayınları
KORKMA! uçan kuş taşır bu haberi
Dinle yüreğindeki o sesi,
Bu savaşı başka kimse beceremedi;
Yiğit eylem bir güneş gibi
Haşin kayaları bile delip geçmeli
Yüreğindeki o gizil güçleri,
Uyandırmanın tam zamanı şimdi;
Pes etme kaçış yok ileri geri
Unutma önündeki denizleri,
Etrafını çevirse leş sürüleri
Tuzak kuaranların en iyisi
Allah bilir tüm yürektekileri,
Bil ki,zayıftır düşmanın hilesi
Korkma yak kendini İbrahim gibi,
Hayatın doğacak yeni filizleri
Senin savrulan küllerinde gizli,
O küller rüzgarla dolaşır ülkeyi
Küllerin değdiği her yeri
Tarih yazıcıları iyi bilmeli;
Mayınların döşendiği yerleri
Nasıl anlatırlarsa geceleri,
Senin bu korkusuz halini
Kahraman tarih derleyicileri,
Doğacakların hücrelerine çekiçle çivilemeli,
Bilmediğin bu hüznü yerleri
Nice kervanlar gelip geçti,
Ülkenin her karış geçidini
Yetim çocukları bekledi,...
Onlardan kalan bu yerleri
Senden başka kime teslim ederim ki,
Yansan da ateşlerde diri diri,
Kanların yeşertecek civan erleri...
Bu ülke kimin eseri,
Senin gibi yiğit erlerin yüreği
Kanlarıyla çizdi kuzeyi güneyi,
Yirmialtı kırkbeş doğu meridyeni,
Bu toprakların aşılmaz kaleleri
Otuzaltı kırkiki kuzey paraleli,
Belirsiz kalemlerle çiziliverdi;
Sen bu toprakların yiğit neferi,
Biyolojinde yok korkusuzluk güneşi,
O güneşi yaradanın sana verdi,
Sarıl ona patlat yak kendini
Çıksın ortaya bu toprakların erleri;
Yaradanın verdiği müjdeli haberi

Sendeki korkusuzluk bildirmeli,
Korkak oymakları geç git ileri
Seni kuşatsın Rabbinin görünmez eli!...
Yıl:05.01.2005
Saat:15.00-15.40
Yer:Kuzguncuk/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/446924/tarihi-yolculuk.html>

AYRILIŞ !!!

Zaman çoktan geçti,
Mevsimlerden kış
Günlerden çarşamba
Kapıma dayandı,
Akşamdan önce;
Mırıldanırken
Gelecek hakkında,
Fırsat tanımadı bana
Kondurdu,
Alnımın çatına,
Sen uğramazken bana
Ben çıktım,
Seni karşılamaya;
Rahatsız etmezsem
Şu anda,
Oturalım birlikte,
Bu yanda,
Anlatacaklarım var sana,
Daldırdı beni
Ruhlar alemine,
Baktım ki,
Karşımda refiki ala...
Sanmazdım
Mesafeler bu kadar kısa,
Anladım anladım
Ama anlatamadım,
Akan yaşları
Göz kapaklarımdan
Toprağa yolladım,
Bir fidan olsun da
Ben sonra uçayım...
Yıl:15.12.1999
Saat:22.30-22.50
Yer:Elazığ
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/447055/ayrilis.html>

KARŞI KIYIDA !!!

Bir can aldı beni,
Koparıldım dalımdan
Beyaz kumsalda
Yükselen dalgalar,
Sesizce girdi aramıza!...
Uyuyan gözlerim
Daldı okyanuslara,
Masmavi gökyüzü
Çizgiye dönmüş
Bulut kümeleri;
Kuruldu köprü
Dalgalar üstüne,
Karşı kıyıda
Bir söğüt ağacı,
Küçük dalında
Yuva kurmuş serçelere,
O da anladı beni
Yalnızlığımı
Hayallerimi,
Fırtınadan kalan sesizliğimi,
Katıksız sevdami
Küskün bakışlarımı!...
Bedenin dili,
Varsa içinde eseri
Dökülür bir bir!...
Gelir köprüden düğün alayı,
Kuşlar uçtu söğütten
Koro halinde,
Küçük gagalarıyla
Dalgalardan kalan,
Aramızdaki suları,
Dağıtmak için;
Kavuştu ozaman
Can ile Canan!...
Beyaz kumsalda
Söğüt dalları
Ne gezer
Deme o zaman,
Bu sevda
Söğütten bize
Armağan!...
Yıl:06.01.2004
Saat:14.40-14.50
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/447164/karsi-kiyida.html>

SEVGİ İSTERİM !!!

Bir sevgi isterim,
Sevilmeyi hakeden
Sıcakta yanmadan
Soğukta donmadan
Her şartta,
Filizlenip çoğalan...
Bir sevgi isterim,
Mejnundan armağan
Leylada konaklayan
Bulutların üzerinde
Yorulmadan koşan,
Ay gibi parlayan...
Bir sevgi isterim
Cananda canı bulan
Bahçede güle konan
Kuşların kanatlarında
Sürekli hayal kuran,
Sevdaları birlikte soluyan...
Bir sevgi isterim,
Yetim çocuklar gibi
Okşandıkça hoşlanan
Şehla bakışlardan,
Bir kıvılcım gibi yansıyan,
Adı hiç yorulmamak olan...
Bir sevgi isterim,
Ayazlı havada
Soğuk bir kayada
dermansız kalsakta
Paylaşmak için,
Attığımızda adımları
Yalpalamadan
Aynı dala konan,
Arı gibi çalışkan,
Kelebek kadar izsiz,
Alın teri gibi helal...
Su gibi aziz,
Memleketler
Arşınlayan!...
Yıl:06.01.2004
Saat:11.40-11.50
Yer:Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/447295/sevgi-isterim.html>

ELVEDA !!!

Elveda Güneşin gölgesine,
Hasret kalacak dünya;
Baykuşlar tüneyecek üzerine
Kanadı kırık bülbül damanında,
Hasret kaldı masmavi göğe;
Rüzgar pencereye çarptığında
Çocuklar tebessümle bakacak sokağa!...
Elveda beyin işgaline son defa,
Askerin yüreği paramparça
Demir halatlar bağlansa ayaklara
Nöbetçi kalsa her askerin başında
Güneş doğmayacak bir daha damına
Büyümenin yolu basmamak omuzlara,
Kenetlenip kulaç atmak sulara
Dalgalar kıyıda şahlansa da
Bakire kalacak yerinde kara,
Bakirelik beyinde bozulunca,
Beyin ve kara tecavüze uğrar işte,
Asalet yok ki,tecavüz çocuklarında,
Eylem beynin çocuğu olduğuna göre,
Piç eylemin asaleti nerde?
Elveda fahişe beynin çocuklarına!
Elveda asaletsiz eylem ordusuna
Elveda ederek gidiyorum bu yolda,
Basmadan yavaş yavaş karınca yuvalarına,
Göğüs göğüse mücadelem sansarlarla,
Biliyorum punduna getirmeyi bekler ininde
Oysa ben seherin sessiz sakinliğinde
Şahin kuşu ötmeden çıkarım yollara,
Sevmezse birileri beni bu elde,
Kalırsam namerdim sizin yerde
Gidiyorum haydi elveda sizler,
Güneş doğmayacak bir daha üzerinize,
Kanadı kırık Bülbül havalandı gökyüzüne
Bulutları savurdu Bülbülün kanadı yere,
Gökten inen bulutlar kümелendi gözünüze
O bulutlar dağılmayacağına göre,
Kurtlar yatar hep sisli havada
Doğmaz ki Güneş kurtlar sofrasına
Kurtlar sofrasında kuzu olmaktansa,
Elveda ederek gidiyorum,
Güneşin hiç batmadığı bir gezegene!...
Yıl:10.06.2004
Saat:08.25-08.45
Yer:Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/447480/elveda.html>

İSKELE!

Ölüer Őehrinden yola ıktım,
Diriler arasında hiç konaklamadım
Yollar iŐaretlerle dolu,
Mekanik araçlar bir başka
Savrulmuş dallar hep sokakta,
Dumanlar ökmüŐ Barbarosa
Zılgıtlar ağıtlar bir arada
İnceden inceye kar yağar yollara
Kayan araçlar sıralanmıŐ arka arkaya,
Her köşede bir dilenci serilmiŐ muŐambaya
Bankalar önündeki insanlar,
DizilmiŐ apar topar kuyruklara,
Yarım kalan sevdalar kol kola...
Viran olmuş BeŐiktaŐ!
SökülmüŐ kaldırımlarla;
Başım yine balalı,
Sarıldı etrafım kara dumanlarla;
Adımlarım kararsız,
Takıldı kırmızı ıŐıklara
Taksime dolmuŐlar boşalmıŐtı,
Ansızın koştum duraklara!
Aldım telefonu elime,
Vazgeçtim binmekten bu dolmuŐa
Bu ara doluŐtu kanaryalar etrafıma
BakıŐtıgöz göze bir kanaryayla!
ıktı yine aklım seyahate,
Kaldım baŐbaŐa duygularla...
Bir türlü demir atamadım,
Diriler Şehrinde
Bir iskeleye....
Yıl:06.01.2004
Saat:10.45-10.55
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/447629/iskele.html>

CUDI DAĞI!

Cudi Dağını seyrediyorum
Gözlerimdeki yaşlar arkasından,
Cudui Dağı küskün bakarken
İçim parçalanıyor acılardan
Ağrılar boşalırken dizlerimden
Dumanlar uçuyor üzerimden,
Cudi Dağına selam eden
Kimse yok peşimden gelen...
Kayalara tırmanarak çıkarken
Boz bir yılan kaydı avucumdan,
Cudi Dağını yalnızlığa iten
Tılsım gitti, doğruldum birden!
Meğer ilk cengaver benmişim gelen
Kim olursa yaşadığımı gören
Dolarmış buraya erkenden!..
Kimmiş Cudi Dağını büyüleyen
Bir güzel Dilber kaçmış evden
Cudiye kaptırmış gönlünü derinden
Buzlar erimiş onun ateşinden
Yılan ısınmış taa kemiklerinden,
Birden çıkmış yılan uyuduğu yerden
Güneşten daha yakıcı Dilber'den
Hayat gelmiş Cudiye yeniden
Cudiyi başkasına yar etmem diyen
Azılı zehirli boz yılan,
Zehirlenmiş Dilberi tam yüreğinden
Cudi Dağı boşalmış birden,
Asırlar gelip giderken
Yaşlar dinmiyor gözlerinden!..
Dilberin gözleri kör olmuş sevgiden
Cudi'ye aşkı yakmış Onu birden
Yılan çaktırmadan zehirlenmiş enseden,
Ondan beri bulutlar gitmemiş Cudiden,
Cudi yalnızlığa çekilmiş kederinden!..
Yıl:05.06.2004
Saat:15.30-16.05
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/447747/cudi-dagi.html>

KARARDI GÖK !!!

Neylesin bakışlar,
Kelepçeli ellerim,
Üç metrekairelik duvar
Demir halkalı haşin kapı
Ayırmış bizi zalim zindan
Neylesin o güzelim bakışlar!...
Kararmış üstüme mavi gök
Dağılmış yıldızlar tepeme paramparça,
Eski dost Güneş gitmiş uzaklara
Aşkımın ateşi kalmış soğuklara,
Sıcaklığını alamıyorum bu kahbe yerde;
Dön git benden ötelere
Neylesin o güzelim bakışlar bana!...
Biliyorum çırpındın yandın
Gel gör ki, ötmüyor hiç kanarya,
Hayallerimizle uçtular sonsuzluğa
Sonsuzluğun sahibi yetişti imdadımıza
Zalimlerin pençesi inse de tepemize
Git yönel herşeyin sahibine,
Neylesin o güzelim bakışların bana!...
Bu yer ki, gökten taş inse yeri
Adımız oldu vatan hainleri;
Biz kanımızla suladık bu toprakları
Kuduz köpekler gibi götürüldük içeri;
Senin gözyaşların zalimlere yeter mi?
Unutma ki Allah herşeyin sahibi,
Seviyorsan beni Allah'a çevir kendini
Yıl:22.12.2004
Saat:16.20-16.40
Kuzguncuk/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/448042/karardi-gok.html>

LEYLA DEĞİL AŞKIM !!!

Bir gün olurda
Gelirsem kapına
Yüzüm yok
İnan bana,
Leyla yok
Aradığım aşkta,
Mevlamı arar
Yanar yanar ağlarım!
Mejnun oldum
Kızgın kumlarda,
Yunus gibi
Yürüdüm dağlarda,
Giremedim hiçbir gönüle
Almasanda geldim
Rahmet kapına,
Af dilemeye geldim,
Affa layık olmasamda...
Haddi aşır,
Aşırı gittiğimde
Bol rahmetin geliyor aklıma;
Bol rahmetinden az da olsa
İndir bu aciz kuluna,
Karargahın şah damarımda
Ne olur cevap ver bu kuluna,
Dualarım çıksın katına
Bir yardımcı ulaşsın imdadıma,
Dertlerim aksın karanlığa,
Saçılısın Nurun her yanıma!...
Çırpındıkça yanan yüreğim
Uçan kuşta mevlamı gözlerim
Buluttan boşanan yağmurlara
Karışıp sel olsa günahlarım
Senden af dilemeye geldim,
Her günahı bağışlayan sevgili!...
İki cihan bir olsa,
Dönmem Vallahi geriye
Bilirim Devasın bu aciz serseriye,
Sensiz neyerim
Bu dünya verilse elime!...
Divane aşıklar gibi
Sevgiyle gezdim alemi;
Göremedim hakiki dertli birini,
Kederimden yine açtım ellerimi,
Kulluğuna al bu aciz benliğimi
Bir bir dökülsün yüreğimin kirleri!...
Yıl:21.12.2004
Saat.23.00-23.15
Çengelköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/448277/leyla-degil-askim.html>

SEV- AL !!!

Bir sev pir sev,
Alacaksan sev al
Gönlümde hep kal
Gelecekse sev-al!...

Yüreğim hala doğal
Döküldü kanım al al,
Yanaştı bir sandal
Gidecekse sev-al !...

Parça parça karardı bulutlar,
Kuşlar yuvalarında yavrular
Bizim sevdamız sonsuza kadar,
Eğer devam edecekse sev-al !...

Patlar içimde bombalar,
Bir goncaya ancak bülbül konar,
Bakışır gözler çökünce karanlıklar
Sev-al,bir meltem gibi yalar dalgalar !...

Yıl:27.12.2003
Saat:12.10-12.20
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/448452/sev-al.html>

YENİDEN DOĞMAK !!!

Neden olmasın,
Herşeyi söylemek
Elbette mümkün,
Saksıda kuruyan çiçekler
Neden açmasın...
Göç eden kuşlar,
Neden dönmesin!...
Geçti gitti günler ve yıllar
Ama genç ve dinamik bir yaşam
Neden olmasın!
Yağmurdan sonra sokaklarda
Neden çamurlar kalkmasın!
Bir sevda güvercini
Evrendeki tüm çiçeklerden,
Neden sevda poleni almasın!...
Aydınlık hayaller,
Kopkoyu karanlıklarda
Neden kuluçkaya yatmasın!
Neden herşey!
Güzelliğin habercisi
Bir rüzgarla,
Yeniden canlanmasın!
Bakışlar ve sevgiler
İpotek altına neden alınsın!
Sevgiler evrensel bir varlık,
Bakışlar kuşatıcı bir radar
Peki o zaman neden herkes,
Bir sevgide konaklar!...
Bakışlar neden bakarken kayar!
Her çiçek bir sevgi barındırır
Neden olmasın,
Kuruyan her dalda bir filiz,
O halde neden olmasın
Yeniden doğuş?
Her doğuş bir dünya demektir,
Kurulan her dünya sevgi doludur,
Peki neden sevilmesin her birey!...
Yıl:10.03.2004
Saat:12.20-12.40
Kadıköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/448570/yeniden-dogmak.html>

BİR DAMLA HÜZÜN

Kurtların pençesinde,
Anasına hasret kalmış
Meleyen yavru bir kuzu gibi;
Ahımı dağlar dinler...
Vadiler dereler yankılanır
Ağaçlar acıyla sallanır,
Asumanda kuşlar dolanır,
Kurtlar sofrasında
Genlerim parçalanır;
Yok acıma yok!
Ağlar ağlar,gözlerim kararır
Çileden dertten başka
Garip başımda ne dolanır,
Damla damla hüznün,
Okyanus gibi dalgalanır!...
Yıl:31.01.2005
Saat:18.45-19.00
Kuzguncuk/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/448914/bir-damla-huzun.html>

ÖYLE BİR ADAM Kİ!

Kırmızı toprağa değmiş ayağı
Çakırdikenlerinden yürümüş,
Sazlıklarda çok beklemiş
Karanlıkta konaklamış
Gündüzün canlanmış
Bir garip adamın
Hikâyesinden derlediklerim...
Kış ve yaz ayırmadan
Her sabah yönelir Güneşe
Sağlam bir kayada
Yan gelip uzanır;
Kemiklerinde sıcağı
Duydukça kıpırdar damarları,
Yalnız adam başlar konuşmaya,
Gün batıda sallanıncaya kadar!
Sabahla başlar savaşa
Gün tam tepede
Terazi gelir dengeye
Gün batmadan evvel
Letafet akar dilinden...
Elleri katur kutur
Temmuz da Harran ovası
Ancak böyle çatırdar;
Feleğin çemberi dedikleri
Tekerlek kalmamış geçmediği
Bir ok yılanı gibi
Tüm yıldırımlar
Delip geçmiş yüreğini,
Yüreğinin her yanı yaralı
Kim anlar ondaki kederi,
Of çekmez ki bilinsin dertleri
Oh! Oh! Der hep onun dilleri;
Bu adam öyle garip ki,
Hayatındaki gariplikleri
Anlamak bizi tüketti,
Gökyüzünü bulursa dumanlı sisli
Kaybolur kimse bilmez nere gitti
Kar ve yağmurda olur dipdiri,
Yanında acıdan ölse biri
Aldırmaz kendi yer elindekini,
Akşamları bir garip ki,
Pisagor'un denklemi
Konfüçyüs'ün hikmeti
Aristo'nun felsefesi;
Çözemez vallahi ondaki gariplikleri;
Duadan başka yok bildiği
Ümmüyüm der yutturur kendini,
Saatlerce konuşsan da
Bazen duymaz dediklerini
Duysa da dinlemez böylelerini,
Garip adam dedikleri
Herhalde bu olsa yeri,
Evinin penceresi
Kapısının kilidi
Hepsi Allah'ın emaneti
İhtiyacı olan biri
Varsa girsin içeri,
Allah dilemese
Nerden bilir bu evi,

Demek hepsi Allah'ın işi
Bende Allah'ın garibi,
Siz bırakın beni,
O Allah unuttur mu?
Benim gibi birini...
Hakka ten garip biri
Dünya âlemin sevdiği
Onun umuruna gelmez ki,
Ümmiyim ümmiyim der
Bir bir keşfedilir gariplikleri,
Öyle bir adam ki,
Bir elinde cımbız
Bir elinde ayna,
Yan gelip yatmış toprağa
İşte böyle
Benim gibi,
Biraz deli biraz veli
Bir garip,
Yalnız adam dedikleri
Bir bedevi;
Yıl:01.05.2006
Saat:24.20-01.20
Yer: Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/449161/oyle-bir-adam-ki.html>

SEVGİLİ !!!

Çöl ortasında
Bir ibukus çiçeği gibi,
Kalakaldım bir başıma...
Ortasında zamanın
Dudaklarım haykırışlarla,
Bir vakte ayarlanmış,
Beynimdeki hücreler
Az sonra kalkacak
Kalabalıklar arasında şaha!
Bir ben ki bendeki,
Hiç bilmez dışımdaki biri,
Gülerim bir başıma
Ağlarım gözyaşıma...
Sevgilim var,
Tenha vakitlerde
Ulaşır imdadıma,
O sevgili bir başka
Sıkamaz ruhumu asla
Kollarım tutmaz olup
Düşse de yanlara
Ayaklarıma derman yollar,
Damarlarımdaki kanla...
Sevgili dedim de
Hakikaten var mı senin ki?
Yaklaştığında yakar mı,
Ateşi kavurur mu tenini,
Öyleyse bırak o sevgiliyi
Yanlış ele tutunmuşsun
Her halinden belli;
Benim sevgili öyle ki,
Yaklaştığımda sarar bedenimi
Uzaklaştığımda kuşatır,
Onun rahmet eli
Hiç edindin mi
Böyle bir sevgili?
Bırak o kaçık göçük
Ela gözlü dilberi,
Bir güz mevsimi
Sararmış yaprak gibi
Gelip giden güzellikleri;
Gelip giden olur mu hiç sevgili....
Oysa benim sevgili,
Hem Baki hem de Diri
Gider mi hiç,
Onun güzellikleri...
Yıl:07.04.2006
Saat:17.55-18.15
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/449304/sevgili.html>

HAZAR DAĞI !!!

Bu dağ Hazar Dağı,
Sivrice'nin yamacı,
Eceliyle ölmeyen
Haftasarlıları,
Bağrına basmış
Sanki ana kucağı...
Bu dağ Hazar Dağı,
Fırata uzanır kolları
Torosların damadı,
Diyarbakir yolları
Kıvrıla kıvrıla gider
Gezindeki bağları
Harzo Dayının
Göl balığı
Ne de hoş gider
İkinci akşam aralığı!..
Bu dağ Hazar Dağı,
Yakın Elazize uzaklığı
Demirbağ Harput ta
Söylese hoyratı
Hazar babadan
Gelir tadı...
şintil kuyulu tarlaları
Her yan çilek bağları
Küvenk mollaköy arası
Mayıs kokusu sarar yolları!
Bu dağ Hazar Dağı,
Çattı Elazize kaşlarını
Yıllar boyu yalnız ağladı
Kimse sormadı hatırını,
Kızdırmış onu Elaziz uşakları
Taa kömürhanda
Duyulmuş çığlıkları...
Bu dağ Hazar Dağı,
Dostluğumuz yıllara dayalı
Kimse bilmezken oraları
Kürşatla bir bir gezdik kayaları;
Çüngüş'te melese buzağı
Yankılanır Hazar Dağı...
Bu dağ Hazar Dağı,
Yemyeşil ışkın dalı
Soyunca üstündeki kabukları
Unutur mu insan bu dağları!
Bu dağ Hazar Dağı,
Elazizin gönül yatağı
Sırılısıklam ıslansak
Baştan aşağı,
Ölmeden noktalanmaz
Bir fincan kahvenin
Bizdeki hatırı;
Bunu böyle bil
Ey Elaziz uşağı!
Yoksa bize dargın gider
Hazar Dağı!
Bu dağ Hazar Dağı,
Sadi Babanın gönül bağı
Yoksa kim neder seni
Ey Elaziz uşağı,
Viran eyledin bahçeyi bağı

Olmasa aramızda Hazar Dağı
Yakar yıkardım o dumanlı ocağı!
Bu dağ Hazar Dağı,
Kimse bozamaz aramızdaki bağı
Geceyi koynumuza alıp,
Birlikte karşıladık sabahı!
Yıl:23.04.2006
Saat:01.40—02.20
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/449535/hazar-dagi.html>

ŞEHİRİ HAZAN !!!

Kurbağalar şehrinde
Eski yapıtlar arasında
Salkım salkım hurmalarla
Gök masmavi üzerinde
Abnameler dizilse
Asileşerek akan nehrine,
Ne demeli kelimeler cılız işte;
Çok dert var iliklerinde
İsa doğmadan önce
Depremle yıkıldığında
Nice canlar indi derinlere
Acemi âşıklar gibi
Bende aldım kalemi elime,
Sabaha karşı
Ay doğmadan önce
Sempiyerden batıya
Bir methiye düzmeye!
Denizler dolusu
Beyaz inci taşları
Yürürken ayaklar altında
Gıcırdayarak kaysa yeri
Sen insanlığın başkenti
Ayrım nedir bilmedindi
Dinler sende çiçeklendi
Habibi Necar gibi
Bir Barış erini
Katleden zalimleri
Dışlayıp atan seni
Nasıl anlatmalı bilemem ki
Roma dedikleri ne ki,
Tüm yollar sana döndü
Yaşayan farklı dinleri
Bazıları yeni fark etti,
Uygarlık uygarlık dedikleri
Asi olarak bildikleri
Çürümüş külliyelerinde gizli!
Anayurt diye nice canlarını
Gözünü kırpmadan akıttın kanlarını
Canını alanlar yüzüne bakmadı
Biliyor musun sana güvenmediğini
Çekemedi o güzelim farklı renklerini,
Kalıba sokmak için her yolu denedi
Her yuvaya bir karga gönderdi,
Leş kokuları iliğine sindi
Her taşına karga tünedi
Nasıl yazsam sana çektirileni,
Amik gölü çekilenden beri
Akın akın yabancılar geldi
Çoluk çocuk sıraya dizildi
Toprağın karış karış gezildi
Yabancılar seni kötiledi
Her taşına ayrılık tohumu ekildi...
Çan Hazan ve Ezan kesiliverdi,
Bir kaşık suda yaygaralar denendi,
Milli değilsin diye milli marşlar türedi
Türkleşmen için nerelere gidilmedi
Afganistan'dan tohum getirildi
Mısır püskülü bahane edilip
Zigana Dağları delindi...

Ah! Ah! Kimse anlamaz seni
Uzun çarşının başındaki çeşmeyi
Sempiyerden Güneşin inişini
Bakrasta Demir köprüye gülüşü
Harbiye'den gelen şenliği
Künefenin ensesindeki
Dondurmanın lezzetini
Bir tepsinin taşıdığı nefisliği
Ne anlar yabancılar sendeki güzelliği;
Ah! Kurbağalar şehri ah!
Nasıl yansam sana
Yoksa sen mi yanasın bana
Müzendeki her taş seni anlatıyor bana,
Ben seni özlüyorum yeniden doğ
Tarihine kültürünle
Tüm gönüller çevrilsin yüzüne;
Çarıyla Ezarıyla
İnlesin yerler ve gökler
Ayağa kalk anlat kendini herkese
Onlar anlamazsa güzelliğini
Ben yâd edeceğim,
Her yerde seni!

Yıl:24.12.2004
Saat:01.50---02.50
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/449642/sehri-hazan.html>

KIRIK KALP !!!

Ben başladığımda yürümeye,
Turnalar çoktan uçmuştu göğümden
Yağmur damlaları parlarken
Yaprakları savrulmuş ağacın dallarında,
Kırlangıçlar vadisi erken boğulmuştu
Evrenin sessizliğine bu kasımda da...
Sevdam yalpalıyordu sensiz
Kopkoyu gölgemin karanlığında,
Bir kıvılcım doğar mı diye;
Mırıldılanırken kendi dünyamda
sonsuz güzelliklere gark oldum bir anda,
Henüz erkendi açmak için gözlerimi
Sınır ötesi bir âleme vardığımda
Açacaktım, gözümü gönlümü ve avuçlarımı
Kana kana içecektim suların kaynağından
Açılması için koklayacaktık,
Sevgilimle tomurcuk bir laleyi;
Heyhat! Solduruldu,
Lalemiz sevdamız ve umudumuz...
Ben çıktığımda yollara
Haremiler siper almış mevzi başında,
Ne anlar laleden, tomurcuktan
Sevdadan sevgiden,
Karanlıkta tanınır mı nesnelere hiç!
Hayallerim boğuldu umut denizinde,
Haremiler mevzilense de her köşe başında
Sevdanın önü alınmaz engellerle
Çünkü ben aydınlık hayalleri,
Umut denizinde yaşatmak için çıktım yollara
Sanmasın haramilerin başı,
Ben kahrımdan ölürüm diye...
Yıl:13.12.2003
Saat:09.15-09.30
Yer: Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/449762/kirik-kalp.html>

KRALI KRAL ANLAR !!!

Vurdular göklerin kralı
Kara kartalı,
Haddini bilmez
Dağ avcıları
Kırıldı bir kanadı
Yoruldu uçamadı,
Gökten indi,
Mahsun kaldı!...
Toplandı leş kargaları,
Sürüyle başına kondu,
Gelen vurdu,giden vurdu
Aldırmadı savdı onları!...
Yetiştı çakal sürüleri,
Fırsat bu fırsattı
Krala kinleri vardı
Yiyeceklerdi buz gibi,
Atlattı tilki ve çakalları
Bir inde gizlendi kaldı,
Arkasına tosbağa dayandı
Yılan kıvrıla kıvrıla geldi,
Düşmüştü göklerin kralı
Yamyamların içinde kaldı;
Yardıma kurbağa geldi
Kartalı dinledi ve gitti
Dağların kralı aslana yetiştı,
Kralın başındakileri
Bir bir anlattı;
Kükredi dağların kralı,
Bunu kendine yediremedi
Kralın gizlendiği ine geldi
Krala puştluk yapanları
Pençesiyle ezdi!...
Yardım elini kartala verdi
Sordu kralın başına gelenleri,
Göklere çıkması için ne gerekirdi
Bunun için uzaklarda bir bitki vardı,
Yaptı elinden geleni dağların kralı
Yedirmedi köstebeklere koca kartalı!...
Kralın mahsun hüzünlü halini,
Dağların kralı aslan iyileştirdi,
Kartal uçup ülkesine gitti,
Dağların kralı,
Kükreyerek krallığını ilan etti...
Yıl:10.02.2004
Saat:09.25-09.35
Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/450031/krali-kral-anlar.html>

BARIŞ ÇOCUKLARIYIZ!!!

Savaşan dünyanın
Çocukları değiliz;
Barış kıtasının
Topraklarıyla karıldı,
Hamurumuz!
Savaşmayı bilmeyiz
İliğimizde dolaşan
Kırmızı kanlarımız,
Sevgiyle büyüyen
Okşanarak patlayan
Barış çocuklarına armağan!...
Sil baştan demedik
Hiçbir zaman,
Törpülenmeli
Melankolik yan,
Korkulmalı
Mazlumun ahından,
Cehennemi dolduran
Onca çılgından
Biri olmak istemiyorsan,
Vazgeç bu vahşi tavrından,
Bu dünya!
Barış çocuklarına armağan...
Çırpınma nedir bu halin!
Garibin yuvasına tünedin,
Kıtalar aşırı topraklara
Ayrılık tohumları ektin;
Parçalamaya ayarlanmış genlerin,
Savaşmayı,
Bize sen öğrettin;
Gün say bekle,
Göreceksin neresi yerin
Bu dünya,
Barış bebeklerinin!...
Yıl:29.12.2004
Saat:17.30-17.45
Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/450554/baris-cocuklariyiz.html>

ASKERİM !!!

O belde,
Üzerinde parça parça bulutlar
Yamaçlarında selvi çamlar,
Tarlalarında ırgatlar,
Yalın ayak masum çocuklar,
Anlamli bakışlı babalar,
Yavrularına hasret analar,
Saçları bellerinden sarkan kızlar,
Derelerinde yalnız kanlar akar!...
Yavrulayan bir koyun
Dut ağacına vurgun ipek böceği
Samanlıkta yumurta peşinde pisik,
Gıtlamakla kıyameti koparan tavuk
Günün batımına küskün askerim,
Dağ yamacında ayı bekler,
Aydan evvel sevgili koşar
Katarken tozu dumana tepeleri,
Gözünü açmış bekliyor sevgiliyi,
Koş askerim bana koş,
Üzülme zamanı değil bu gün!
Ay batmış gün batmış ne çıkar,
Aydan çok parlak doğan,
Bir ben var!
Korkma koş,
Zirvesinde dağların
Kocaman bir soluk var!...
Yıl:26.06.1994
Saat:18.00-18.10
Elazığ-
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/450798/askerim.html>

NE KALDI ESİNTİLERDEN !!!

Dağlardan esip gelen
Nemi yamaçta atan
Bizi kavurup yakan,
Tayfuna bakıp da aldanan
Bıktım bu fön rüzgarından!...
Bora gibi çılgın esen,
Hiçbir rüzgar görmedim ben,
Hortumlar yükselse çöllerden
Ne gelir ki artık ellerden
Tayfun götürmüş herşeyi kökünden!...
Bir meltem esmeli derinden
Kahrettim tayfuna derdimden
Kuzeyden gelen karayelden
Acılı haber gelir bizim elden
Nedir çektiğimiz bu esintilerden!...
Lodos esince,yanmayan kömürden,
Cansız beden çıkar fakirin evinden;
Tayfun esince,götürür hiç olmazsa kökünden,
Bora geçmezdi ki,artık semtimizden,
Esintilerden kurtulup girseydik gönüle derinden!...
Gönülden gönüle incitmeden esen,
Ne lodos,ne karayel, ne de tayfun
Borayım,herzaman çılgın estim ben,
Yaktım gönülleri geçtim derinden,
Önemi yok tayfun da bizim elden,
Titreterek iki yıldız kayarsa içinden,
Biri Tayfun,diğeri de ben!...
Gezerek gelirim her iklimden,
Aldırmam dalgalara geçerim denizlerden;
Gece ve gündüz nedir bilmem ki ben
Bir sevda masalı inerim tepelerden,
Gülümser yüzüm,göğe yükselirken!...
Yıl:28.04.2004
Saat:12.00-12.35
Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/450968/ne-kaldi-esintilerden.html>

ANIRAN EŞEK!!!

Bir varmış bir yokmuş
Gel zaman git zaman
Bir ağanın ahırında
Ahlar vahlar arasında
Çırpına çırpına
Bir eşek yaşarmış!!!
Ağanın serseri kahyasından
Bir gün kuru saman
Üç gün dayak yermiş,
Usanmış bu bitmeyen dertten
Savurmuş kahyayı bir tekmeden,
Ağa ağlamış sızlamış
Eşegi bir gün
Ahırdan salıvermiş;
Eşek anırmış bağırmış
Hayatın keyfini çıkarayım demiş
Zurnayı ağzına almış
Copu beline bağlamış
Çıkmış harman yerine
Kendi çalıp kendi oynamış;
Bir gün çalmış beş gün çalmış
Kimse oralı olmamış,
Zurnayı bırakıp copu almış
Nerde bir at görse
Arkasından saldırmış
At copun etkisinden
Sarhoş olmuş,
Bu copu ancak eşek atarmış!...
Aylar yılları kovalamış
Eşek takatten düşmüş
Almış başını dağlara gitmiş;
Kimsesiz dosta zurna yetmişmiş
Acı acı üflemiş dağlar inlemiş,
Soğuklar gelmiş kemikleri titremiş,
Hey gidi eski günler demiş...
Yeni şarkılar derlemiş
O dere bu tepe
Anıra anıra gezmiş!...
Gözleri kararmış kulakları düşmüş
Susuzluktan yanmış dereye inmiş
O iniş bu iniş,
Bataklık içine çekmiş
Can havliyle çırpınmış çırpınmış,
Taşı ve toprağı eşmiş,
Karanlık çökmüş akşam olmuş,
Kurt sürüleri fıldır fıldır gelmiş
Biri gelip eşegin başına dikilmiş,
Hey bana bak seni kim buraya itmiş?
Yazıklar olsun böyle yapılır mı demiş,
Sana bunu yapanlar mutlaka bizi kötülemiş,
Biz kurduz atalarımız ne demiş
Geçme namert köprüsünden
koy götürsün sel seni;
Yatma tilki gölgesinde
Uzat başını kurt yesin seni;
Ne demişler doğru söyleyeni
Dokuz köyden kovarlar,
Değil dokuz köyden
Doksan köyden de kovulsam,

Vazgeçmem yaptığım işten!...
O halde ne duruyorsun?
Uzat başını canı gönülden
Bitirelim bu işi,
Başkaları görmeden!...
Eşek kurdun dediklerine kanmış,
Karaya çıkmak için başını vermiş...
Eşek gibi yaşayıp eşek gibi gitmiş
Düşünce tüm dostlarını yitirmiş
Yardım için gelen sofrasına götürmüş
Bu masalı anlatmakta bize kalmış!...

NOT:Eşekler sürüsüne ithaf olunur.....
Yıl:08.02.2005
Saat:14.30-15.15
Çengelköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/451228/aniran-esek.html>

ÖTELİ VE ZAMAN !!!

Zaman mutsuz eder öteli insanı
Lahzalara bölüp, aletiyle parçaladı
Bir karpuzu dilimlere ayırır gibi
Gece ve gündüzü birbirinden kopardı
Tamamına yirmidört saat dedi
Dakikalarla atmışa çevirdi saati
Dakikanın küçüğüne verdi saniye adını,
Nedir zamanın öteli insandan çektiği!...
Yerinde durmayıp güneşe gitti
Gökyüzünden kağıtlara indirdi Güneşi
Çok önceden Güneşin doğumunu belirledi,
Üçyüz atmışbeş günün sonunda delirdi,
Sabahlara kadar böğürüp eğlendi,
Kovalarken zamanı yeni bir güne girdi
Hızlı yaşamak hayatında vazgeçemediği
Tüm yaşamı ilerici gerici,
Hızlı yaşayınca sanki daha değerli
Öteli insan kaydırıldı elinden zamanı
Islak elden kayan bir yılan gibi,
Zamanın kendisine gelmesini beklemedi,
Kıskanç ve iğrenç haliyle bitirdi kendini,
İstemedi huzur içinde güneşte serilmesini,
Oysa huzurdur zamanın yeri,
Dört nala kalkan bir at gibi,
Zaman kaybolup karanlıklara girdi,
Öteli insanın savruldu bitti emelleri
Budur zamana karşı duranın hali,
Nedir bu öteli insanın ekmek istedikleri!...

Yıl:13.05.2004
Saat:15.00-15.25
Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/451881/oteli-ve-zaman.html>

VAR MI ÇARE !!!

Bülbül kondu dala
Yaprak sarktı yere
Yanan yok bu hale
Varmı derde çare!!!

Bülbül aşık güle,
Gül ağlar bülbüle
Yari olan gurbette
Gece yanar gölgede!...

Gül haydi bir haydi kere,
Bülbül geldi eve
Yansa yürek zemheride
Ağlama yok derde çare!...

Verelim haydi el ele,
Herkes aşık gülür güzele
Gül yanar bülbüle
Bülbülde var derde çare!...

Kuşları bir bir incele
Kuşlardan bülbüle;
Aşık olan güle
Bülbülden başka,
Var mı derde çare!...

Yıl:10.02.2004
Saat:16.50-17.10
Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/452279/var-mi-care.html>

HAYAT OLSUN !!!!

Bir hayat olsun
Kaydedilmeğe değer..
Büyüklemeden büyüyen
Tırnaklarıyla didinen
Hakları kutsal bilen
Şahitlikte kıyam eden
Saygıda susturan
Sevgide küstüren
Ona buna değil
Okları kendine döndüren
Bir gün olsun
Yaşama yenilmeyen,
Bir hayat olsun
Kaydedilmeğe değer!...
Gün gün eriyen
Küllerinden yeniden dirilen,
Problem değil
Problem çözen
Güneşe gitmeden
Güneşle sevinen
Beyaz kumlara serilen
Dikenlerin gül verdiğiğine
Şükretmesini bilen
İlahi takdire imrenen
Bir hayat olsun
Kaydedilmeğe değer!..
Yaşamak için yaşayan
Kazanmayanmayı
Yaşama bağlayan
Yığdıka yağmayan
Çakalları nöbete koymayan
Vurunca kafayı
Deliksiz uykuya dalan
Gelen güne umutla bakan
Gecenin mehtabında
Gönül yakan,
Yoldaşı umut ve inanç olan
Bir hayat olsun
Kaydedilmeğe değer!..
Düşündüğünde ve konuştuğunda
Ayakta dimdik durduğunda
Yapmadıklarını anlatmayan
Yaptıklarıyla sevinmeyen
Yapamayacaklarını vademeyen
Bir fani olduğunu bilen
Müstağnilikten uzak giden
Kaderine boyun büken
Akli idrakle muhakeme eden
Mutlak galibe sonu veren....
Bir hayat olsun
Kaydedilmeğe değer!...
Benlik senlik bilmeyen
Ne olursan ol gel diyen
Hakkı hak bilip
Kelleyi veren
Dağlarda divane gezen
Yaradandan ötürü
Her zerreyi hoş gören

Yakında yakmayan
Uzakta sönmeyen
Bir hayat olsun
Kaydedilmeğe değer!....

Yıl:29.03.2007
Saat:18.10-18.25 arası
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/473072/hayat-olsun.html>

KADER!!!

kader işte!
Kimse kalkmasın
Amuda
İki el üstünde
Ne denecekse
Diyen O,
Kader işte!
Bunun burası ne
Leyleklerin göçü
Üveyiğin aşkı
Bülbülün sesi
Yarasanın gecesi
Kumrunun hayali
Kader işte,
Var mı ötesi...
Dağların yükseklığı
Dumanlı gökyüzü
Garibin tütmeyen ateşi
Meltemin okşaması
Sümbüllerin patlaması
Kader işte,
Ne demeli...
Sazların arasında
Yalnızların arkadaşı
Çamurlu sular gıdası
Kimsesiz söğüt ağacı
Kader işte,
Boyun eğilmiş bir kere!...
Çakılmış çivilerle
Konmuş omuzlara
İçinde bir mevta
Ağlaşır insanlar
Hep bir ağızla
Kader işte,
Ötesi yok ki elde!...
Sorulur mu doğana
Nerde doğacaksın diye
Bir bakarsın Afrika'da
Kimsenin uğramadığı
Sığ bir ormanda
Gelmiştir dünyaya
Kader işte,
Akıp gider bir kere!...
Güneşteki ışık
Gecedeki karanlık
Topraktaki mütevazilik
Nehirdeki akıntı
Denizdeki bolluk
Ne demeli,
Kader işte!
Sarınsa çocuk
Baştaki ağırlık
Geliyorsa yaşlılık
Gidiyorsa gençlik
Bükülmüşse bel,
Sarkmışsa yanak
Dinmiyorsa ağı
Yapacak bir şey yok

Kader iŖte;
KonuŖan bir dil
Yürüyen ayak
Tutan el
Bakan göz
İŖiten kulak
Yapmıyorsa görevini
BaŖa gelen bela
Üzmemeli sahibini
Bu da kader de gizli...
Kader iŖte!
HerŖeyi kuŖatmıŖ
Olan haŖmetiyle
Hayır da Ŗer de
Mutlak onun elinde
O halde neden,
Hep bakılır gerilere
Hücreler inanmıŖsa kadere
Ferahlamak kalır bizlere
Kader iŖte,
Bu, böyle biline
Yoksa dumanlar çöker,
Tepemize!.....
yıl:19.12.2004
saat:23.15-23.30
yer:Çengelköy/ist
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/473451/kader.html>

HİKAYEMİZ!!!

Dert söyletmezmiş
Kim der bunu!
Söyleyen yalan söylemiş
Dert çürütür bedeni...

Aşk ayrılıkmış,
Çünkü dert yükü
Dertler bir bir öğünmüş
Aşk çevirir değirmi;

Tebesüm sevgi de varmış
Doğru söyler sahibi,
Sevgiyle ekilmiş
Aşk sarar her nefesi;

Acılar paylaşılmış
Bu bizim atasözü,
Kim acı çektirmiş
Paylaştığımız her kişi;

Susuz dudaklar kururmuş
Kurutanlar suyu kesti,
Bu nasihatta neymiş
Aldatanların mersiyesi;

El ve ayak kırılmış
Önemi yok ki,
Uygun fiyata baston varmış
Zalimlerin felsefesi!....

Yıl:08.06.2004
Saat:15.00-15.20
Yer:Kadıköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/473582/hikayemiz.html>

OLANCASI BİR SELAM!!!

Bir kuş uçardı uzaklardan,
Sevgilim selam yollardı ondan
Bozkırlarda yatmadan,
Dağlarda yaltaklanmadan
Nehirlere dalmadaan
Kanatlarından koparttırmadan
Gecelerden korkmadan,
Şafağı çokça müjdeleyen
Uzunca gağalarıyla koparan
Kopardıkça manalanan,
Mayalandıkça çabuklaşan
Anlamli sevdaları taşıyan;
Bir kuş görünüverdi,
Dağların yamacından
Sadece benim bahçeme konacakken,
Avcılar vurdular onu,
Haince arkadan,
Ey kuş sen ölmemeliydin,
Sevgilimin selamını taşırdın,
Olancası bu kadar bir yükü gelirdin...

14.07.1994
saat:18.45..
ELAZIĞ
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/474518/olancasi-bir-selam.html>

BÖYLE KAZILSIN !!!

Yeniden gelirsem bu dünyaya
Ağlayacağım doğarken doya doya,
Bu gelişim geçti boşu boşuna
Karayılan gibi talihim dolandı boynuma,
Virajlı yollar çıktı akalnımdan ortaya
Doğarken güldüğümden bunlar reva görüldü bana!..
Yeniden gelirsem bu dünyaya,
Kimse yazamaz hakkımda bir kara sayfa
Karanlıklarda oynadığım senaryolar anısına
Ahdim var bir daha karanlıkta oynamamaya,
Vefa bu mu dağıldı hücrelerim her yana,
kurusun sular bana,uğrarsam sizin toprağa!..
Yeniden gelirsem bu dünyaya,
Zamansız yakalanmam aşka sevdaya
Sarhoşken çıksa sahrada Leyla karşıma,
Vallah'i ayılmam derdimi anlatırım kumlara;
Haremiler şehri üstünde dururken havada
Bir üveyik gibi kanadımı kırdılar bir anda!..
Yeniden gelirsem bu dünyaya,
Dolu dolu yaşamak var aklımda,
Umutlarım akıntıda kaybolsa da
Karabatak gibi çıkar bir gün ortaya,
Alnımda kazılan virajlı yollara
Umut çiçekleri patlayacak ruhumla!..
Yeniden gelirsem bu dünyaya,
Elimde çiçek kurşun atarım, zalim domuzlara
Onlar yaşadı biz taşıdık baksana oyuna
Her ağacın borcu var mutlaka bir baltaya
Dallar uzayarak tırmansa bulutlara
Gelişim muhteşem olacak,
Bunca zorluklara direnerek yaşadıktan sonra!..
Yeniden gelirsem bu dünyaya,
Sevinçten ağlamalı sevdiklerim arkamda
Sansarlar beklemesin pusu için inde boşuboşuna
Küçük umutları büyüttüm geceleri koynumda,
Yalnız onlarla çıkacağım yollara,
Her leşten sonra bir post olacak namlımın ucunda,
Ölsem de cesedim dimdik duracak ayakta
Bu beyinlere böyle kazıla!..

Yıl:04.01.2005

Saat:16.40-17.15

Yer:Kuzguncuk/İST

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/475093/boyle-kazilsin.html>

AŞK CELLADI!!

Bir ömür yazısı
Aşk cellâdının elinde
Mahkûm olsam ne,
Kurumuş çiçekler dalında
Yosun bağlamış sular
Bakışlar çatallanmış
Çıkınım açılmış
Bir soğan birde tuz
Ekmeğim çalınmış;
Keskin kılıç
Onun elinde
Bunun elinde
Aşk cellâdı vursun başımı,
Ne fark eder!
Bir ömür yazısı
Alnıma vurulmuş
Mahkûm damgası
Anlatsam ne
Anlatmasam ne
Elbet bilir
Bu işin ustası;
Eğri ile doğruyu
Hak ile batılı
Hakka karışmış hileyi
Anlar mı bu terazinin
Kalaylı kefesi,
Varsın ayırsın bedenimi
İşte o aşk bedevisi!

Yıl:28.03.2007
Saat:18.40---18.50
Çengelköy/İst.
(EROL KEKEÇ)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/480574/ask-celladi.html>

HAYRANIM!

Bir hayranım ben,
Kime diye sormayın benden
Bilinmeyen bir elden
Vakti kuşanmış giden
Bir turna gökte süzülen
Bir yağmur buluttan dökülen
Bunlara bir hayranlık duyan
Kendime hayran olan ben!...
Menekşeler dalında solar mı,
Bülbül, yuvasına konar mı
Yaralar içerimde donar mı
Solmuş yürekler yanar mı
Hayranım hayran;
Orada yanan anam,
Ben de süzülen bir buluta hayran!
Unutma,ey dağlar!
Yüreğim senden yukarda çağlar,
Adımlarım küçük,umutlarım büyük
Ağlarım ağlarım yüreğimle dağlarım
Geçit vermese sarp kayalıklar,
gökyüzünde süzülerek akar,
İşte o yürek benim,
Bense bu kainatın sahibine;
HAYRANIM.....!

Yıl:25.04.2009

Saat:15.10-15.20

Yer:Başakşehir/İST

(Veli Toplantısı)

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/480979/hayranim.html>

DOLU DOLU!

Gönül Dağı yanar oldu,
Gece gündüz yalan oldu,
Ömrüm yetti saat doldu
Aklım durdu gözüm dondu!...

Geçerdi günler dolu dolu,
Tayfun vurdu yağdı dolu
Hani o kızlar hayat dolu,
Her yanım yamyam dolu!...

Bitti özlemler kabus oldu
Yüreğimden gideli yıllar oldu,
Orada sönmeyen yara koydu
Her nefesim de kahr dolu!...

06.05.2004
Saat:14.55-15.10
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/481247/dolu-dolu.html>

KENDİME DAİR!

Kaybolan yılların ardından
Gülümseyen bir çehreyle,
Mırıltılar dökülür
Yalnızlık kulesinden
Kendime dair bilinmezliklerden!...

Ucu ucuna ulaşmayan
Zincir halkaları gibi
Mevsimler gelir ve gider,
Günü kurtaran adam
Yılın karanlıklarına gömülür!...

Gülen gözler yalan
Bakışlar şizofrenik,
Bulutlar peşimde
Yürekte med cezir
Umut o güne dair!...

Orası burası neresi,
Lugatında var mı böylesi
Yırtılmış toprak gibi
Sağa devrilmiş yelkeni
Gülse de kan ağlar içerisi!...
Yıl:13.04.2007
Saat:12.30-12.36
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/481459/kendime-dair.html>

DÜRDÜM YILLARI !!!

Güneşi yakalamak için
Uzattım ellerimi,
Sabırsız ayaklarım
Güneşin sıcaklığında dondurdu beni;
Bu başı taşırken omuzda
Bilmez mi insan ne yaptığını,
Ne bileyim işte,
Bir de baktım ki,
İki kocaman değirmen taşı içinde,
Bir küçük Buğday tanesi gibi,
Öğütülürken farkettim kendimi!...
Güneşin göbeğindeki kızıl ışık,
Avuçlarımda dürüldü
Eskittiğim yıllarda;
Eskiyen yılları eklediğimde,
Yaşayacağım yıllara,
Kendimi dürdüğümü anladım
Güneşteki ışık yerine...
Güneşin kızıl ışığı,
Bir şey kaybetmemiş halinden,
Kendime baktığımda,
Kelimeler kaçır oldu beynimden;
İşte dağarcığı çalınmış
Bir beyinle dolaşıyorum,
Bu sokaklarda kalan yılları...
Sokaklar aydınlıkken
Ben çakılıyorsam
Asfalta kafa üstü;
Anlatmaya gerek var mı?
Geçmiş yılların,
Gerçekten eskimişliğini!...
Yıl:06.06.2011
Saat:20.40-20.50
Çengelköy/İST:
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/481607/durdum-yillari.html>

EFKÂRLİYİM!!!

Efkârliyım bu gün
Sıladan ayrıralı beri,
Gözlerim ufuklarda takılı
Ellerim tutmaz yanlarda,
Gözlerimdeki ferler donuk,
Akşama kayar umut;
Ne desem nasıl söylesem
Kimse uğramaz bu yana
Buharlanmış camlardan
Gökyüzünde parlayan Güneş,
Yansımaz benden yana!...
Efkârliyım belli etmesem de
Sigarayı çoktan bıraktım
Kadehler kırık param parça
Neye doldursam bu umudu...
Kelebekler uçuyor sonsuza
Ben de mi gitsem?
Bilinmezliklerine semanın,
Bir kelebek gibi uçsun kaderim...
Ne desem ki,
Her şey yerli yerinde
İnsan elinin değmediği gökyüzünde...
Buralar bir başka,
Efkârım kaynıyor
Göğüs boşluğunda;
Sıladan kopalı
Sigaralar söndü avucumda,
Ne desem bilmiyorum,
Efkârliyım işte,
Yazmak istemiyorum hiçbir şeyi,
Yine de uçuyorum
Akşamın bu dar vakitleri!...

Yıl:03.12.2005

-Saat:16.00-16.15;

Ümraniye/İST-

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/482180/efk-rliyim.html>

SELAM GETİRDİM!!!

Doğan Güneşten,
Parlayan yıldızdan
Tomurcuk laleden
Patlayan goncadan
Berrak sulardan
Sana selam getirdim,
İçli yüreğimden...
Kokan topraktan
Baharla gelen
İlk cemreden,
İlgıt ılgıt esen yeklden
Mayhoş mayhoş bakan gözden
Söğütteki serçeden,
Sana selam getirdim
Bizim elden...
Köydeki mertlikten
Nasırlı ellerden
Zahterin terinden
Balın lezzetinden
koyunların melemesinden
Sana selam getirdim
Yüreğinin sesinden...
Ananın özleminden
Babanın gür sesinden
Gardaşın neşesinden
Bacının iffetinden
Çocukların sevincinden
Sana selam getirdim
O garip memleketten...

Yıl:30.03.2007
Saat:17.50-18.10
Üsküdar/İST.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/483258/selam-getirdim.html>

AŞK VE KANARYA!!

Karı seyrediyorum
Buharlanmış camdan,
Yollar kaygan
Kıyılar yalan
Karşımda Güneş,
Sigaramda duman
Yine doldurdum
İlaç kokulu çaydan!...
Tiryakiyim ben
Ayrılısam da sigaradan
Kopamam çaydan,
Solmuş gagalarıyla
Elektrik direğinden
Hep beni izler,
Karı seyrederken!...
Utangaç boynum
Bükölse de aşktan
Ayrılmam ki bu sevdadan
Camın önündeki kanarya
Haberdar benim halimden,
Çarptı pencereme aniden,
Ben karı seyrederken!...

Yıl:07.01.2004
Saat:12.35-12.45
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/483428/ask-ve-kanarya.html>

BU GÜNE DAİR!!!

Sıkışmış yüreğim taa derinden,
Hücerelerim susamış ne gelir elimden
Damla damla hüznün dökülür gözlerimden,
Yüreğim kararmışsa yaş gelir mi özümden!...
Yağmurlar suskun oluklar akmaz damdan
Mevsimler ne çabuk gider bu elden,
Bir başıma konuşsam senden,
Bahar geçmiş yaz gelmiş nedem ben
Umuttan başka ne akar bu bedenimden!...

SAAT:23.00-23.10

YIL:14.06.2011

Çengelköy/İST

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/484471/bu-gune-dair.html>

ZAMAN!!!

Sondan öte son var mı
Bulun getirin değirmen taşını,
Bir bir öğütüp gitti,
Yiğit civan erleri!...

Zaman bu değirmen gibi
Terk etme anne rahmini,
Hemen yakalar değirmenci seni
Öğütürde öğütür her zerreni!...

Yıl:16.05.2007
Saat:22.30-22.40
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/485138/zaman.html>

SÜRGÜN YERİ!!!

Ey dostlar bu nehrin yatağı nere
Kızılıcak ve tomruk çamlardan öte,
Bir vatan ki sarılmış ruhsuz bedenime
Bense o ülkeden de çok ötede
Karayılan gibi talihim dolandı sürgünde boynuma!...

Yaşarım ben sürgünde
Yeterki o nehrin yatağı biline
Ak ve kara karışmış birbirine
Bedenim nasıl kavuşur özgürlüğüne
ruhsuz bedenim ne yapar bu elde!...

Bir nehir vardı suları bulanıktı
Kıvrıla kıvrıla her yanı sulardı,
Orta Asya'dan Balkanlara çağlardı
Nerde o nehrin yatağı
Çok özledim o yatağa götürün beni!...

Sürgünde doğdum bilmem memleketi,
Nenem anlatır Hacı Burhan'ı çocukluğumdan beri,
Sürgünde doğmayalım diye feda etmiş kendini,
Söyleyin dostlar var mı başka sürgün yeri,
Bu rezil bedeni ruhlarımız terk etmesin mi!...

Yıl:22.05.2007
Saat:13.40-14.00
Çengelköy/İST.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/485299/surgun-yeri.html>

AŞKIMI GERME!!!

Şaşkın şakin bakma gözüme,
Henüz şiir okumadım yüzüne
Benim sevdam yazılmaz her söze,
En güzel şiiri bakışlarım söyler sana
Şaşkın şaşkın bakma gözüme!!!

Bulutlardan sonra gelirmiş Güneş
Acılarla olgunlaşmış sevda,
Dal kalbimin derinliklerine
Anlarsın hayallerim neden uçarmış
Bulutlardan sonra gelirmiş Güneş!!!

Ne olur aşkımı germe öyle
Haydi kanatlan gidelim yaban ele
Bir burukluk,acı ve keder
Rüzgar gibi geliyor tepeme,
Ne olur aşkımı germe öyle!!!

Şehla bakışlar o acılı yürek
Gülsün bu günahsız gök keleşine
Bu keleş ki uçar bir tebessümle
Bir keleş ki kırıldı kanadı her yerde
Şehla bakışlar o acılı yürek!!!

Yıl:07.05.2004
Saat:09.00-09.30
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/487939/askimi-germe.html>

LEYLA!!!

Kınındaki hançer
Her elde ne gezer
Yiğitler ağlamaz
Olaakları önceden sezer!...

Bir bakış bir bakışa,
Çok şeyler söyler
Bir göz bir gözde
Belirsiz izler çizer!...

Tüm aşkı iki dudak
Ortaya döker,
Karşılık bulmayan sevgi
Ancak kayadan döner!...

Leylasız her gün
Ömürden gider
Mevlayı bulan mejnun
Leylayı neyler!...

Yıl:17.01.2004
Saat:13.30-13.40
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489710/leyla.html>

BE ABİ!!!

Bıktım be abi,
Gençlik gitti elden
Ne kaldı geride yalandan
Et ayrılmaz tırnaktan
Ayırdı bu koca yalan!...

Bıktım be abi,
Ne gelir artık elden
Azrail koşuyor peşimden
Hayallerim aktı yürekten
Savruldu gitti koca zaman!...

Bıktım be abi,
Yanan yürekten tüten duman
Sakladı kuru görünmüyor külden
Anladım artık herşey yalan
Tek derman yaratıcı olan!...

Bıktım be abi,
Çizgili yüz hatıra gençlikten
Hüzünlü yürek parladı aniden
İstemesemde ferman padişahıtan,
Hoş gelir ölüm bize yaratıcıdan!...

Yıl:14.04.2004
Saat:10.40-10.50
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489911/be-abi.html>

KIRIK DUYGULARIN ARDINDAN!!!

Kanadı kırık bir kuş
Bir damla yağmur
Sevdalandı kalbim yine;
Söyle bana,
Bu gidiş nereye!...

Tane tane oldu
Gözümde yaşlar,
Boğazımda kaldı
Suskunluklar,
Sevdasız olur mu!
anlamli bakışlar!...

Çatıldı kaşlarım
Yine ağrıdı başım,
Umarım yaklaşmışım
O benim,
Gönül yoldaşım!...

Yıl:27.12.2003
Saat:15.23-15.27
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491031/kirik-duygularin-ardindan.html>

UMUT!!!

Güneşten bir kıvılcım
Yağmurdan bir damla
Gecelerden karanlık bir nokta
Dost bildiklerimden kör bir kurşun,
Sevdiğimden sıcak bir gülüş
Attığım her adımda
Dokundu alnımın çatına!...
Yürümeye hazır bir çocuktan
Sevgiye hasret bir gelinden,
Konuşması susturulmuş bir babadan
Göz yaşları sel olmuş anadan
Aşkı yarım kalan masumlardan;
Haber almak için çıktığımda yollara
Götürdüler beni idam sehпасına
Son isteğimi sorduklarında
Haykırdım zalimliklerini suratlarına
Dokundular bastığım sehpaye bir anda
Omuzlarım üstündeki başım düştü yanıma,
Bir tomurcuk açıldı zemherinin soğuşunda
Olanlardan sonra alnımın çatında!...

Yıl:20.12.2003

Saat:15.00-15.15

Kadıköy/İST

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491444/umut.html>

METHİYELER BOŞUNA!!!

Bir armağandı o,
Nasıl da kaydı birden
Güneş ufukta süzülürken
Yarıya inmiş bayraklar
Çaremi gidenlere...
Kırılmış zaman
Geceler yorgun
Koşmuyor çocuklar
Sokaklar yalnız
İnilti ler dağılıyor
Kim sesiz karanlıklara...
Bir kelebek gibi sessizce
Ne yer ne iz bırakmadan
Uçup gitti avucumuzdan,
Bir armağandı o
İlk kelimeler dağıldığında
Hesaplanmıştı takvimlere
Gün gün sayılıp
Bir bir yazılmıştı,
Kainattaki her zerreye
Bir ömür biçilmişti,
Rahme atılan
Her bir damlaya...
Okşayıcı bir el
Karanlık yerde besliyordu,
Ardından kemikler verildi
Kemiklere etler büründü,
Vakit şaşmadı
Ansızın tayin edilmiş günde
Ağlayarak açıldı gözleri
Selam verdi herkese...
Benimsedi olan gücüyle
Sarıldı tüm benliğiyle
Onunla olmak güzeldi
Ama bilmiyordu
İlk ağlamanın nedenini;
Boşuna değildi bu
İlk açtığında gözünü,
Anlamadan kendini
Tepelemişti o armağanı,
Gün gün verilen değer
Eskiyip gidiyordu,
Yaşına eklenince günler
Evet eskiyordu işte
Hemde en güzel şeyler!...
Hayat eskiyordu
Yorulan zaman
İnat ediyordu böylece
Sarılmamaya yemni var gibi
Kaçıp gidiyordu,
Hasbihal etmeden...
Bir armağandı o
Ama yok şimdi
Emir büyük yerden,
Çizgisini bölmeden
Enerjisini saklıyor bizden,
Şafakta esen yelden
Serinlik gelirdi önceden,
Yapacaklar bitince

Bakmıyor artık içinden...
Bir armağandı o,
Muhalefet olunca dillerden
Biz gidiyoruz peşinden
Ne yapalım,
Bir kere etkilenmiş derinden,
Kaçırdık onu elimizden,
Eyvahlar etsek ne...
Çok çok önceden
Çizilen oyunu
Oynadık işte hiç düşünmeden
Çağırakta gelmez ki geriye
Ama o armağandı o bize,
Methiyeler yazsak peşine
Dönmeyecek bir daha geriye
O çoktan varmış menzile
Bizi bekliyor gittiği yerde...
O halde nedir bu,
Kendimizi bitirmek içten içe
Tutuverseydik elinden bir kere
Hiç düşermiydik bu hallere
O armağandı bize,
Ama gel gör ki,
Kadri kıymet nerde!...
Yıl:30.03.2005
Saat:0.10-0.40
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492382/methiyeler-bosuna.html>

BİR ÇİZGİDİR ÖLÜM

HİÇBİTMEZ ŞAİREMİN RUHUNA İTHAF OLUNUR....KALANLARA SABIR VE METANET DİLİYORUM,BU GÜN HABERİM OLDU TEKRAR RUHU ŞAD OLSUN,RABBİM RAHMETİYLE KUŞATSIN....BİR ÇİZGİDİR ÖLÜM!

En mutlu günlerde,
Konuşur ölüm
Arzular tırmanırken zirveye
Susar hayat!
Bilinmeyen,
Bir samyelidir ölüm,
Kıştan sonraki
Hayatın baharında
Gençliğin sözlüğünde
Yoktur ölüm;
İhtiyarların alnındaki
Çizgilerden kaçır hayat,
Yağmur damlacıklarına
Suskun bakışlar,
Rüzgarın esintisindeki
Ölüme hasret...
Bulutların üzerinde
Uçuşan hayaller,
Güneşin doğumuna
Ayarlanmış mevsimler,
Bir annenin
Karnında taşıdığı
Tomurcuklar,
Akan sularda
Yürüyen düşler
Kucağında büyür,
Umudun,
Ölüm!....
yıl:25.12.1999
saat:21.30-21.45
yer:Elazığ
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/510272/bir-cizgidir-olum.html>

BU MANZARA!!!

Garip bir ığlık
Duydum uzaklardan
Serseri mayınlardan
Gelen seslerden...
Hokkabazlarla dolu
Bir dünya,
akallara yem olmuş,
Kkreyen aslan!
Sulara yaslanmış
Altımızdaki bina,
Gverteden aşağıya
Bir garip salınmış
Kurtlar sofrasına...
Martılardan kalan balıkta
Teknelerden artan tabakta
Yiyecek olursa,
Konur fakirin kabına...
Alındım olanlara
Sormadım sonra
Belki anlar diye
Kapandım odama...
Yem olur muyum bilmem,
Garibim başına gelenler
Tümü iyi niyetten...
Sen sen ol bir daha
Oturma namerdin sofrasına,
Akıllanır belki kafan,
Bulur kendine bir sofraya...
Bu eleştirilerin tümü ,
Benim kendime,
Anlatamam dedim
Yelkendi kalemime,
Dnőverdi mısıralara
Ortaya ıktı bu manzara...
Yıl:25.12.2003
Saat:18.00-18.15
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/517363/bu-manzara.html>

DÖNME GERİYE!!!

Antik saat asılı duvarda
Aşkımız hala isyanlarda
Testimiz gömülü toprakta,
Bir damla su geldi
Yağmurdan, kurumuş dudağıma...
Örümcekler yavruladı koltuklarda
Aşkımızın son satırı yem oldu baksana
Hayallerimiz aktı gecenin karanlığına
Yalnızlık elbisesi giydirildi bedenime
Nedir bu yazılan kaderime...
Kelimeler tükendi lal oldum yine
Bakışlarım bir şeyler söyler kendi kendine
Yüreğimdeki titreşimler yükseldi gökyüzüne
Hafif serin bir esinti geldi yüzüme,
Senden sonra bir esinti kaaldı benimle!...

Yıl:04.05.2004
Saat:15.30-15.45
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/517693/donme-geriye.html>

TÜRKÜLER!!!

TÜRKÜLER

Bir ayrılış hikâyesi
Yaşanmamış anılar bizimkisi,
Yaşam dopdolu
İmgeler yerli yerinde
Cehennemden öte
Var mı başka öte
Bir masal gibi
Başladı ve bitti,
Hikâye neyin nesi!
Bir türkü çal ardından
Dağlardan aşağı yankılanan
Demirbağın Harput hoyratından...
Ninniler dindirmez acıları
Maniler neyle sancıları
Hikâye değil hayattaki
Yaralı yüreğimin her yanı
Bulun getirim Abdurrahmanı
O güzel söyler,
Kerkük türkmen hoyratını...
Türküler ah türküler!
Acımızı süpürüp götürürler,
Barak elinden beri
Kim bilir Döne gelini
Bilen yoksa hikâyesini
Arapoğlu okusun Döne gelini...
Karacaoğlan derki,
Kondum göçülmez
Toros Dağlarından
Aşağı inilmez,
Acıdır ecel şerbeti içilmez
Türkülerle geldik
Türkülerle gideriz
Biz türküler memleketindeniz!

Yıl:04.05.2007

Saat.22.00---22.25

Çengelköy/İst.

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/522862/turkuler.html>

BİZİM FİLMİMİZ!!!!

Seninle başladı yıllarımın akışı,
Bu filim bizim filmimiz
Tüm insanlar tüm görüntüler,
Figüranlar bedava oynuyorlar
Öyle gerçekçi ki hepsi
Sanırsın kendi hayatlarını oynuyorlar
Bizden haberleri yokmuş gibi,
Oynarken bizi görmüyorlar
Bazıları gülüyor çekimde
Bazende göz yaşı döküyorlar;
İşten atılanlar üzgün
Karamsar,gizli gizli ağlıyorlar
Bazıları evden kaçmış,
Meşhur olma hayalleri bitmiş,
Bazıları aç kalmış
Büyük şehirlerde
bunlar bence figüran değil
Sanki gerçek artist
Bu ülke büyük bir sahne
Bizim filmimiz bitmez
Bir ömür sürecek
Bu filmi sonrakilere bırakmazsanız,
Ağlayan yüzüm ,
Size minnettar ölecek....

08.12.2011

07.56-08.05

Çengelköy/İST

EROL KEKEÇ

NOT:CENGİZ KIRCI AĞABEYİMİN BANA ATFEN SÖYLEDİĞİ SÖZLERİ DİKKATE ALARAK YAZILAN BİR ŞİİRDİR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/543263/bizim-filmimiz.html>

CANIMIN CANANI (ELLERİM BOMBOŞ)

Canımın canı yıkılacak mı,
Uzun soluklu yaşamım
Buz Dağında donacak
Avucum bomboş
Umutlarım çılgın
Yaradana aşkım,
Ey Allah'ım!
Zerreden küreye
Ezelden ebede
Evvelden ahire,
Zahirden batına
Ne varsa bu yaşamda,
Hepsi ayan senin mirsadına
Koma bizi bu karanlıklarda...
Koma Allah aşkına,
Çevrildi yanımız
Çakallar ulumada,
Sansarlar pusuda
kurtlar doldu avluya,
Kudret senin avucunda
Koma bizi bu mendeburlara...
Rahman sen!
Aziz ve intikam,
Aziziul cebbar,
Vel mutekebbir
Alim ve Hakim ,
Ey rabbimiz!
Koma bizi bu karanlıklara,
Aydınlat dünyamızı
Zihinlerdeki ataleti
kirlenmiş bilgiyi
Doğruları yamultan
Şeytanın oyuncaklarını,
Ver ellerine ,
Koma ellerinden geleni
Ardlarına,
Bizim mevlamız sen
Senden gelecek
rahmet rüzgarına,
Kavuştur bizi cemalin aşkına,
Koma bizi buralarda
Canımın cananı kaldı,
Ellerim bomboş,
Baksana avuçlarıma.....
saat:18.00-18.10
08.01.2012
Çengelköy/İst
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/554673/canimin-canani-ellerim-bombos.html>

DELİCE YAŞIYORUM!

Batan geminin,
Karaya savrulan yolcularından,
Dalgalara yenilmeden
Kulaç atan,
Bir ben kaldım...
Yaşayıp gidiyorduk, hep birlikte
Nereden çıktı bu haşin fırtına,
Dağıldık bir anda görünmez karanlıklara,
Yapayalnız kaldım gök kubbe altında
Yenilmedim işte,
Yaşamaksa inadına yaşıyorum ben de!
Bir ben kaldım yıkılmamış ayakta,
Nasıl bakarsa baksın herkes halime,
Yaşıyorum delice,
Yosunlar sarılsa da
Altın ayaklarıma,
Uçsuz denizlere dalıyorum yine
Yenilmedim bu savaşta,
Dalgalar alınma acımasızca çarptığında
Gemiler geçse de bu okyanustan
Midem tok artıklara
Bir damla su ararken,
Kocaman sulara yaşamayı öğrendim,
kulaklarım tıkalı koroyla gelen şaşalı sözlere,
Yaşıyorum bir başıma,
Kimsesiz görünsem de
Üzerimde masmavi gök,
Altımdaki derin sulara
Yenilmedim dimdik ayakta gideceğim,
Olanca gücümle gideceğim yere!....
Selam edeceğim oradan
Leşe konan kargalara,
Bakın yaşıyorum işte....
Hem de delice!...
Yıl:28.12.204
Saat:20.40-20.55
Kuzguncuk/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/561509/delice-yasiyorum.html>

ACIMASIZ GÜNLER!...

Hayatın baskısı hafifleyecekti göğsümde,
Aç olanla aç,ölenle birlikte ölseydim;
Gecenin gözlerimdeki siyahı azalacaktı
Kendi ülkemde bir yabancı olmasaydım
Ben kendimden çok uzaklarda
Hatta gözyaşlarımdan bile uzakta yaşarken,
Uzaktaki bir sürgün aç insanlar için ne yapabilir ki?
Heyhat!şairin yas tutması dövünmesi,
Ne fayda sağlar ki!...
Ben ülkemin toprağında bir buğday başağı olsaydım,
Ölümün elini, tanelerimle bir çocuğun ruhundan uzaklaştırırdım,
Ülkemin bahçesinde olgun bir meyve olsaydım,
Aç bir kadının çiğnediği yiyeceklere tat katardım,
Yurdumun güzel göğünde bir kuş olsaydım,
Bir adamın bedeni üzerindeki mezar gölgesini silerdim...
Heyhat!....ne tarlalarda bir buğday başağı,
Ne de bahçelerde dolgun bir meyve,
Dili bağlanmış,elleri zincire vurulmuş,
Gözleri yaşlarla dolmuş,
Ortasında zamanın alevlenmiş bir Ben!...
yıl:20.12.1999
saat:21.15-21.45
Elazığ-Merkez
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/562440/acimasiz-gunler.html>

HESAP KOLAY!

Bir kalabalık ki toplanmış ortaya
Bir bakın laf atıyorlar birbirine
Ezilenlerin yakınmaları nafîle
Siz olmasaydınız biz gelmezdik bu hale
Zaten sizler sapıtmıştınız takılıyordunuz peşimize
O halde gece gündüz kurduğunuz oyunlar ne?
Boşuna hayıflanmayın karşılıklı bu yakınmalarla
Âlemi ervahta söz almadık mı bir kere,
O halde merkepler gibi tepişmek sizin neyinize
Bahanelere sarılmak olacak mı halinize deva
Perdeler kapandı, oyunlar taşınmaz bu yere
Tekrar inanmanız için asla mehîl verilmeyecek sizlere,
Görmediğiniz ve bilmediğiniz konularla ilgili
Atıp tutarken derdiniz neydi,
Görmedikleri avlar hakkında atıp tutan avcılar gibi,
Hep bol keseden savurdunuz değil mi?
Ama her şey gözlerinizin önünde şimdi,
Siz de haliyle inandık diyorsunuz öyle mi?
Hiç görülene inanılır mı, demeyecek mi Rabbiniz,
İnanma yeri taa uzaklarda kaldı yok mu haberiniz,
Tartışmanın anlamı yok siz bunları hak ettiniz
Artık arzuladıklarınız ile sizin aranıza,
Perdeler çekildi yollar göründü bilin...
Cehennemden daha iyi konaklama yeri beklemeyin,
Bunları bir görsen feryat eder, geri dönerdin
O gün gelmeden afaktan bir haber geldi dinleyin,
Hangi yoldan giderseniz gidin,
Mutlaka Allah'a varan bir yolda çabalar gidersin,
Her insanın emeğinin karşılığı verileceği gün
Sana iltimasın geçilmeyeceğini bil,....
Yevmul hesapta sırtındakileri atacağın,
Birilerini bulamayacağın için,
Bu gün kalk aydınlıkta yaşa ki,
Hesapların inanmadığın kadar kolay geçsin!.....
29.01.2012
saat:11.30-11.50
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/563856/hesap-kolay.html>

AŞKIN YERİ VAR MI?

Koyun meler kuzu meler,
Tavuklar gıklar kıyametler kopar,
Salyangoz, sümüğü akan çocuk gibi
Çaktırmadan belirsiz yollar çizer...
Yörük çadırı önünde bir gelin,
Beline bağlamış körpe bebeğin
Nereye gelin, koyunları sağmaya gidivereyim,
Gız Duran emmingden değneği yerim;
Geliver ocağı tüttürdüm, ekmeği yapıvering,
Emming kasabaya getsing sonrası Allah Kerim!
Yörükler böyle savar bir öğünü,
Kepenek omzunda ıslanan geçirir gününü
Akşam oldum mu, şalvarınan girer yatağa
Avrat çok yorgunum sakın yaklaşma yanıma,
Yoksa memmed emmiming öküzü gibin böğürüm unutma,
Sıcak bir tas süt getiriver de içiyim ölmüşlering adına,
İç şifa olsung Herif,Beni aldattın mı de bakıyım bana!...
Dertler çok olsa da akşama varınca,
Bir başka olur yatakta konuşma,
Sıcakta soğukta aşkın tadı bir başka,
Aşkın yeri yok unutma,yine de o karşı ki Yörük çadırında....
Yıl:29.01.2012
Saat:21.05-21.25
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564275/askin-yeri-var-mi.html>

SEVGİSİZ AŞKI NEYLEYİM!

Taş duvar arasında sarmaşık
Harç yok tüm kökleri al açık,
Yârim bana mektup yollamış iki cümlecik
Biri ben öbürü sen, girmesin aramıza kimsecik!
Taşlaşmış yürekler ne anlar bundan bir kerecik,...
Aşktan yana dertliyim, sevgisiz aşkı ne edeyim,
Sevgi bahçesinden kelebekler uçurur aşkı tarumar ederim;
Bir defa da olsa sevgiden yoksun aşkı çiğnerim
Aşkım deyip katlanamam bu değil benim kaderim,
Gözleri yüreğime ok gibi saplanırsa ancak o zaman severim!...
Abartmıyorum anası sevgi olan aşk benim özlemim,
Anasına bakar kökünü yüreğime ekerim;
Yürekte göveren aşk yakar mı, söyle güzelim
Uzaklaşsam da bilirim, sönmez sendeki aşk dilberim,
Taş duvar olsa da tüm aşklar, ben bu aşkı yüreğimle derledim....
Yıl:29.01.2012
Saat:20.30-20.45
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564380/sevgisiz-aski-neyleyim.html>

HAZIR- HIZIR- HUZUR

Kar yağıyor dışarıda,
Bungul bungul ter akıyor yanağıma,
Cellâtlar hazır kıta sehpa başında,
Onlar da son arzumu soruyorlar bana
Yaradana gidenin arzusu mu olur Allah aşkına,
Sen dalgamı geçiyorsun be adam konuşsana;
İki cümle kelim düğümliyor boğazıma
Anlatsam da bu mesajı kim taşır insanlara!
Bunlar isyanda, mırıldansam kuşlar duyar mı acaba,
Bir kanarya konmuş sehpanın orta koluna
Bağırmaktan yanarken, kuşlar bir bir toplandı başına
Onları gören cellâtlar nasıl dursun ayakta,
Sürünürken yerde, bir rüzgârla savrulduklar çölün ortasına,
Merak ettiniz değil mi, iki cümle kelim da,
Çıkmıyor yukarı takıldı kaldı boğazıma
Yaradandan gelirse yardım hayatınız döner kelama,
İşte bu halvetle yandım tutuştum anlasana,
Yalnızım diye vücudum duramazken ayakta,
Rahmanın yardımı hiç yalnız bırakmadı beni hayatımda;
Bir nebze çalıştık o bizi unutmadı asla,
Hep son anda Hızır'ı yolladı imdadıma
Şunu iyice anladım ki bir daha;
Hazır olmayınca uğramıyor Hızır yanıma
Hızır gelmeyince ulaşamadım hiç mutluluğa,
Dışarıda yağın kar olsa, cellâtlar sehpa başında dursa,
Sen hazır olunca Hızır durur yanı başına
Ardından rahmeti Rahman bir serinlik yollar ruhuna!....

29.01.2012

Saat:19.18-19.40

Çengelköy/İST

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564506/hazir-hizir-huzur.html>

HUSEYN-İ CAN!

Ey Huseyn-i Can!
Kahpelikler gölgesinde
Dost olamam seninle
Yezid'in emrinde
Yürüyen uşak güçlere
Tek yürek sevda
Zeynep'le birlikte
Yeğenlerin geride
Hasret kaldın,
Kerbela çöllerinde
Bir içli yüreğe...
Suyun gölgesine
Hasret kalmış birine
Bunları nasıl anlatırım söyle,
Asla dost olamazsın benimle
Yüreğimi harcıyorum horca,
Hem de tepe tepe
Her gün renkli gecelerde!
Bu yüreğe,
Yiğitlik tohumları ekilir mi?
Yiğitlik bahçesi
Kerbela çöllerinde,
Sevdasız yiğitlik yeşerir mi?
Ölümden önce
Giydirelim bu gençlere
Şenlik var önümüzde,
Ölüm geldi
İşte düğün
Armağan bize,
Bu güzellikleri
Sen yiğitçe yaşadın
Tüm hücrelerinde
Ben dost olamam seninle...
Korkaklık var iliğimde
Hüseyin! Hüseyin diye
Aşkın yanarsa yüreğimde
O zaman işte o zaman
Gelirim belki yanına...
Rahat uyu,
Gelmesin sıcaklık mezarına
Bir damla suyu
Bırakmadılar dudağına,
Nasıl dost olurum sana
Söyle bu ahmak adama...
Ey Huseyin!
Yiğitlik tohumları
Yandı Güneşte
Kerbela Çöllerinde,
O tohumlar ulaşmadı
Emevi seddinden bu yana
Biz korkak tohumların
Filiz vermeyen çocukları,
Bilmiyoruz sana dost olmayı,
Batı başımızın tacı
Ne yapalım kader böyle yazdı(!)
Coniler kuşattı Bağdat'ı
Kemiklerini sızlatmayı bize bıraktı
Ey Huseyn-i Can!

Unuttuk hayatı yaşamayı
Pembe hülyalar süsledi, akşamları
Ruhlarımız bulandı,
Sildik Kerbelayı,...
Ey Huseyin!
Sen sen bize öğret ki,
Yiğitçe yaşamayı
Belki yüreğimiz anlar dost olmayı,
Ey Huseyin!
Yaramız derinde
Tuz döktüler yanıyor her yanı,
Dost olmadık sana
Kızma bu serseri uşaklara!....
Yıl:09.01.2005
Saat:19.30-20.00
Kuzguncuk/İST
EROL KEKEÇ
NOT: Bağdat'ın acılarına atfen yazılmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564872/huseyn-i-can.html>

DENĐİ DENĐİNE !!!!

DENĐİ DENĐİNE
Süt sitili elinde
Gerdek gününün arifesinde
Ellerinde kına
Güneş görmemiş
Bir şehirli kızına rastladım
Yolum Amanos yaylalarına
Düştüğünde!
Bir ah çektim ta derinden
Kaderin yazısına bak
Bu da nerden;
Elinde kirmanı ip eğiren
Yaşlı nine birden
Ah! Oğlum ah!
Bende ağlamaktan
Geçtim kendimden
Bu kızı gelin eylediler
Bilmediğim yerden,
Göçebe yaşarız biz
Kızcağız ne anlar
Bizim dilden!
Arlıdır namusludur
Başı yumuşak
Çeksen gelir peşinden,
Viran olmuş bağ gibi
Yaprakları tez dökülür
Güz gelmeden...
Keşke varıp gitse
Acılar sinesine inmeden
Yazın yaylada
Kışları çadırda
Oğlaklar çoğalır martta
O zaman ne yapar
Bu narin ellerden,
Gel oğlum gel
Verelim haydi el ele
Yazgılar buysa
Değıştirelim birlikte
Davullar çalınsın
Dengi dengine!
Yıl:26.04.2006
Saat:24.00—24.10
Çengelköy/İst.
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586885/dengi-dengine.html>

BEBEĞİM!

Nar tanesi bir tanesi
Saçına güller derilesi
Kim çekti bu dertleri
Yasla göğsüme o yüreği!...

Güzelim şehla bakışlı,
Yüzün menekşe sarısı
At bu hüzünlü bakışları
Sarıl boynuma akıtma yaş!...

Huriler arasında peri
Cennettekiler senin gibi
Anlamazlar sendeki kadri
Bilirim ben o kıymeti!...

Asuman gibi mavi
O güzelim gözleri
Yaradan mı sana verdi,
Çevir gözüme o fer!...

Yıl:27.01.2005
Saat:23.20-23.45
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592503/bebegim.html>

KAHVE ŞAHANE!

Bir fincan kahve olsun
köpükler dudağımı öpsün,
Gurbette yarım var,
Kimseler gözyaşımı sormasın!..

Bir damla hüznü koy
Bir de esen kuru yel,
Yapraklar sararmadan
Umudum kışa dönmesin!...

Karlı dağlardan aşım
Kavurucu soğuğu bağrıma bastım,
Yalan dünya,yalan kanmadım,
Gurbette yarım, ellerim boşta kaldım!..

Yaranamam ben yaratılana,
Kıyakçılık yapamam asla
Çünkü ayakçılık var sonunda
Adam olmak yazılı benim alınma!...

Bir gün on gün geçiyor zaman
Başkası için yaşama buna inan
Sorulursa sana o gün yaptıklarından,
Anlatacağın ne var gurbetteki yaşamından!...

Kahveyi savdık,avucumuza çayı aldık
Gönül ne kahve ister ne kahvehane,
İlaç kokulu çaydan içelim şahane,
Zindanda geçirdiğim yıllar üzerine
Bir şiir yazacağım,içindeki yarım bir tane!...

Üsküdar-Asfa
10.04.2012
saat:12.55-13.10
EROL KEKEÇ- İST.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592754/kahve-sahane.html>

İÇİMDEKİ SIZI!

Yağmurlu bir gün
Martılar yorgun,
Akan sular durgun
Yarım mektup yollamış,
İçindeki iğde solgun!...

Ayaklarım ağrılı ve yalın
Gözlerim bön aklım dargın,
Hayatım med cezir
Aya baktım, Güneş çok yakın,
İçimdeki bu sızı için beni yakın!..

Turnalar uçardı göğün boşluğunda
Bulutlar etrafı sarardı temmuzun doruğunda
Hayallerim dalar dalar giderdi,
Unutulmayacak izler koyardı
Hayatımın ilk baharına!...

Bir bahar mevsiminde açılmıştı,
Avucumdaki tüm çiçekler,
Yaz gelmeden salınmıştı aşağıya kadar
İçim ağlarken gözlerim baktı dona kaldım
Ömür dediğin gelip geçti,
Bir rüzgarla savrulup gitti,
Harmanın samanı gibi!...

Yıl:10.04.2012
Saat:13.15-13.25
Üsküdar/koşuyolu-İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593524/icimdeki-sizi.html>

ELVEDA!!!!

Elveda Güneşin gölgesine
Hasret kalacak dünya;
Baykuşlar tüneyecek üzerine
Kanadı kırık bülbül damında
Hasret kaldı masmavi göğe!...
Rüzgar pencereye çarptığında
Çocuklar tebessümle bakacak sokağa;
Elveda beyin işgaline son defa
Askerin yüreği param parça
Demir halatlar bağlansa ayaklara
Nöbetçi kalsa her askerin başında
Güneş doğmayacak bir daha damına
Büyümenin yolu basmamak omuzlara
Kenetlenip kucak atmak sulara
Dalgalar kıyıda şahlansa da
Bakire kalacak yerinde kara
Bakirelik beyinde bozulunca
Beyin ve kara tecavüze uğrar işte
Asalet yok ki tecavüz çocuklarında
Eylem beynin çocuğu olduğuna göre
Pi....eylemin asaleti nerede?
Elveda fahişe beynin çocuklarına!
Elveda asaletsiz eylem ordusuna
Elveda ederek gidiyorum bu yolda
Basmadan yavaş yavaş karınca yuvalarına
Göğüs göğüse mücadelem sansarlarla,
Biliyorum punduna getirmeyi bekler ininde
Oysa ben seherin sesiz sakinliğinde
Şahin kuşu ötmeden çıkarım yollara
Sevmezse birileri beni bu elde
Kalırsam namerdim sizin yerde,
Gidiyorum haydi elveda sizlere,
Güneş doğmayacak bir daha üzerinize
Kanadı kırık bülbül havalandı gökyüzüne,
Bülbülün kanadı bulutları savurdu yere
Gökten inen bulutlar kümелendi gözünüze
O bulutlar dağılmayacağına göre,
Kurtlar yatar hep sisli havada
Doğmaz ki güneş kurtlar sofrasına
Kurtlar sofrasında pusu olmaktansa,
Elveda ederek gidiyorum,
Güneşin hiç batmadığı gezegene!...

yıl:10.06.2004

saat:08.25-08.45

Kadıköy/İST.

EROL KEKEÇ

NOT:Bu şiiri yazdığım tarihten kısa süre sonra bu şiire konu edindiğim kurumsal dokunun yerinde yeller esmeye başladı şu anda esamesi bile okunmuyor....hayat bu mazlumun şiiri bile onun ahını sergilemeye yeter.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593922/elveda.html>

ALLAH'TAN İKRAM!

Yavuzlar diyarından geldim,
Oğuz boyuna ilerliyorum
Moğolistan'da çok kaldım
Mezrobotan'a yolculuğum!..

Kafkasta eller,
İspanya'da gönüller
Harput'ta yürekler
İsttanbul'da denizler arşınıladım!...

Çöllerde yandım
Anadolu'da kaldım
Kıbrıs'a baktım
Toroslarda yattım!...

Toprakta karıldım
Sularda duruldum
Ağaçlarda filizlenip
Rüzgarla savrulduum!...

Süleyman'da yok
Bende olanlar,
Kuşlar emrimde,
Cinler cirit oynar!...

Güzel bir seda
Tüm gönüllere,
Yine girdik
Yeni bir güne
Bu günde ikram
Allah'tan bize!...

Yıl:03.01.2004
Saat:15.20-15.30
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594546/allah-tan-ikram.html>

UĞURLAR OLA!

Yağmurlar yağmasın
Karalar bağlasın sema,
Çatlaklar usulca sokulsun
Yerin kara bağına,
Yasta bu gün her şey yasta
Gönüller hovarda hasta;
Bu şehre ağıt yakan var mı?
Benden ve bülbülden başka...
Dağılmasın karanlıklar,
Bahçeye caddeye sokağa,
Gündüz uçsun yarasalar
Köstebekler tünemesin kovuklara
Ne işi var polisin karanlıkta
Eminlik yağsa gece boşluğa...
Ağıtlar yakılmasın boşuna
Turnalar tünermi çakal postuna,
Kargalar yastan boşulsa
Durulmaz onlarla aynı ortamda,
Kargalık olmasa hayatlarında
Aslan bırakır mı avını onlara,
Kargalar hovarda ve yasta
Hasta yürekler ne arar
Tavanda damda saçakta
Böyle olmasa parazitler nasıl kalır ayakta,
Anlasaydı bu şehir kalkardı dört nala
Amipleri atardı tepelerden aşağıya
Yazılacaksa naatlar kayalara
Dik dur sakın bürünme sansar postuna
Yoksa aldanır gidersin boşuna
Kargalar bülbüller konarsa aynı dala
O zaman bende durmam yanında,
Haydi sana uğurlar ola,
Yaktığım ağıtlar gözüne dizine dura
Karga ile bülbül ayrılında
Tüm haklarım sana helal ola....

Yıl:17.04.2006

Saat:12.00-12.30

Çengelköy/İST.

EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595407/ugurlar-ola.html>

İSTANBUL'DA CANIM KALDI

İstanbul ey İstanbul!
Tüm etrafın çamur,
Suların durgun
Düşlerin buruk
Sana aldananlar
Pek çok,
Varoşların
Yüzleri soluk!..
Kaderin cilvesi deyip geçme
Söylenenlere boyun eğme
Kandırdılar seni benim yerime
Bende sarıldım beline
Kırıldı kolum kanadım
Ey İstanbul!..
Yollarında yalnız gezdim
Kafamda yasak düşüncelerle,
Surlarına sırtımı döndüm
Kalemim suskunluğunu bozsun diye,
Ben seninle dost olmaya geldim
Güneşin doğduğu yerden!..
Can boğazdan gelir İstanbul,
Canan boğazdan gider
Karşıda kürek çeker tekneler
Dalgalar haşin
Motorlar sıra bekler;
Yandı yürekler
Martılar yorgun,
Anneler bir haber bekler
Sensiz olmaz diyenler
Boram boram göz yaşı döker
İstanbul ey İstanbul!..
Bastığım yerlerde izim kaldı
Her yerin mayın döşeli,
Parçalanan yüreğim yediye bölündü
Her biri yedi tepeye döküldü;
Can boğazda,
Canım sende kaldı İstanbul!..

Yıl:25.12.2003
Saat:11.50---12.15
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598009/istanbul-da-canim-kaldi.html>

SELAM VAR İSTANBUL'A!

Sendeki bu sevdanın sırrı ne
Fakiri zengini sarılmış beline
Surlara evlere baykuşlar tünese
Uzaklaşmıyor kimse bakıyor yüzüne!..

Böyle bir aşkı Mejnun bile görmedi
Dağları delen Ferhat'ın küreği
Yürütemez boğazdaki tekneleri
Bir aşk ki Şirinler bile teğet geçti!...

Bu aşka övgüler dizilir mi?
Yeşil halılar yerlere serilir mi,
Burada her gün bayram gidilir mi,
Gel oyna git oyna burası düğün yeri!...

Menekşenin moru beyazı sarısı
Caddeler lalelerle boyandı
Bir başkadır yazları o ağacın dibi,
Bu sevda tüm gönülleri yedi!...

Bir gelinlik ki dünyada yok ipeği
Her zerre farklı iğne deliği
Bu ihtişama dayanır mı insan yüreği
Halil İbrahim sofrası bu, düğün yemeği!...

Dağlara bayırlara kuşlar kondu ağaçlara,
Çıldırılmış dalgalar saldırır motorlara,
Güneşin doğduğu yerden düştüm yollara
Yüküm ağır, çok selam var İstanbul'a !...

Bandırma İstanbul'dan çıktı yola
Ölüm Allah'ın emri herkes koyulsun yola,
Turnalar yükselse asumana bulutlara
Namahrem eli asla değmez bu saçlara!...

İstanbul'un yüreğindeki damarları
Boğazdaki asırlık çınarlar gölgeledi
Allah'u ekber titretmez mi yerleri gökleri
Bu sedayla susar mı İstanbul minareleri!...

Yıl:21.04.2006
Saat:03.30-03.50
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598352/selam-var-istanbul-a.html>

BU GÜN İHANET GÜNÜDÜR!!!

Küçük kentte Yakutiye camisinin avlusunda
Kırıldı umudumu dizdiğim tespihim,
Beni yavrularını yiyen bir kedi gibi
Azıtmayı düşünüyordunuz söyleyemedim.
Bir gül ki aynı kaynaktan büyütülmüştü
Dostların öğütlemişti koklamadan ezmeyi
Yarım kalmış o cümleyi söylemedim.
Yaşamak dediğin bir lüks oldu benim için
Bundan böyle her duyduğun şiirde
Biliyorum kinin biraz daha kabaracak
Aşk ağlatır derlerdi,
Bu dert söyletmedi söyletmedi beni
Uçan kuştan sakındığım bir yaralı kalbin
Canına kasteden sen olmasaydın.
Dostunun mektubunda gördüğüm
Bir kaç satır verdi sizi ele
Yaşadığımı sanıyordum ya...
İhanete uğramışların arasına çoktan girmiştım bile,
Mademki ayrılığa (ihanete) hüküm giymiş bu yürek
Artık ölmek için yaşamak gerek,
Hayatımın gözelerinden bin kez ölerек
Damıttığım bu şiiri, sana adamamı bekleme benden,
Gün gelir tütmez olursa ocağın,
Acılar var bende, ayrılık var bende,
Duvağı açılmamış,
Bekleyin, size onları adayacağım...
Gözlerim, gözlerimin ferisi sönüyor
Çam kokusu savruluyor burnuma,
İşte kanım, karın dudaklarında
Postalları yok ama
Tepemde ihanet kırbaçları dönüyor,
Kabzasından kavrayıp çekilmiyor,
Bu can hançer gibi kınından
Bre, vefa ihanet gibi olmuyor,
Sevgiyi toyken tanıdık canım
Tutma elin yanar demediler,
Hayatımızı tek bir mevsime göre ayarladık,
Başka mevsimlerin olduğunu öğretmediler
Davamız sevdamız bir yüreğimiz,
Öyleyken kalbimizi çaldı,
Aziz kardeşlerimiz radikaller,
Bilesin ki benim oldu hayatın çirkin yüzü,
Benim oldu, yılki acılar,
Benim oldu canım ihanete dair kırık ezgiler...
Akşamı kıyamet,
Sabahı Ba'su Ba'del mevt bilirim,
Gecenin koynuna kabre girer gibi girerim,
Bir sonraki mahşere hazır olmak için,
Tanık olurum her gün haşre
Kıldan ve kılıçtan bir yolu,
Yürürüm sırat diye,
Bu gün ihanet günüdür
Güller kendi dikenlerince kanatılsın,
Analar öz elleriyle boğsunlar yavrularını
Söyleyin Hasan Ali ve Hüseyin,
Bu gün ihanet günüdür...
Ekmeğime katık acımın ateşi
Acılarımla baş başa kalmak istiyorum
Yalnız onlar anlıyorlar şimdi beni

Ve yalnız onları dinlemek istiyorum...
Eskir sular,
Eskir geçen zamana yenik düşerek
Bir yolcunun susamışlığında
Toprağın özleminde hasretinde
Eskir geçen yıllara yenik düşerek
Kıyıların dalgaları özlemişliğinde,
Eskir sular...

Bir gün ben de eskirim
Suların eskimişliğinde
Çağlamam artık sana, uzaklardan da olsa,
Bir selam dahi yollamam mektupla da olsa
Özlemem, özlem duymayan hissiz kalpleri
Görmek istemem ihaneti bayraklaştırmış kafaları,
Ve görmek istemiyorum,
İslami cahil kafalarına göre yorumlayanları
Ve görmek istemiyorum,
"Rabbinin yoluna güzel öğüt ve hikmetle,
Davet et düsturunu takmayanları!!!...."

NOT1:Bayburt'taki hayatın acılarına atfen yazılmıştır.

YIL:24.06.1993

Derleyen: Erol kekeç Yıl:23.01.2010

NOT2:Bu güzel şiirini derleyip burada yayınlamam, kardeşim YILMAZ KEKEÇ'E olan özlem ve eski hayatın anılarını
canlandırmaktı selamlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/601303/bu-gun-ihanet-gunudur.html>

YAR YAR!

Yar yar dağlarda yar,
Yarım gurbette yar
İçimde sızılar ağlar
Gidemem gözümde karalar,
Yarimle aramda yar var!...

Oylum oylum bağrım yanar,
Gülün dikenini bülbülü yaralar
O da bir yar yüreğini yaralar
Nerede benim yar ayağımın dibi yar,
Gönlüm dolu ahuzar,yarım bana yanar!..

Kanım toprağa karışmadan yar,
O şehla bakışların yüreğimde ne arar,
Damıma incir ağacı dikilmiş yar
Ocağım tütmez oldu nedir çektiğim yar,
Oy Havar yarime dar gelir bu yar!...

saat:20.30-20.45
Yıl:07.05.2012
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602577/yar-yar.html>

KIRIKHAN!

Yol bilmez çocuklar,
Ayakta çarıkla kaçar
Despotizmin köyünden
Yaban ellere göçer..
Umudu uzağa bakar
Sevdası yürekte donar,
Direnci dağlar aşar,
Kırık han da bir ay parlar
Karanlık yanı onlara bakar,
Rehbersiz yola çıkanlar,
Han duvarlarında tırmalar!...
Sen hancı biz yolcu,
Yolculuk var,
Ayaklarımızda çarıkla geldik
Buraya kadar,
Ne olur;
Kapama kapıları
Sonuna kadar,
Çok yorulduk,
Ardımıza bakmadan
Buraya geldik,
Bu Handa
kalacak yer,
Bize nerede var!...

Yıl:05.02.2004
Saat:15.35-15.40
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/603439/kirikhan.html>

MARTILARA KALDI !

Surlarında güçlü
Kuvvetli insanları
Eserlerinde mimarları
Boğazında paşaları
Saraylarında padişahları
Süt hamamlarında haremleri
Bıraktığın gündün beri,
Yetim kaldı tüm ahali;
Vah İstanbul vah!...
Sana haykırırım bari
Yoksa kim dinler bizi
Sırtımızda taşıdık derdimizi
Onlar göçtü gitti,
Geride bizi yetim bıraktı,
Onarsakta yamalı her yanı,
Talan etti medeniyet yamyamları
Kırdı kolumuzu kanadımızı
Yürüyelim diye baston verdi;
Ne kadarda bizi düşünürdü
Köprü altı çocukları...
Vah İstanbul vah!...
Nerede bu tarih yazıcıları
Karardı gök döküldü yıldızları
Onlar geçmişi karanlıkta yazdı
Gündüzler ağıt yaktı duramadı
Gelen sular Haliç'e aktı,
Yorulmadı geceler yas bağladı,
Bir damla su taşımak martılara kaldı,
Göğün yedinci katından aşağı boşaltdı,
Yoksa sana olan dostluğunu nasıl kanıtlardı,
Vah İstanbulum vah!
Senin yangınını söndürmek martılara kaldı!...

05.02.2004
18.50-19.00
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/604054/martilara-kaldi.html>

GEL BE GÜLÜM!

[alt_cizgi]Gel be gülüm,
Güneş henüz yokken,
Çıkalım zirvesine dağların
Acılarımızı fırlatalım,
Koşalım beraber
Asumanın sozsuzluğuna!...

Hayal kurmayalım
Hep reelde yaşayalım,
Gönlüne dolan ahuzar,
Bulutlarla karışsın
Göğün kara bağına,
Bak güneş karşımızda!...

Sen anlamadan bunları
Ben sardım koynuma seni
Dolan be sevdiğim,
Sarıl ki boynuma,
Sarılalım sarmaşık gibi,
Toprağın derinliğine!..

Yıl:16.05.2012
Saat:06.45-06.52
çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605921/gel-be-gulum.html>

BİR İNAT VAR İÇİMDE!

Bu gün bir inat var içimde,
Dünyada olup biten ne varsa
Hepsine isyanlardayım işte,
Yanmış bedenler param parça
Yanıbaşımda duran ana,
Çocuğunu almış koynuna
Cansız bedene sarılmaş ağlamada!...
Bir kuzu meleyek uzaklara koşmada
Bir elma kokusu bana yanaşmakta
İçimde bir his yok oluşun kıyısında
Halepçe Bu ihanet de ne
Bağrına basmak için çağırdın burakara;
Irakın bağrına mı işlemiş ne,
Dün Küfe'de Hüseyin'e yapılan ortada
Bugün kahbelikler sinemiş derinlere,
Kuzu ve bebelerin sesi karışmış birbirine,
Kan ağlıyor halepçe,Hele bakın derelere
Ordadoğu doğduğun gün ağlamadın mı yoksa,
Ağlasaydın doğarken, bunlar gelmezdi başına
Okyanuslar arşınlayan dev ne arar o yakada
Haremilerin hepsi çalar aynı terane
Ahmaklar içinde bende düğüm çalım dilime,
Parçalansada yüreğim sesim duyulmasın yamyamlara,
Yamyamlara şenlik yaptırmam işte,
Ruhumdaki korkusuzluk genleri,
Uçuracak bir gün üzerinizdeki tüm dumanları

YIL:21.05.2012
Saat:08.45-09.05
Üsküdar -Asfa-İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/608229/bir-inat-var-icimde.html>

KALMADI KİMSEM!...

Yaralar kabuk bağladı,
Analar yürek dağladı
Askerim yollarda kaldı,
Gel hele bak halımız biçare kaldı;

Sen bu yüreği çaldın ne kaldı,
Avucum da gözyaşlarım çoğaldı
Yolların karardı,gözlerim aşındı
Haydi askerim yetiş kimsem kalmadı!...

Bu dağların karı boranı
Tükenmez bu ellerin karayılanı
Umudumuz bir namlının cunda asılı
Haydi askerim yetim bırakma beni;...

Kışlalar doldu boşandı,
Askerin türküsü inletti dağları,
Birlik olalım ,bir kalalım ki,
Analar ağlamasın askerim dönsün gayri!...

Saat:12.45.12.55
Yıl:29.05.2012
Üsküdar-Asfa/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/612139/kalmadi-kimsem.html>

MUSALLA TAŞI!

Sen doğduğunda,
Alem güldü sen ağladın
İsim bulamadılar sana
Cübbeli sarıklı hoca
Çağrıldı akşam vakti eve
Dualar edildi,ezan okundu
Kulakların çınlarcasına
Kimse söylemedi dünyanın çilesini
Oysa az sonra namazın kılınacaktı
Musalla taşında cemaat başında
Hayatın böyle geçeceğini bilemezdin
Anlatan olmadı doğduğunda,
Ezanın kulaklara neden okunduğunu
Gittiğinde herkesin namazını neden kıldığını,
İşte hayat, bir ezanla çağrıldığın namaza
Ve namaza başladığın an kadar kısa ...
Sebebi bu olsa gerek,
Doğarken neden kulağa ezan okunduğunun,
Giderken de musalla taşında namazının kılışının...
Saat:07.50-07.56
Yıl:11.06.2012
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/618930/musalla-tasi.html>

YÜKÜM AĞIR YOLUM UZUN!

YÜKÜM AĞIR YOLUM UZUN!

Sevda yüklü bulutlar
Durdurun şu bulut kümelerini
Geride kalan kervanda sevgilim var
Yarenim yollarda kalırken,
Sevdamı yarı yolda bırakırsanız,
Kim-bilir hangi bozkıra yağar...
Kara dumanlar karışsa da
Sevdanın yağmuru sizde var
Haremiler yolları kesmiş olabilir
Sevdiğim göz kapağında bir damla yaşla,
Umutumu gerilerde taşır...
Hey deli rüzgâr! Deli deli esme
Delirsen de deliliğin kendine zarar
Benim sevdam çok yukarılarda
Elden ve gözden uzak Bulutlarda
Bir rahmet gibi yağacak yer bulmadan
Ne seni dinler ne de borayı...
Boşuna çırpınma o zaman
Sevdam sevdiğini bekler,
Ne çöle yağar ne de bir gönüle,
Gönül'e girmiş bir kere
Kervan geride kalsa ne fark eder,
O sabırla geldi bu güne kadar,
Yarenim unuttur mu beni,
Gözde bir damla yaş,
Gönülde sevgi ile geliyor,
Sevdamızı bulutlardan almak için,
Kırmızı bir toprakta göreceksin
Sevdamız filizlenecek,
Barış, sevgi ve kardeşlik için,
Esse de karayel tayfun bora ve boran,
Kardeşlik tohumu saçılmış her yana
Çok yakın her yanımız bulutlardan boşanan
Rahmetle aydınlanacak
İşte o gün çok yakın,
Sevdamı taşıyan bulutlar,
Ne olur bana yol verin,
Yüküm ağır yolum uzun,
Geride bıraktığım tüm tohumların
Filizlenmesi çok yakın,
Allah aşkına dokunmayın bana
Yârimi alnından öpüp bir koklayım,
Yağmur yağanda sevdiklerinizin kokusu
Topraktan gelirse şaşmayın,
Hepsi oradan geldiler ve yine oraya girdiler,
Mışıl mışıl uykudan ayılmak istemiyorlar...
Size onlardan selam getirdim,
O selamı almak isteyenlere;
Sevda yüklü bulutlar yukarıdan
Rahmet saçıyorlar.....

26.06.2012
17.30-17.50
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/624282/yukum-agir-yolum-uzun.html>

ADALETİN RESMİ!!!

Bu mu adalet,
Yanıbaşında aç
Yan tarafta sansar
Her yanı kuşatmış
Melun mendebur,
Hangi taşı kaldırsan
Altında bir çiyen
omuz omuza
Zalimler bir arada
Yokmu utanma,
Ar namus olsa
Bu kadar doyumsuzluk ne;
Tukaşı mukaşı
Her yanı kuşatmış
Acaba bu kimin kaşı,
Sordum sual ettim
Her yerde bunun başı
Çift başlı yılan gibi
Herkes sindirilmiş
Bu ejderha karşısında,
Yok mu buna dur diyecek
Bir Şahmeran,
Yoksa dünyanın adaleti
Bu mu lüğatinizde;
Ardından lafı bol
Bir karışık salata çıkar
İlk malzemesi
Tüyü bitmemiş yetimin hakkı,
Sonra garip guraba sosu,
Şakşakçılar bedava limon suyu
Yalakalar zeytinyağı gibi
Saray tüm salatayı,
Sonra olur adı garibanın sofrası,
Doyduk bu sofraya desem
İnanır mısınız acaba?
Bu yerde birileri
Çok ihtiyaç sahibi
Öbürlerinin tümünü.....bellemeli
Nedir bu demiyorum artık,
Resmi olan makamlarda yaşadığım
Bu gerçek haberi
Adalet temsilcilerine
İthaf ediyorum ki,
Görsünler yönettikleri ülkedeki
Adaletin gerçek resmini.....
Saat:20.00-20.11
Yıl:17.07.2012
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

GİZEMLİ HAYKIRIŞ!

Canlı duygularım,
Mahpus damlarına sıkışmış
Ardımda eskimiş yıllar
Ömrümün canlılığından
Her gün bir atom parçalar...
Sıkıştım kaldım bu dört duvara
Masmavi gök kucak açmış dışarıda,
Geçit vermeyen duvarlar
Kara sayfalarda beni bıraksa da
Umutlarım hep semanın boşluğunda!...
Bu alem dedikleri alemde,
Yalnızları oynamak varmış kaderimde
Bundan daha güzeli olamaz ki desem de,
Oluyor işte, nerede bilmiyorum ama,
Bir kelebek uçuşunda,
Tırtılın ağından çıkışında
Çirişlerin hürtmek çıkarışında,
Saldırgan derenin baharda şahlanışı
Çiğ düşmüş çimenlerin parlaklığı
Arıların vızlaması,
Salyangozların beyaz hat çizmesi
Bilmem ama buralardaki yaşamdan
Daha güzeli olabilir diyor bana,
Bu dört duvardan kurtulsam
Masmavi göğün boşluğunda
Bir nefes soluyup uçmak,
Daha güzeli olabilir diyor içimde gizlenen
Ölmemeye ahdetmiş umudun
Gizemli haykırışları....
Saat:12.30-12.50
Yer:Kadıköy/İST
21.07.2012
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/631762/gizemli-haykiris.html>

İNSANLIK KANI!!!

Canımın canı
Yaralandı yanı
Karalar bağıladı
Her yanı,ımı,
Kimsesiz durağı
Mechuller denizini
Issız adayı
Vahşi ormanı
Bırakayım mı
Ne olur isteme bunları;
Çoktan gitti
Tüm sevdiklerim
Geride bıraktı beni
Uzatamıyorum ellerimi,
Her yanda müslüman kanı
Bu kadar ucuz mu?
İnsanlık kanı
Budisltler bir yanı
Zalimler her anı
Kan içmekle geçiriyor zamanı,
Sıkıyor bu hal tüm damarlarımı
Patlıyorum bir volkan gibi,
İçimde bir ateş sardı,
Dumanı çıkmıyor dışarı,
Unutulan bir duman olayım mı,
Bilmiyorum ne yapacağımı
Kaya gibi katı ruhları
Şu ramazan günü,
Huzuru mahşerde
Toplanacak günü
Hatırlatarak terk edeceğim
Şu anlaşılmayan satırları
Şuna inanıyorum ki,O gün çok yakın
Bu gün gelmeden önce
Dirilmenin tam vakti,
Yoksa Müslüman mazlumların kanı,
İçinde boğacak onları unutanları
İçimde çektiğim bu acıları
Paylaştığıma kızmadınız değil mi,
Haberimiz yoktu demeyesiniz diye,
Hatırlattım tüm bunları,
İnanın rahatınızı bozmak istemezdim
Ancak oldu bir kere,ne diyecekseniz
Söyleyebilirsiniz çoktan hazırladım kendimi,
Canımın canı,yamyamlar sardı her yanı
Bu dünya da mazlumun yaşama hakkı kalmadı mı?...
Saat:10.45-11.00
Yer:Çengelköy/İST
23.07.2012
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/632359/insanlik-kani.html>

ASI'DİR BENİM AŞKIM!

Beyrut sokaklarındayım,
Ardıma bıraktığım karanlık bir gölge
Ay doğar mı bilmiyorum;
Taş yapıtlar arasında
Sevdiğim kalmış param parça,
Oradan uçtum bir anda
Tarihin ağıtlarının gömülü
Göz pınarlarının çağladığı
İnsanlığın başşehri
Habibi Nekar'ın yeri
Asinin asileştiği bazen çocuklaştığı
Taş köprü üstünde yolun sağındaki
Altın sarısı bol şekerli künefenin
Antakya'dır memleketi,
Ben de orada buldum ansızın kendimi,...
Antakya'nın neresini anlatayım ki
Yüreğinin tüm derinlikleri
Aşkların ve acıların izdivac yeri
Tarihin akışını bilen her kişi
Buradaki samimi muhabbeti
Sabahlara kadar anlatsa da bitiremez ki,
Bu şehrin şimdi her yanı yangın yeri;
Oradan çıktım çıkalı,
Vücudum başka yerde olsa da
Ruhum hep orada sanki,
Nasıl anlatırım ilk satırlarımı
Mendile sarıp Asiye bıraktığım aşkı,
İlk aşkı orada filizlendi
Uçup gitsemde memleketler aşırı
Asiye bıraktığım aşkı tek satırını
Vallahi dünyayı bağışlasalar da
Asla satmam gönlümde taşıdığım,
Hiç eskimeyen sulara daim yüzen,
Çocuksu sevdanın bir tek anını....
Bu şehrin temeli benim aşkımla karıldı,
Ondandır işte bu şehrin diğer adı,
Kimsenin bilmediği aşk mektebi...
Saat:19.20-19.51
23.07.2012
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/632472/asi-dir-benim-askim.html>

GÜZ DE ZAMANSIZ!!

Zamansız geldi güz,
Yapraklar dallarda
Meyveler sallanırken,
Kırlangıçlar oymak oymak
Leylekler havalanmadan
Semada bulutlar dolanırken,
Aşkımı delen güz
Şimşek gibi çakıldı,
Göğsümde sol yanıma...
Islak elden kayan
Bir yılan balığı gibi
Sıcaklar kayıp gitti;
Ramazana veda etmeden!
İşte şu bulut
Yağan yağmura inat,
Güzü sarmalamış
Gün batmadan evvel,
Üstümüze yakın
Yıldırımlar eşliğinde,
Halaylar çekerek
hüzünlü bir güzü
Sessiz çılgınlarla
Serpelemek için...
Yemin etmiş sanki
Portakallar sararmadan
sararttı benzimizi
Güzü bırakarak avucumuza
Uçup gitti yaz aniden,
zamansız gelen günlerle
Bir selam bile etmeden...
Yıl:12.08.2012
Saat:16.40-16.55
Çengelköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/641185/guz-de-zamansiz.html>

İSTANBUL SEVDAM!

Martıların kanadında
Sarayburnu açığında,
Demir atmış sulara
Bir boğaz sefasında
Yüksek bir kayada
Bir gelin ağlar,
Karnı burnunda...
Onunla döküldü
Kelimeler mısralara,
Yolun başında
kaptırdım kendimi
Dolandım yedi tepeyi bir anda
Her tepede bir başka hava
Beykoz cevizinden başladım
Kaymaktonduranda verdim mola,
yalan oldu dünya
Kanatlandım öbür yana
Anadoluhisarı ihtişamıyla
Dikildi karşıma,
Yeni sevdalanmış bir genç gibi
Gözlerim büyülendi
Omuzundaki saçlara,
Gölgesi vurdu
Urumeliden alınma,
Güneş geçmiş taa batı yana
Koştum hemen Çengelden,
Yukarı bayıra
soluksuz vardım
İncir ağacı altına
Topladım incirleri
İndim Çınaraltına,
Çaycı Yücel yetişti imdadıma
Yeni demlenmiş çayı
Tutuşturdu avucuma!....
İstanbul sevdam
Olmaz mı bir başka?
Güneş hüzünlenince
Dalgalar kalkar şaha
Çılgındır onurludur
Bir araya gelmez iki yaka,
Gömlük değil ki iliklensin...
Bir yan Avrupa
Öbür yan Asya
Yanmaz mı sevdam
İstanbul'a!.....

20.04.2006
23.40-24.10
Çengelköy/iST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665125/istanbul-sevdam.html>

BU TOPRAKTA!

umudumu ektiğim tarla
Kavruldu güneşin altında
Gökteki bulutlar üzerimde
Yağmurlar güneşin emrinde!...

Yaşamaz umudum bu elde
Tohumlar çimlense kalır elde,
Gök parça parça serilse
Umudumu vermem sizlere!...

Ağzım ve dilim nerede
Mersiye dizensin hainlere,
Zehir sunsun tepsilerle
Umudumu yakan ellere!...

Gökte uçan turnalarla
Aşılınsın sınırlar toprakta
Ölümün gelini duvaklarla
Umudum kalmasın bu torakta!...

09.06.2004
13.10-13.30
Kadıköy/İST
EROL KKEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665465/bu-toprakta.html>

DOST!

Yorgun günler adımlarımı kovalar,
Esaretin karanlığından aydınlık doğar
İkinci rüzgarları yalarken alımdan
Sevginin doruğunda,aşkın sıcaklığını öğrendim
bir üveyik-ten...
Gelmeden dünyaya,başladım santim santim azalmaya
Gün boyu sayarken takvimi,birden baktım aynaya
Çizgili haşin surat çakmak çakmak bakıyor bana,
Anlatacakları düğümlendi,hıçkırıklar doldu boğazıma!...
Uzun yılların sorulacak hesabı var aynada,
Aynalar yalan söylemez derdi babam
Belki de ondan takıldım aynaya
Hep bir dost aradım pek hoş olmasam da
Beni olduğum gibi anlatacak
Buldum deyip birden irkildiğimde;
Otuz yılın birikimiyle köhnemiş bir beden,
Yorulmuşluğun dermansız bıraktığı ayaklar,
Tüm bıraktıkları yerinden çalındığı için,
Bir daha asla tutmak istemeyen eller,
Bakışları çatallanmış titrek titrek bakan gözler...
Konuşmamaya yemin etmiş iki dudağını kapamış bir ağız,
Düşünmenin ateşiyle dökülmüş saçların ana vatani bir kafa
Hemen aynadan haykırdı bana!
Bu da benden cevap oldu ona
Ey dost! yeter artık yeter!
Bu kadar doğru olupta dokunma,
Boram boram akan göz yaşlarıma!....
Not:Hayatıma ve hayatlara ithaf olunur.

13.12.2003
14.15-14.40
Kadıköy/İST
EROL KEKEÇ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/666758/dost.html>